

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸாஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்

श्रीकामकोटिग्रन्थावलि: १२

॥ श्री: ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्रीमन्नीलकण्ठदीक्षितवर्यैः प्रणीतः

॥ श्री आनन्दसागरस्तवः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधीश्वर
श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां
श्रीमुखेन समुद्भासितः

श्रीकामकोटिविजयते

द्वितीयं मुद्रणम्

श्रीकामकोटिकोशस्थानेन प्रकाशितः

மலராகவி ஸ்ரீநீலகண்ட நீலதீபர் அவர்கள்

இயற்றிய

ஸ்ரீ ஆனந்தஸாகரஸ்தவம்

ஸ்ரீ ய. மஹாலிங்க சாஸ்திரிகள், எம். ஏ., பி. எல்.
எழுதிய முகவுரை, தமிழ், ஆங்கில அதுவாதங்களுடனும்

தர்மபூஷண, தர்ம ஸம்வர்த்தக
ராவ் ஸாஹேப் N. நடேச ஆய்யர் அவர்கள்
எழுதிய ஆங்கில முன்னுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்தடனும்
கூடியது

இரண்டாம் பதிப்பு

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை.
[ரிமை] 1954

[விலை அனு 14]

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमुखम् ॥

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्य श्रीम. उ. करमावत्पादप्रतिष्ठित-
श्रीकाशीकामकोटिपीठाधीश्वर श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्र-
सरस्वती श्रीपादैः कियते नारायणस्मृतिः ॥

अस्ति निखिलसहृदयविपश्चिक्कुलशेखराणां श्रीपरदेवताप्रपदन-
रानुरक्तिभूषणानां महाकवि श्रीनीलकण्ठदीक्षितेन्द्राणां कृतिः—
मानन्दसागरस्तवो नाम । सेयं सर्वसुगमभाषानुवादसहिता
श्रीकामकोटिकोशस्थानेन सांप्रतं प्रकाशमुपनीयत इति विजानतां
मान्तमानन्दसागरे निमज्जत्येव ॥

विश्वतोगतिषु दीक्षितेन्द्राणां कृतिषु इयमन्याहशी गतिरानन्द-
सागरस्तवस्य, यत्र विश्वत्रसालसविलक्षणरूपया (अखिलचराचर-
माणभृदसुलभरूपया) विसम्भसंपदा चराचरजनन्यै श्रीमीनाक्षीदेव्यै
वात्मा निवेद्यते । पूर्वोत्तरभागद्वयसंमिश्रमिव च स्वं स्वरूपमावह-
दिदं काव्यरत्नं स्वप्रतिपाद्यमद्भुतद्वन्द्वात्मकं किमपि तत्त्वं स्वरूपेणा-
यवुक्तरोतीव । तथा हि; अयं प्रबन्धः द्विपञ्चाशत्परिमितेन
विंश भागेन “प्रारब्धकर्म कियदारभते (२०), आत्मा समस्त-

जगताम् (२३) वेदान्तवाक्यजनितम् (७) ” इति चैवमादिवचनैः
कर्म-भक्ति-ज्ञानमार्गाणामनपेक्ष्यतां प्रपत्तेरेव परमादरणीयतां चोप-
वर्णयति । प्रपत्तेः फलं जीवगुक्तिमुखाद्वादलक्षणं तूत्तरेण भागेनेति
विषयविभागः समुपेतव्यः ॥

सर्वशास्त्रपरमैदं पर्यपर्यवसानम् । परदेवतात्मकपरतत्त्वं तदव-
गमार्थं नैकविधान् शास्त्रार्थान् सरलया गमनिकया सहृदयसंवादं
सरसतामापाद्यापरोक्षमिव कलयत् मन्यामहे काव्यमेतत्पर्याप्तमेव
सहृदयलोकस्य विशिष्टतत्त्वोपदेशाय ॥

इदं तावत्पाठकसहृदयैरवश्यमवधातव्यम्—यथा महाकवयः
प्रायेण स्वस्वमर्थं संदिशन्तः ‘अपशवो वा अन्ये गो अश्वेभ्यः’
इतिवत् नहि निन्दान्यायेन वा, ‘कस्त्वं वानर रामराजभवने’ इतिवत्
व्याजस्तुतिचमत्कारेण वाऽर्थान्तरं विनिन्दन्त इव संदिशन्ति ।
विशेषतश्चैषा शैली श्रीदीक्षितेन्द्राणां कृतिषु संलक्ष्यत इति । तदिह
कर्म-भक्ति-ज्ञानमार्गदूषणप्रतिमानेषु यथादर्शितेषु पाठकैः स-
हृदयतापरकाष्ठामधिरूढमूत्वा कविभावरमार्थगतिरनुसरणीया,
न केवलवाच्यार्थनिर्वहैर्मार्गान्तरदूषणेऽभिनिविष्टमानसैर्धवितव्यम् ।
तथा च परावृत्य सूक्ष्मया विपश्चिददृष्ट्या विवेके क्रियमाणे, कविवैरैः
स्वोद्भावितानामेव दूषणानां तलतत्र परिहारोऽपि गूढतया निवेशितो
दरीदृश्यते । सर्वथाऽपि निबन्धोऽयं मार्गविशेषप्रत्याख्यानाय
प्रवृत्त इति नेदं नेदीयः काव्यपरिशीलिनाम् ॥

जीवगुक्तिदशां प्राप्य कदाचिन्निर्विकल्पकसमाधेर्युत्थितानां
दीक्षितेन्द्राणां “सुखमात्यन्तिकं यत्तदबुद्धिप्राप्तमतीन्द्रियम् ।

वेत्ति” इति नीत्या तत्कालसमास्वादितानन्दसागरतरङ्गपरम्पराया
विवर्तेरूपोऽयं स्तवराज इत्यभियुक्तसंप्रदायः । अत एव,

“आचूढमाचरणमम्ब तवानुवार-

मन्तस्सरन् भुवनमङ्गलमङ्गमङ्गम् ।

आनन्दसागरतरङ्गपरम्परामि-

गन्धोजितो न गणयामि गतान्यहानि ॥” [५३]

इत्युत्तरभागोपक्रम एव आनन्दसागरतरङ्ग इत्यभिप्राय भागेति
सूचयति कविशया । ॥

नारायणं नमस्कृत्य नातं विद्यामि वातो

नायकं पराजयमि नेदं जगत्समस्तम् ।

जगत्पुरं तदिदं गीदृशमन्तकारैः

जगत्प्राप्तं सुखमत्र चरन्ति बालाः ॥” [१०३]

इत्यनेन निरूप्यमाणः परमात्मसाक्षात्कारं सूचयन्तीति गम्यते ।

इति नाम परदेवतासाक्षात्कारपरिनिष्पन्नाखण्डानन्दसागरतरङ्ग-
परम्परारूपोऽयं स्तवराजः शृण्वतां मन्यानामनुध्यायतां च
सरसतामा आनन्दसाक्षात्कारावाप्तं फलमोक्तततः श्रीचन्द्रमौलीश-
क्त्या मन्यामहे ॥

नारायणसमस्तम्

कृष्णमयं तारणं मे

नारायणमात्मनो मानुसारः

॥० ३१-६-४४॥

नारायणस्मृतिः

कादयां निपातय वपुः श्वपचालये वा
स्वर्गं नय त्वमपवर्गमधोगतिं वा ।
अथैव वा कुरु दयां पुनरायतौ वा
कः संप्रमो गग पन धनिनः प्रमाणम् ॥ ५१ ॥

आचूडमाचरणमम्ब तवानुसार-
मन्तः स्मरन्धुवनगङ्गाप्रमङ्गमङ्गम् ।
आनन्दसागरस्तरङ्गपरम्परामि
रान्दोलितो न गणयामि गतान्यहानि ॥ ५२ ॥

अर्धं जितत्रिपुरमम्ब तव स्मितं चे-
दर्धन्तिरेण च तथा भवितव्यमेव ।
तच्चिन्तये जननि कारणपूक्ष्मरूप-
स्थूलात्मकविपुरशान्तिः कृते स्मितं ते ॥ ५३ ॥

विश्वं सृजत्यवति हन्ति च यत्कटाक्षो
विध्वस्यतां कथमसौ चपलस्वभावः ।
एषोऽपि यामनुसरैल्लभते यशांसि
तामेव विश्वसिमि देवि तवानुकम्पाम् ॥ ५४ ॥

अर्धं कलङ्करहिता करुणैव शम्भो-
रर्धं गुणास्तदितरे सकलाः समेताः ।
हृद्यम्ब संप्रति किल स्फुरितं रहस्यं
संपश्यतो मम भवन्मयमैशमर्धम् ॥ ५५ ॥

अर्धं स्त्रियस्त्रिभुवने सचराचरेऽस्मि-
अर्धं पुमारा इति दर्शयितुं भवत्या ।
स्त्रीपुंराकाशमिदं वपुराहते य-
समासि देवि विदिता त्रिजगच्छरीरा ॥ ५६ ॥

निर्मासि सहरसि निर्बहसि तिलोकीं
वृत्तान्तमेतमपि वेत्ति न वा महेशः ।
तस्येश्वरस्य गिरिजे तव साहचर्या-
जातः श्रुतिष्वपि जगज्जनकत्ववादः ॥ १०१ ॥

आनन्दसागरस्तवे 11, 18, 28, 30, 46, 51, 53, 80, 92, 93,
100, 101.

1. NARAYANA DIKSHITA, known also as *विष्णुनाथ* (Vishnu Nath), belongs to the seventeenth century as stated by himself in his *Niladhara Vijaya Champu*, a verse wherein he mentions the Champu to be the Year 1388 corresponding to the Christian date of its composition. Three *Naads* (Chingloput and North Madura and Chera) and *Chandras* (Chandras) with one another in each claiming him as their father, the first as the son of its soil in Adayapattanam, Vanchapattanam, Kanchi; the second as the son of its soil in the Minister of its king Tirumalai Naicker; the third as the resident of its village *Palamadai* (Palamadai) in the Ching years. Three Muses, the Muse of *Niladhara* (Poetry), the Muse of *Tatva Sastra* (Philosophy), the Muse of *Bhakti Sastra* (Divine fervour) have been profusely favourable to his family for 5 generations, and a fourth Muse of *Artha Sastra* (Economics) has been particularly honouring him. Hence the *Chandras* (genealogical tree) gives full credit to him as the poet. That he has won for himself the highest place of honour among the poets, philosophers and historians of his age will be easily seen from his contemporary writings.

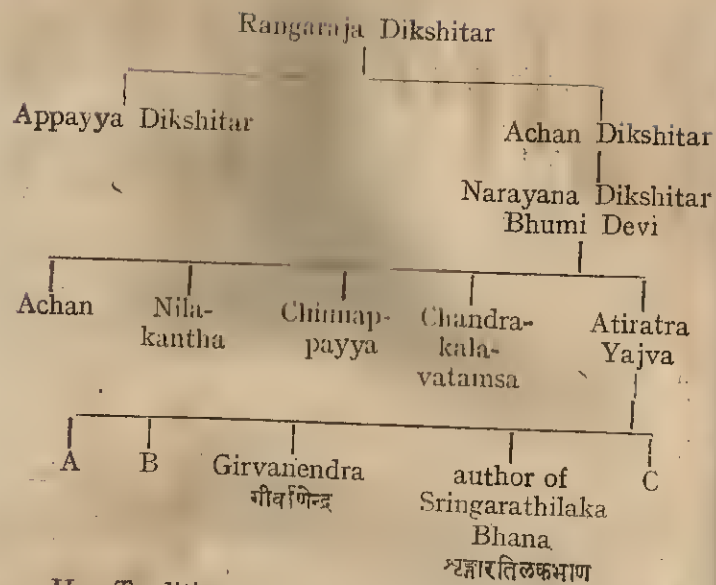
ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவாரஜக ஆசார்யவரர்களான
ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர்களினால் பாதிஷ்டை செய்யப்
பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சி காமகேசபுரி டிடாதீசவர்களான ஸ்ரீ
ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்திரமேகநோத்தர ஸாஸவதீ ஸ்ரீ பாதர்க
ளால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

ஸஹ்ருதயர்களான ஸகல பண்டிதர்களின் கூட்டத் திற்கும் சிரோபூஷணமாய் விளங்குபவரும் ஸ்ரீ பா தேவதை யைச் சரணம் புகுவதிலுள்ள உயர்ந்த விருப்பத்தையே அணியாகக் கொண்டவருமாகிய மஹாகவி ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதரவர்களின் கார்த்திகளில் ஒன்றாக விளங்குவது ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம். அது எவர்க்கும் எளிதான பாஷை களில் (தமிழிலும் இங்கிலீஷிலும்) அனுவாதத்தோடு கூடி அச்சிடப்பெற்று ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் வெளி யீடுகளில் ஒன்றாக வெளி வருகிறதென்பதை அறியுமவர்க ளுள்ளம் ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்குகின்றது.

எல்லாவிதப் போக்குகளையுடைய தீக்ஷிதரவர்களின் க்ரந்தங்களுக்குள் இந்த ஆரந்தலாகரஸ்தவத்தின் போக்கு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. இதில் கவி, உலகத்திலுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குக் கிடைக்கவரிதான நம்பிக்கைச் செல்வத்தினால் எல்லா உலகுக்கும் தாயாகிய ஸ்ரீ மீனகதி தேவிக்ருத் தம்மை (ஆத்ம) அர்ப்பணம் செய்கின்றார். இரண்டு பாகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் தன்மை வாய்ந்த இரண்டிந்த காவியம், இதில் வர்ணிக்கப்படும் அம்புத மான இராமபெருமான் (அர்த்தநாரிஸ்வராத்மகமான) தத்துவத்தை ரூபத்தினாலும் ஒத்திருப்பதுபோலாம். அப் படியே இக்காவியம் ஸூப்பர்திரண்டு ச்லோகம் (1-52)

கொண்ட முதல் பாகத்தினால், காம்-பக்தி-ஜ்ஞாநம் என்ற வழிகள் தேவையில்லை என்பதையும், ப்ரபத்தியே நன்கு கைப்பற்றத் தகுந்தது என்பதையும், “ப்ராஸீ^யயகாம் ஸிப^யஜாஹதே, ஆத்மா ஸம்ஸ்தஜ^யமதாம், வேஜாந்தவாக்யஜி^யதம்” (20,23,7) இது முதலிய வசனங்களால் கூறுகிறது. ஜீவன்முக்தி ஸுகாதுபவருபமான ப்ரபத்திபலம் இரண்டா வது பாகத்தினால் வெளிப்படுகிறது என்ற விஷயவிபாகம் கவனிக்கத்தக்கது.

[illegible][illegible]

II. Tradition, supported, in a way, by the internal evidence furnished by the works of Nilakantha, has woven three charming legends about his life-history, about his Pitt-like entry into the Pandya Nad, as the Prime Minister of Tirumalai Naick, his brilliant career there like that of Manivachaka and his Wolsley-like exit into the village of Palamadai in his closing days. It will be useful to narrate them at the outset in the barest outline as they are not generally known and as they furnish the key to the correct understanding of most of his writings.

(a) *The 1st legend relates to his entry into Madura as its Prime Minister.*

In the course of a family partition and in answer to the question of Appayya, as to what he wanted as

his share in the Daya, the budding boy Nilakantha declared unhesitatingly that he valued Appayya's कृपा (Kṛpa) higher than even a Maharajya. With tears of pride and joy welling up in his eyes, that great Appayya gave him Raghuvamsa and Devi-Mahatmya in palm leaf manuscripts with 200 lines on each leaf and sent him to Madura with hearty blessings that a Maharajyam will soon voluntarily woo him. Patanjali in his Yoga Sutras solemnly declares सत्यनिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वं. Bhavabhuti in his Uttar Ram Charita declares with equal emphasis

सत्यनिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वं ।

सत्यनिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वं ॥

The love of the truthful Appayya becomes true love. His daily discourses on Devi-Mahatmya, which he heard by Nilakantha while yet in his teens, and which he learned from the Svama Padmini, in the ancient and rare oriental style, now lamentably disappeared. At an ever-growing gathering of thousands and thousands attracted to him by Tirumalai Naick himself, his routine nocturnal visits, revealed to him the precious treasure lying hidden within the tiny temple. He placed the head upon making the boy Nilakantha to stem the tide of discontent among the adherents against the tyrannical and unfeeling element—a feature not peculiar to the Pandya Nad alone. He convened a Parishad in true democratic fashion and offered the premiership to whomsoever would answer the simple question,

How did काक come to be called काक?

raged for 6 months between the Saivites headed by Nilakantha and the Vaishnavites headed by an equally great Vaishnavite. It required the full play of all the talents and dialectics of Nilakantha to emerge successfully from the contest. Immediately after, another trouble arose. Sundaramurti Asari had easily won a name and fame for reaching perfection in his art even at the very first sitting. While chiselling the statue of the senior queen of Tirumalai Naick, intended to be placed in the Pudu Mandapam, he experienced the saddest tragedy of his life. A thin slice flew away from the right thigh of the statue, leaving that part defective. He sat at it a second time but with the same result. Perplexed and perturbed beyond measure, he explained the situation to Nilakantha, who happened to be there then, superintending the operations. As the result of a short and steady introspection, Nilakantha advised the sculptor to leave the statue as it was. The sculptor, when demanded by the king the next day, recounted all that had happened between him and Nilakantha. Devoured by jealousy, the green-eyed monster, and with the knowledge he had of the existence of a mole in the thigh of his queen, the king suspected, Bhoja-like, some questionable relationship between her and Nilakantha. He lashed himself into a paroxysm of anger and fury and ordered the arrest of Nilakantha, determined to scotch out his eyes and fill them with camphor. Nilakantha was in the Pooja Dalam, when the military commandant arrived with a full battalion. Nilakantha instinctively scented the situation, with the grace of Sri Minakshi, and wholly

unabashed, applied the camphor to his eyes and they became blind forthwith. The Commandant was requested to convey to the king the news that his wishes had been duly carried out. With a conscience smitten for his own iniquity, and trembling from head to foot, the penitent king ran up to Nilakantha and prayed for pardon. Moved by the genuine remorse and contrition of the king, the blind Nilakantha entered into communion with Sri Minakshi. What follows?

But flowed in full flood, like the Kanakadhara. It is said that with great devotion, in torrents of tears, he poured out the Ganges, the Yamuna, and the other rivers from Nilakantha's eyes. He then went to Sri Minakshi for the purpose of obtaining more for giving relief to the suffering of the world. Such is the story of the miracle. More about it in the next chapter. It is here that tearing himself from the world, Nilakantha, to the inconsolable grief of the king, went to Palamadai (Palamadai) the place where he was honoured down to his death by the king's grants.

Of the writings of Nilakantha, in Sanskrit and Tamil, the only one, Appayya, have been preserved. The works now extant are the *Upanishads*, the *Upanishad Kavyas*, a *Upanishad* on *Āṅg*, a *Vyakarna*

the *Gangavatarana*, Nilakantha and Siva Lilarnava.

The name implies, deals with the Bhagiratha, for bringing down

to the Earth, from the celestial regions above, the holy Ganges, and also with the greatness of Paramesvara. The Second brings out similarly the अव्याजकृष्ण of Sri Siva, implicit in his devouring the poison Halahala, which came out of the ocean of Milk, when churned by the Devas and the Asuras and in saving the world from immediate destruction, thus establishing that he is not a Samharakarta, as erroneously supposed, but a real protector of the world. The *Siva Lilarnava*, on which mainly rests his fame as a great poet, depicts the 64 lilas of Siva in charming ecstatic poetry, interspersed with brilliant flashes of hasya rasa (wit and humour). It is noteworthy that the poet, fed on कल्याणमृत and imbued with a real poetic sense of justice, correctly points out that the vanquished Jainas themselves voluntarily ascended the scaffold, thus redeeming Tirugnana Sambanda, from the charge of cruelty levelled against him, as a cruel victor in the philosophical duel between them.

V. The eight laghu Kavyas consist of Kalividambana, Sabharanjana Sataka, Sivotkarsha Manjari, Sivatatva Rahasya, Anyapadcsa Sataka, Vairagya Sataka, Santi Vilasa and Anandasagarastava.

(a) *Kalividambana* and *Sabharanjana Sataka* are delightful effusions of a promising youthful courtier poet, lucidly painting the several gradually deteriorating religious and economic conditions, of the people of his time, amidst biting and brilliant flashes of sparkling wit and humour. To this day, almost every verse therein is on the lips of even a layman, as a household word.

(b) The *Sivotkarsha Manjari*, *Sivatatva Rahasya* and *Anyapadcsa Sataka* are the ecstatic outpourings of a Jiva, immersed in Siva Bhakti and negotiating step by step, on his onward march, the thorny paths of Karma and yearning for the acquisition of Vairagya and Santi, so very essential for realizing the Ananda inherent in him, with the aid of Divine grace. They take equal rank with the *Sivananda Lahari*, and *Soun-*

Santi Vilasa and *Anyapadcsa Sataka* are two volumes reflecting, in a most profound and penetrating manner, the doubts, perplexities and agonies of a soul, torn and tortured by the path of Karma and Guana, and the yearning for liberation.

At this stage, a note of warning is in order. The student of Nilakantha's minor works must be warned, perceived, appreciated, enjoyed and understood, in their chronological order and in their historical life history. So approached, they stand with the predecessors of Nilakantha, as a source of felicity of the mind and depth of religious experience. I say even "Sri Nilakantha" and about his writings. The *Prakarana* or *Bhasha* of an Avatar of the head of all powers (the models of perfection) from the works of other poets, is a sugar-cane get progressively sweeter as they march on in life, from

boyhood into youth, from youth into adolescence and from adolescence to old age. It is no wonder that many a critic, not in possession of the aforesaid keys has been led unwittingly into avoidable errors of judgment regarding the merits of some of Nilakantha's works. Can Kalidasa or Valmiki or Muka Kavi paint कैयट, पद्मपादिका, परिमल, etc., in the hues of उषस् (dawn), राकाचन्द्र (full moon) and कमल (lotus) ?

VII. The very beautiful and accurate Tamil rendering of Brahmasri Mahalinga Sastrigal, a scion of the family of Nilakantha, followed, as it has been, by an intelligent, elaborate and scholarly exposition of the underlying ideas and Kavirudhaya, (कविहृदय) has made it unnecessary to enter into a detailed analysis of the contents of *Anandasagarastava*. An introduction is hardly the place for such an analysis. I shall therefore content myself with the following summary.

VIII. The *Anandasagarastava*, as I read it, is the soliloquy of a Jiva, lacerated by a thousand conflicting emotions convulsing him, from head to foot, and struggling with wings undeveloped, soar into the dizzy heights of आनन्दानुभव after discarding the fickle, fleeting, evanescent, hollow and elusive pleasures of youth, wealth, power, royal favour and every other earthly distinction. Every verse is a priceless gem, shining in matchless brilliance, too dazzling for an uninitiated and an untrained eye. The first 60 verses were composed, if tradition and internal evidence speak true, while he was still in the throes of the excruciating pain, caused by the burning and blinding camphor he had applied to

them. The 3rd verse reminds one of the lamentations of Bharatruhari and Sri Sankara.

आकन्तिस्ते रुदितमाहृतमानने वा
कस्यार्द्रमस्तु हृदये किमतः फले वा ।
यस्या गतो द्रवति या जगतां स्वतन्त्रा
नस्यास्मान्मय पुरतः कथयामि खेदम् ॥

(आनन्दसागरस्तवः 3.)

कदा पारायस्यामसरतदिनीरोधसि वसन्
वसाने चैतने शिरसि निरुधानोऽञ्जलिपुटम् ।
सा गीर्वाणा नित्यपुष्टं चैतन्यं निधानं
नित्यं चैतन्यं निमित्तमिदं जगत् त्विदं चैतन्यम् ॥

कदा पारायस्यामसरतदिनीरोधसि वसन्
वसाने चैतने शिरसि निरुधानोऽञ्जलिपुटम् ।
सा गीर्वाणा नित्यपुष्टं चैतन्यं निधानं
नित्यं चैतन्यं निमित्तमिदं जगत् त्विदं चैतन्यम् ॥ (शिवानन्दलहरी 66.)

कदा पारायस्यामसरतदिनीरोधसि वसन्
वसाने चैतने शिरसि निरुधानोऽञ्जलिपुटम् ।
सा गीर्वाणा नित्यपुष्टं चैतन्यं निधानं
नित्यं चैतन्यं निमित्तमिदं जगत् त्विदं चैतन्यम् ॥ (श्री गूढापञ्चशती पादा 61.)

कदा पारायस्यामसरतदिनीरोधसि वसन्
वसाने चैतने शिरसि निरुधानोऽञ्जलिपुटम् ।
सा गीर्वाणा नित्यपुष्टं चैतन्यं निधानं
नित्यं चैतन्यं निमित्तमिदं जगत् त्विदं चैतन्यम् ॥ (श्री दीनानन्दनम् 49.)

कदा पारायस्यामसरतदिनीरोधसि वसन्
वसाने चैतने शिरसि निरुधानोऽञ्जलिपुटम् ।
सा गीर्वाणा नित्यपुष्टं चैतन्यं निधानं
नित्यं चैतन्यं निमित्तमिदं जगत् त्विदं चैतन्यम् ॥ (The unbounded
revelled in verses 3 to 6
more disheartening than the
and 15, of the perplexing,
theories characterising the
(the guana marga), difficult of

understanding and realization, even after a series of endless births and deaths? What can be more harrowing than the evanescence, impermanence and hollowness of the pleasures open to a Jiva, meticulously following the thorny path of Karma, which enjoys its performance and non-performance in the same breath, depicted in verses 16 to 21? What can be more disquieting than the heart-rending exclamations in verses 22 to 27, regarding the real nature of the so-called Bhakthi-Marga, which has an inescapable tendency to drag a Jiva into the whirlpool of Samsara? What can be more perplexing than the searching questionnaire, contained in verses 28 to 34, as to who is Jiva; what is Brahma; what is Samsara and its origin, and how it affects us; what is your goal and by what means can you reach it? What can be more attractive than the doctrines of Self-surrender, set out in verses 35 to 41? What can be more brilliant than the flights of philosophic conception and imagery, poured forth in verses 51, 53, 80, 92, 100, 101, etc.?

IX. There is fragrant flower of poetry, blushing unseen in *Sabharanjana Sataka* :

आनाते यन्न चन्द्राकौ जानते यन्न योगिनः ।

जायते यन्न भर्गोऽपि तज्जानाति कविः स्वयम् ॥ (सभारजनम् 23.).

"What the all-reaching rays of the sun and moon cannot penetrate, what defies the vision of Yogis, what escapes the notice even of the all-knowing Siva, is visible to a poet instinctively." True to his words, the born poet that Nilakantha is, he visualised and wrote what all has been said in the first 60 verses, while still

blind. But, when the lamentations reach a very high pitch in the 61st sloka, wherein he complains that neither the perfect *चित्तशुद्धि* acquired by Nilakantha, the Karmatha, nor the divine fervour in which the Bhakti-intoxicated Nilakantha was swimming, affords any help, in his attempt to perceive the sublime beauty of the feet of Sree Minakshi, in spite of Her condescending mercy and grace, without the aid of the physical eyes regain their power. What follows? The poet, philosopher, saint and sage bursts forth, in language of a poet, into an ecstatic description of the beauty and the cynaure of even the feet of the goddess, the brilliance of the lotus, the smiling, and inviting *सूर*, the *Pradama*, *Vidum* and *Rudra*, the thigh of the *Siva* resting on it, her shining, pomegranate-like row of *Malas* to the afflicted devotees, which is the quintessence of the *Nanamani*, the *Tatanka* and

the *Pradama* of Nilakantha, the poet, philosopher, saint and sage takes the author, the devotees and editors all alike to the Presence.

(ed.) N. NATESÁ AYYAR
Dharmabhushana, Dharma
Samvardhaka.

ஆனந்தஸாகாஸ்தவம் இயற்றிய

மஹாகவி ஸ்ரீ நீலகண்ட தீபாபிதர் அவர்களின் வரலாறு
ஸ்ரீ பி. மஹாலிங்க சாஸ்திரியர், M.A., B.L. எழுதியது

விஞ்சிபுரத்திற்கு அப்பத்திலுள்ள அடையப்பலம் என்ற கிராமத்தில் ப்ரீமத் ஆசார்ய தீக்ஷிதர் அவர்களுக்கு பெளத்திரராகவும், ப்ரீ ராமகாஸு தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குப் புத்திரராகவும், அவதரித்த ப்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்களின் இளைய ஸகோதரர் ப்ரீ ஆச்சான் தீக்ஷிதர். ப்ரீ ஆச்சான் தீக்ஷிதருடைய புத்திரர் ப்ரீ நாராயண தீக்ஷிதர். ப்ரீ நாராயண தீக்ஷிதரின் இரண்டாவது குமாரர் ப்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர். இவர் அன்னை ப்ருமேதேவி.

கி. பி. பதினாறாவது நூற்றாண்டின் மத்தியில் முகம்மதியர்களால் விஜயநகர ஸாம்ராஜ்யம் உடைபட்டுப் போய் விட்டது. சிதறுண்ட அந்த ஸாம்ராஜ்யத்தின் பின்னமாய் அம்சங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு, பல சில்லரை ராஜ்யங்கள் தலைகிளப்பின. பெனுகொண்டா, வேலூர், தஞ்சாவூர், மதுரை என்றவாறு நான்கு பின்னங்கள் உருவெடுத்து வலுக்க வாரம்பித்தன. பெனுகொண்டாவில் பழைய விஜயநகர ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த திருமலேராயனும், அவனுக்குப் பின் வெங்கடபதிராயனும், ராஜ்ய ஸ்தாபனம் செய்து கொண்டார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களில் நாயக்கர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள். இவர்களில், வேலூர் நாயக்கர்கள் விஜயநகர ராஜ்ய காலம் முதற்கொண்டே ஆண்டுவந்த தனிப்பட்ட ஒரு பழைய ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தஞ்சாவூர் மதுரை நாயக்கர்கள் விஜயநகரத்தின் வேனாதிபதிகளாக விருந்தும், பின்பு நடந்திர அரசர்களானவர்கள். புதிமத் ஆசார்ய தீக்ஷிதர், விஜயநகரம் கிருஷ்ணதேவராயரின் ஸைன்யா அலங்கரித்தவர். புதிமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் வேலூர், பெனுகொண்டா ஸம்ஸ்தானங்களில் விளங்கியவர். புதி நிலநண்ட தீக்ஷிதர் மதுரையில் மந்திரி பதவி

பயிற்சித்தவர். இங்ஙனம் அடையப்பல வம்சத்தினுதித்த இப்பெரியோர்கள் அவ்வப்போது தலைதூக்கிய சிரபல ராஜ வம்சனில் பிரகாசித்து வந்தனர் என்று தெரிகிறது ஸ்ரீ நீல சம்ப பிக்ஷிதர் காலத்தில் வடக்கேயுள்ள பெணுகோண்டா, மோலார் ராஜ்யங்களும் அவிந்துபோகத் துவக்கிவிட்டதாம், தெற்கே தஞ்சாவூர், மதுரை ராஜ்யங்கள் வலுத்து வாய் பெருமையடைந்து வந்ததாலும், அரிய பெரிய வித் தங்கள் தஞ்சாவூரில் வந்து குடிய ஆரம்பித்ததாலும், இவரும் முதலில் வித்யாப்பயாஸத்தின் பொருட்டும், பின்பு தமது பிரதானத்தின் பொருட்டும், தம் முன்னோர்கள் இருந்த சைவ சமயத்தின் தெற்கே வந்து குடியேற நேரிட்டது.

[illegible]

தனது 73-வது
 பிறந்த தினத்தையொட்டி
 தனது 1593-வது பிறந்த தினத்தையொட்டி

தான் பார்த்து அனுபவித்ததை, தான் இயற்றிய வைராக்ய சதகத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பித்திருக்கிறார்.

“अतिगम्भीरमनाविलगाम्यमदृष्टपारमविलङ्घयम् ।
अविरलतरङ्गमङ्कुलैर्वापि विज्ञानसागरं महताम् ॥”

“அதிக அழமானதும், கல்மஷ மற்றதும் கலக்கமுடியாததும், கரை காணமுடியாததும், கடக்கத் தகாததும், இடைவிடாமல் அலைமோதுவதாய்வன பெரியோர்களின் அறிவுக் கடலை நான் கண்டிருக்கிறேன்.”

தன் கிரந்தங்களில் எல்லாவற்றிலும் இவர், தன் பெரிய தாத்தாவின் கரைகாண முடியாத விஞ்ஞான ஸமுத்தர்தின் பெருமைகளை வருணித்திருக்கிறார்.

பெரிய தாத்தா காலமானபிறகு, தன் தாயாரை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ லீலகண்டர் மதுரையை நோக்கித் தெற்கே வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவருடைய நள சரித்திர நாடகம் காஞ்சிபுரத்தில் எழுதப்பட்டதாய் தெரிகிறபடியாலும், கங்காவதரணத்தில் அவர்தான் காவேரி தீரத்தில் வலிப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதாலும், தன்னை அவர் தஞ்சாவூர் மந்திரியான ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதரின் புத்திரரான ஸ்ரீ வேங்கடேசுவர மகியின் சிஷ்யனாக சொல்லிக் கொள்வதாலும், பல வருஷங்களுக்குப் பின்னே தான், அவர் மதுரை சென்றார், என்று ஊகிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. (1) முகுந்த விலாஸம், (2) ரகு வீர ஸ்தவம், (3) நள சரித்திரம், (4) கங்காவதரணம் முதலியன அவர் பாலயத்தில் இயற்றின கிரந்தங்கள். நள சரித்திரமும், கங்காவதரணமும் நெருங்கிய ஸம்பந்தமுடையவை. இரண்டிலும் தன் பிதாவான ஸ்ரீ நாராயணத்வரிக்கு நமஸ்காரம் சொல்லப்படுகிறது.

नारायणचरित्राय नमोऽस्तु ज्ञानसिन्धवे ।

शारदा शक्तिकाणां साऽप्यवेतनकिंकरा ॥

“எனரின் சாரதாவுக்கு நமஸ்வதி தேவியான்வன் கூலியில்லா ஷடிரியக்காரி யாகிறானோ, அப்பேர்ப்பட்டானா ஸமுத்தரமாகிய (என் பிதா) நாராயண தீக்ஷிதருக்கு நமஸ்காரம்”

இரண்டிலும் தன் கவிதை அம்பிகையின் அனுகூலத்தால் ஏற்படுவதென்று தெரிவிக்கிறார்.

चन्द्रशेखरसव्यार्धचरणोन्मार्जनाम्भसाम् ।

विवर्ता जगदुत्सङ्गे विहरन्ति मनुकयः ॥

“அர்த்த நாரீச்வரரின் இடது காலைக் கழுவி ய தீர்த்த கரையின் திரிபு தானாகிய என் காவ்யமொழிகள் உலகளவே பெருகி விளையாடுகின்றன.”

இரண்டிலும் கவி தான் வேதாந்த விசாரம் செய்து காண்கிற அடியான ஸ்வரூப தியானத்தில் ஈடுபட்டு, லோக சம்பந்தங்களிலின்று ஓடுவது யிருப்பதாயும் வெளிப்படுகிறது.

यथायं वति नन्मुल समन्विचारमग्रापि करोति स
चक्रवर्तिनः ॥

யதாம் வதி நன்முல சமன்விசாரமொழி கரோதி ச
சக்ரவர்த்தி ॥

யதாய் வதி நன்முல சமன்விசாரம் ॥

यथा विचाराग्रामि गतां पन्नापि हेतुना ॥

யதா விசாரமொழி மொழி கதாவி ஹேதுநா ॥

யதா விசாரமொழி கதாவி ஹேதுநா ॥

யதா விசாரமொழி கதாவி ஹேதுநா ॥

यथायं वति नन्मुल समन्विचारमग्रापि करोति स
चक्रवर्तिनः ॥

யதாய் வதி நன்முல சமன்விசாரமொழி கரோதி ச
சக்ரவர்த்தி ॥

யதாய் வதி நன்முல சமன்விசாரமொழி கரோதி ச
சக்ரவர்த்தி ॥

சொல்படி கோவில் உத்ஸவங்கள் திட்டம் செய்யப்பட்டதாய் நன்கு விளங்குகிறது. இந்த ஸந்தர்ப்பத்திலேதான் அவர் ஷே உத்ஸவங்களுக்கு ஆதாரமான ஸ்ரீ ஹாலாஸ்ய மஹாத்மயக்கதைகளை நிவல்லாரணவம் என்ற மஹாகாவிய ரூபமாய் இயற்றினார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மேலும் மற்றொரு சரித்திரபுரம் ஆங்கு கண்டிருக்கிறது. யாதேனில் பின் வருமாறு:—புதுமண்டப நிர்மாணம் 1626-ல் துவக்கப் பட்டு, 1633 வரை நடந்து முடிவுபெற்றது. இந்த வேலையை நிறைவேற்றினவர் ஸிப்பனாஸ்திர நிபுணரான சுமந்திர மூர்த்தி ஆச்சாரி. அவர் ஆரம்பத்தில் (1626-ல்) ஏகபாத மூர்த்தியின் சிலையை செதுக்கிய ஒரு கல்தூணை ஸ்தாபிக்க வேலை முடித்து ஒரு சுபமுகூர்த்தம் வைத்திருந்தார். அந்த மூர்த்தி பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் சிவனிடமிருந்து உண்டானார்கள் என்று காண்பிப்பதால், சிவோத்கர்ஷத்தை விரும்பாத வைஷ்ணவ பண்டிதர்கள் அக்காலை நாட்டக் கூடாதென்று ஆகேஷித்து அரசனிடம் மனுசெய்துகொண்டார்கள். அரசன் நடுநிலைமை வலித்து ஏகபாத மூர்த்தியின் தத்துவத்தைப்பற்றிய விசாரணைக்கு உத்தரவு கொடுத்தான். சைவர்களும் வைஷ்ணவர்களும் தங்கள் தங்கள் பிரமாண கிரந்தங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு வியவஹாரம் நடத்த விரித்தமாயினர். ஆறுமாதகாலம் இந்த விவாதம் நடந்தது. மேற்கூறிய டெய்லர் குறை இந்த விடத்தில் சைவர்கள் கஷிக்கு வாதத்தை நடத்த அப்பா தீக்ஷிதர் நியமிக்கப்பட்டார் என்றும், வைஷ்ணவர்களுக்கு பாதிநிதியாக அய்யா தீக்ஷிதர் வாதம் நடத்த முன்வந்ததாயும் எழுதியிருக்கிறார். தமிழில் “அப்பா” என்பதும், “அய்யா” என்பதும் சற்றேறக்குறைய ஒரேமாதிரியாக எழுதப்படுகிறபடியால் இவர்கள் மொழிபெயர்ப்பிலோ, அல்லது இவர்கள் மூலத்ஸவாஸேஷிபிலேயோ, தவறு இறுக்கிறதென்று நான் 1929 J. O. R. Madras, Vol. III, Part II, பக்கம் 143-145-ல் நிரூபித்திருக்கிறேன். ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதருக்கு வியவஹாரப் பெயர் அப்பா தீக்ஷிதர் என்பதே. அந்த டெய்லர் குறை, அய்யா தீக்ஷிதர் சொல்படி ஸ்ரீ மீனாதி கோவின் உத்ஸவங்கள் திட்டப்படுத்தப்பட்டன என்று எழுதுகிறார்.

எஸ். குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் முதல் விமர்சகர்கள் அவரும் அப்பா தீக்ஷிதர் என்பவர் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் என்று எண்ணிக்கொண்டு, அய்யா தீக்ஷிதர் யாரோ ஒரு அபிஷேகர் என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். *இதிலிருந்து ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் 1626 முடியவாவது ஜீனித் தீக்ஷிதர் வேண்டுமென்றும், ஆகையால் 1553-ல் அல்லது கற்பூப்பின் பிறந்திருக்கவேண்டுமென்று வலித்தார்தம் பித்தமொண்டனர். அய்யா தீக்ஷிதர் என்ற நீலகண்ட கவிதா விவாதனைவர் கஷியில் தலைமை வலித்து, சைவத் தலைவர் பெரிய தாத்தாவுடன் வாதப்போராடினார். பித்தமொண்டனும் அய்யா தீக்ஷிதர் என்பதா நான் சொல்வது முற்றிலும் அஸம்பவமாதல் என்கின்றேன். இந்த எழுத்து வேறுபாடு தீக்ஷிதர் என்பதில் எல்லாம் நோக்கிப் பார்த்தால் அவ்வாறு அப்பா தீக்ஷிதர் என்பதில் தவறு உண்டாகாது. அய்யா தீக்ஷிதர் என்பதில் தவறு உண்டாகாது. வேலையை மேல்பார்த்துப் பார்த்தால் தீக்ஷிதர். அவருடைய தூண்டுதலால் இந்த வாதமாய்ந்து வேலை செய்யப்பட்டது. இதை நோக்கி மஞ்சரி, சிவதத்தவரின் கருத்துப்போல இந்த ஸமயத்திலேயே இருந்த இரண்டு கிரந்தங்களிலும் சைவர்களின் பராணைகளின் ஸாரமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. வைஷ்ணவ அப்பா தீக்ஷிதர் என்பதில் தவறு உண்டாகாது. இன்றைக்கு இந்த ஸ்தம்பத்தைப் பார்த்து வந்தது.

73-வது வயதில் கால

காலம் மற்தவர்களும் நிர்ணய

த விஷயம். அவர்களின் ஜீவ

1. O. R. 61 என்னால் தீர்மா

புது மண்டபத்தில் நடுவரிசைத் தூண்களில் மதுரை நாயக்கரின் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அவைகளில் ஒரு தூணில் தன் ஏழுபத்தினிகளுடன் திருமலை நாயக்கர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார். கல்தச்சன் திருமலைநாயக்கரின் மனைவிகளுக்குள் மூத்தவளான பட்ட மஹிஷியின் சிலையை உருப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். அவ்வுருவத்தின் இடது துடையில் நில்லும்பெயர்ந்து விட்டது. சிலை, பின்னமாகவிட்டதென்கூறும், சில்டி மறுபடி வேறு சிலை தயார் செய்யத் துவங்கினான். அப்போது ஸ்ரீ லீலகண்ட தீக்ஷிதர் அவர்கள் மேலைகளை கவனிப்பதற்காகச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தார். சில்டி முகவாட்டத்துடன் வேலை செய்வதைப் பார்த்து, ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் “என்ன விசேஷம்?” என்று கேட்க, அவன், தான் எவ்வளவு கவன்மாய்ச் செதுக்கியும், சிலைக்கு பின்னம் ஏற்பட்டதையும், அதனால் மறுபடி வேலைசெய்ய நேரிட்டதையும், தெரிவித்துக்கொண்டான். ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் சற்று யோஜித்துப் பார்த்து, “அப்பா நீ இனி எவ்வளவு சிலைகள் அடித்தாலும் இப்படியே நேரும்; ஏனெனில் இதில் கடவுளின் அருள் இருக்கிறது. உன்பக்தி மிகுதிக்கும், உன் அந்தரங்க சுத்தத்திற்கும், உன் உயர்ந்த குணங்களுக்கும், பிரஸன்னமாகி ஈச்வரன் உனக்குத் தெரியாத அம்சங்களைக்கூட, உள்ளபடி இருக்கச் செய்து, உன் சில்பத்தை சிறப்பிக்க நினைக்கிறார்போலும். உத்தமஸ்திரீ லக்ஷணம் பொருந்திய மஹாராணிக்கு இடது துடையில் இதே இடத்தில் பெரிய தோர் மச்சம் இருக்கவேண்டும். இது ஸாமுத்திரிக லக்ஷணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் நீ அந்தச் சிலையை அப்படியே வைத்துவிடு,” என்றார். இன்றைக்கும் மூத்தமஹிஷியின் சிலையில் அந்த பின்னத்தைப் பார்க்கலாம். நாயக்கரும் பத்னிமஹிஷி என்பா ஆணவேலை முடிந்ததும், திருமலைநாயக்கர் மேலைத்திறத்தைப் பார்வையிட வந்தார். மூத்தராணியின் துணையில் பின்னம் இருப்பதை அவர் கவனித்து, “என்ன இந்த பின்னம் இருந்தது?” என்று சில்டியை வினவினார். சில்டி, தான் மறுசிலை செய்துத் துவக்கியதையும், தீக்ஷிதர்

அவர்கள் மஹாராணிக்கு அந்தவிடத்தில் மச்சம் இருப்பதால் அவ்விதம் பின்னம் ஏற்பட்டதென்றும், அதனால் பின்னம் தோஷமாகாதென்றும், சமாதானம் சொன்னதையும் தெரிவித்தான். இதைக் கேட்டதும் அரசனுக்குக் கண்கலங்கம். தலை கிருகிருத்தது. மீசை தடித்தது. ஒன்றும் பேசாமல் பரிவாரங்களுடன் அரண்மனைக்குத் திரும்பிவிட்டார். அன்று மனம் குழம்பி, மஹிஷிகளுடனும் பிரசன்னமடையாமல், இரவு யோஜனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். மறுநாள் காலை மனத்தை உறுதிசெய்துகொண்டு அரண்மனைக்குப் புறப்படும்போது, “ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்களை நான் அழைத்துவர” என்று கண்கலங்கித் தலையிடுவது

அப்பாள் தலைநிலி ருந்த சமயம் அரசனின் அழைப்புக்கு, அவர் வந்தார். இவ்விதம் அழைப்புக்கு அரசன் அவர் அரசனின் வரைமுறைப்படி வந்தான் என்று யோஜித்துப் பார்த்தான். வந்ததால் ஓரணசுத்தி பெற்ற அவர் அரசனின் கைகளில் தன் பேரில் விபரீத எண்ணம் வந்ததால் தன்னை வாய்விட்டு அழைப்பதற்கு அரசன் தன் துயரத்தைத் தெரிவித்து, அந்த கர்ப்பூரத் தந்த கண்களை அவித்துக் கொடுத்தான். அந்த கண்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு தாய் கொல்லிவிடுவான் என்று துறுப்பினார். கண்

அவ்விந்த நிலைமையில் பரமேசுவரியின் திவ்யமங்கள ஸ்வரூபத்
தைப் பாதம் முதல் சீரஸ்பர்யந்தம் தியானம்செய்து
கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தார். இவர்
ஸ்தோத்திரம் செய்யுப்போது பாதம் முதல் சீரஸ்பர்யந்தம்
தேவியின் அந்த அந்த அவயவங்கள் பிரமமாக இவருக்கு
பிரத்யக்ஷமாயின. ஸ்தோத்திரப்படியில் இவர் பூராவாகக்
கண் ஒளியைப்பெற்றார். இந்த ஸ்தோத்திரமே * (13)
ஆனந்தஸாகரஸ்தவம். ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குக் கண்
கொடுத்த பரமீதவதை இதில் பிரஸன்னமாகிறார். † இவர்
தாமே கர்ப்பூரத்தால் தன் கண்களை அவித்துக்கொண்டதை
யும் பின்பு தேவியைத் துதித்ததையும், அதனால் தேவியின்
அனுக்ரஹத்தைப்பெற்று இழந்த கண்ணொளியைத் திரும்பப்
பெற்றதையும், சரர்கள் மூலம் அறிந்துகொண்ட அரசன்
பச்சாத்தாபமடைந்து ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் சன்னிதானத்
திற்கு ஒடிவந்து, அவர் பாதங்களில் பணிந்து பரிதவித்துத்
தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டான். ஸ்ரீ தீக்ஷி
தர் அவர்கள் அவனுக்கு சமாதானம் சொல்லிவிட்டு ராஜ
ஸேவையை விடுத்து, மதுரை விட்டகன்று தாய்பார்ணிதீரம்

குறிப்பு: * ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்களின் மற்ற கருதிகள் :- (14) அன்
யாபதேச சதகம். (15) குருராஜஸ்தவம். தனக்கு அம்பிகை விஷய
மான உபாஸனாகரமங்களை உபதேசித்த கீர்வாணயோகீந்திரர் என்ற
ஸந்யாஸி ஒருவரைப்பற்றிய ஸ்துதி. பூர்ணமாக அகப்படவில்லை.
(16) கையட வியாக்யானம் (வியாகரணம்) ஒன்று செய்திருப்ப
தாய் சொல்லுகிறார்கள். புஸ்தகம் இருப்பதாய் தெரியவில்லை.

† இதில் தேவியின் சரணவர்ணனையில்

अथागमः परमगुणरमयसमाकृतं परमसङ्गमवृष्टिपद्मम् ।

सन्दर्शयति सङ्गं भगती दयार्द्रा दृष्टासि केन तदहं तु विञ्चनेन ॥

‘எந்தக்கண் பிரகாசம் என்சரணநகலத்தை நான் பார்ப்பேன்?’ என்று
கவிகொல்வது மூலம் இதற்கு, அந்த சமயம் கண்பார்வையிலே எ
பதையும்சிறிதும்சுரணையெய்திவிட்டே என்றுகண்ணுக்குப்படியிருக்கிறத

பின்னு, அங்கு பாலாமடை என்ற கிராமத்தில் சிலகாலம்
வசித்துப் பின்பு துறவரம்பூண்டு, அங்கேயே வித்தியடைந்
தார். பாலாமடை கிராமத்திற்கு நீலகண்ட ஸமுத்தரம்
என்று பெயர் வழங்குகிறது.

ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் திருமலை நாயக்கர் ஸபையை விட்
ட கனறதற்கு வேறுசில காரணங்களும் சொல்லுகிறார்கள்.
புலஸையாவில் அவருக்கு, அதிருப்திக்குப் பலவிதமான
காரணங்கள் இயந்திரிக்கக்கூடும். ராஜஸ தாமஸ புத்தி
மைய பூரவாய்வாங்குவிடம் விவேகிகள் நெருங்கிப்பழகு
வதற்குப்பலாம் இடங்கள் தளப்பது வாழ்க்கை தந்து
வருவதே அபாயம். இந்த காரணத்தால்பாரம், கிரந்தபிர
ஸ்தாபனம் கடைபிடித்து அவர்களின் ஸபையித்தை
தவிர்த்து, தமக்கு உதவியாயிருந்த அரச
புத்திரன் புழிந்துர் எழுதுகிறார். ஸ்ரீ நீல
கண்டம், அரண்மனைக்களை, தர்மவழிகளில்
பலவகையாக உபாஸனை தாள் வற்றுக்கொண்டவரா
கையாக, பூரவாய்நேசமாகவும் ராஜ
பாஸனம் உபாஸனாபர்வகிறார். அவருடைய
புத்திரன் தவறுதையும், ஷிரைவில் பழுக்
கியது என்று சொல்லலாம். இந்த
காரணத்தையும் கவனம்ந்து, ஸௌகிகப்
புத்திரன் அனுப்பித்து
புத்திரன் உதவியும், தேவி
புத்திரன் பார்ப்புடையான தத்து
புத்திரன் பார்ப்போன்ற ஜீவ
புத்திரன் தெரிந்துகொள்ள
புத்திரன் ஸ்ரீ தீக்ஷிதரவர்
புத்திரன் நியாவரென்று மதித்
புத்திரன் பார்ப்புடையான
புத்திரன் அவதாரமென்றே
புத்திரன் அபாயகை பரத்யஸ்தம்

आनन्दसागर स्तव - अकारादिश्लोकानुक्रमणिका

अभीष्ट	६	एवं गतस्य	३१
अभय	१६	एतज्जडाज-	४८
अलम्	२६	एकैक-	८
अमर्त्य	५९	कर्मण्यकर्म	१९
अमर	९४	कर्म ल्यजेम	१८
अमर	९३	कामित	१०६
अमर	८०	काम नीयुण-	६९
अमर	१००	काम विने-	८७
अमर	९१	कालाग-	१०७
अमर	१०	काले मह-	१४
अमर	६३	काश्यां नि-	५९
अमर	९१	का गीतिः	३०
अमर	११	काचन्याया	३३
अमर	१	काद पतिष्य-	४६
अमर	४८	गर्भे निने-	७०
अमर	५३	गुरुर्या-	१०८
अमर	३३	चित्तामणि	९७
अमर	३०	ज्ञाने चित्तिय	४७
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	१२
अमर	५१	ज्ञाने चित्ति	८४
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	३८
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	३६
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	४२
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	१०४
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	४१
अमर	३०	ज्ञाने चित्ति	४३

त्वं देवि	१०५	भक्तिस्तु
दत्ते श्रियं	८५	मत्केश-
दिव्या दृशो-	६२	मातः करोषि
धन्याः कति	२९	मुक्ताश्च
न ज्ञायते	३२	मुक्तिं सिसा-
नष्टोपल-	७२	भौल्यादहं
नान्तः प्र-	१५	यत्तद्वस्तु-
नासामणि-	८३	यत्तानग्न-
नास्मिन्	१०३	ये नाम
नाहं सहे	५२	वाणीनिके-
निर्मासि	१०१	विज्ञापना-
न्यायाः पर-	९	विश्व सृज-
पर्याकुले	४	वेदान्तवाक्य-
पाशाङ्कुशौ	७६	विद्यात्मनो
पाशं सृणि	७५	विन्यस्त-
पाषाणकूट-	८६	स्वात्मेतर-
पाषाणतोपि	५४	सद्यो भवेत्
पुंसः क्षणार्ध-	२१	सेवैव
प्रत्यग्र-	९९	सांख्यदि-
प्रस्निग्ध-	५८	संनाहिभि-
प्रादुर्भव-	९८	सूक्ष्म-
प्रारब्धकर्म कि-	२०	स्यात्कोमलं
प्रारब्धकर्म गिरि-	४०	षट्त्रिंशदा-
बन्धं हरि-	५०	सारं कणं
ब्रह्मेति	११	स्वच्छापि
ब्रह्मेश-	६७	सोमो जग-
ब्रह्मयोग-	३४	साधारणे
भक्तिं करोतु	५	सत्तास्य-

॥ श्रीः ॥

॥ श्री आनन्दसागरस्तवः ॥

॥ श्री ஆனந்தஸாகரஸ்தவம்

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ।

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ।

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

विज्ञापनाहंविश्वसरासवाप्त्या

मन्दोऽग्रे मणिं दूरीयमि विश्रमातुः ॥ १ ॥

மிகுந்த அபிப்பிராயம் அழைப்பே எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்டுத் தன் விண்ணப்பங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள செளகரியம் ஏற்படலானே அவ்விதம்” என்பது.

1. I contemplate on the wave-like succession of glances, impelled by a swift-springing gale of compassion, of the Mother of the Universe, even while I stood at great distance sluggishly despairing of being vouchsafed an opportunity to plead my plight before her.

आवेद्यतामविदितं किमथाप्यनुक्तं

वक्तव्यमान्तरुजोपशमाय नालम् ।

इत्यर्थसे किमपि तच्छ्रवणे निधातुं

मातः प्रसीद मलयध्वजपाण्ड्यकन्ये ॥ २ ॥

ஆவேடிதாமவிதிதம் கிமஹாப்யனுக்தம்.

வக்தவ்யமான்தரூஜோபஸமாய நாலம் !

இத்யர்த்தஸே கிமபி த த்ரீவணே நிதாதும்

மாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே ॥ 2 ॥

அவிததம் = நீ அறியாததை அவேதா கிம் = நான் சொல்லப்போகிறேன்? அথাபி = ஆனாலும் வக்தவ்யம் = சொல்லப்பட வேண்டியது அநுக்ம் = சொல்லப்படாவிட்டால் ஆனந்தரூஜோபஸமாய நாலம் = மனத்தின் புண் ஆராத. இதி = என்ற காரணத்தினால் கிமபி தத் = அதைக் கொஞ்சம் ஸ்ரவணே நிதாதும் = காதில் போட்டுக்கொள்ளுமபடி. அர்த்தஸே = (நான் உன்னை) பிரார்த்திக்கிறேன். மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே = ஹே மலயத்வப்ராண்டியன் புதல்வியே மாத: = அம்மா ப்ரசீத = நீ தயவு புரியவேண்டும்.

(கருத்துரை) ஸகல ஜீவர்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும் ஜகன்மாதாவிற்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை என்பது

பலமுன் தன் குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்வது எதற்கு? தன் மனத்தின் ஆறுதலுக்காகவே. புலம்பு முன் கோகம் தணியுமல்லவா? ஆகையால் நீ அறிந்த உன் மன்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு உன்னைக் கிலேசப் படுத்தாத ஒரு குற்றமாக எண்ணுதே. என் தாயே, என்னைக் கொஞ்சியத்து அருள் புரிவாய்.

How can I have anything to say which is not already known to you (in your omniscience)? And yet my urgent thoughts being forcibly shut up will deprive me of the right which I duly need from their outflow. How can I have anything to say to you, O Pandya, my Mother, I have nothing to say to you but I need a hearing.

मातः प्रसीद मलयध्वजपाण्ड्यकन्ये वा

वक्तव्यमान्तरुजोपशमाय फलं वा ।

इत्यर्थसे किमपि तच्छ्रवणे निधातुं

मातः प्रसीद मलयध्वजपाण्ड्यकन्ये ॥ ३ ॥

ஆமாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே வா

வக்தவ்யமான்தரூஜோபஸமாய ஫லம் வா ।

இத்யர்த்தஸே கிமபி த த்ரீவணே நிதாதும்

மாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே ॥ 3 ॥

மாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே வா

வக்தவ்யமான்தரூஜோபஸமாய ஫லம் வா ।

இத்யர்த்தஸே கிமபி த த்ரீவணே நிதாதும்

மாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே ॥ 3 ॥

ஆமாதஃ ப்ரசீத மலயஹ்வஜபாண்ட்யகந்யே வா

வக்தவ்யமான்தரூஜோபஸமாய ஫லம் வா ।

இத்யர்த்தஸே கிமபி த த்ரீவணே நிதாதும்

2

۱۵

5

வனோ தயா: தவ புரத: = அப்போர்ப்பட்ட உள் முன்ன
யில் லேத கதயாமி = என் துக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொ
கிறேன்.

(க - ரா) என் துக்குத்தைப் பிறர் யாரிடம் சொ
லிக்கொள்வது? யார் கேட்டு இரங்கப்போகிறார்கள்? அ
படி யாராவது இரங்கினாலும் அவர்களால் என் துக்கத்
நிவர்த்தி செய்ய எப்படி முடியும்? தாயே, கைல ஜீவ
களையும் உன் இஷ்டப்படி நடத்த சக்தியுள்ள உன் மு
என் பரிதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதைத் தவ்
வேறு எனக்கு வழி என்ன இருக்கிறது?

3. If I were to cry myself hoarse, lament piteously or slap my mouth in despair in front of another, would that another melt with pity for me? And even if he does, can he help me in anyway? I therefore wish to give vent to my sorrow in your presence as you rule the world and are apt to be moved to compassion.

पर्याकुले मनसि वाचि परिस्खलन्त्या-

मावर्तगर्त इव चक्षुषि घूर्णमाने ।

कस्तेऽभिधास्यति शिवे मम तामवस्थां

काले दयस्व कथयामि तवाधुनैव ॥ ४ ॥

பர்யாகுலே மநஸி வர ி பரிஸ்வலந்த்யா-
மாவர்தமர்த இவ் தகூரூபி வர ி

மாவர்தமர்த இவ் சகஷுஷி வு-ர்ணமாநே
கஸ்தேஹியஸ்யதி ஸிவ மம தாமஸ்ய

கஸ்தேஜியர்ஸ்யதி ஸிவே மம தாமவஸ்யாம்
காலே டியஸு கடியாமி தவாயுநைவ । ஸ

மனம் குழம்புகையிலும் வசி பரிசுசுவை

வாசி परिस्खल-न्याम् = வார்த்தை குவ
 आवर्तगर्त इव = சுழல் குழியில்

ஆர்வர்தர் இவ = சுழல் குழிபோ
 தாம் மம அவஸ்யாம் = அத்தகைய

ता मम अवस्थाम् = अத்தகைய

பழைய தெ = உனக்கு க: அமிதாஸ்தி = யார் சொல்ப
புறம்? காலே அதுவ = வாய்த்த மையத்தில் இப்போதே
புதிய = உனக்குச் சொல்லுகிறேன். தயஸ் = தயை
புலவாயாக.

(க - னை) பிராணவியோகமீழ்ந்தபொழுது காலத்தில் உன்
மரண நிலைமையைச் சொல்லிக்கொள்ள இந்திரி
யசக்தி வசத்திலிருக்காது. ஆகையினால் இப்போதே என்
து நடப்பதை வெளிப்பட உத்தேசித்துருக்கிறேன்.

I (During the closing moments of life) when my
I will be much debilitated, when the tongue will
and I will not be able to tell what I feel as if caught in a
I will be unable to describe my condition to you.
I will at times make my submis-
sion plain.

नामकं कथयति निम्नमेव गुरुत्वमिति
 यामोष्यन्नापि पात्रजनेषु लोकः ।
 यामोष्यन्नापि पात्रजनेषु लोकः ।
 यामोष्यन्नापि पात्रजनेषु लोकः ।

... ..

1908年
 九月八日

பட்டிக்காட்டு
பாண்டிச்சேரி
இனத்தைச்
கிரம்ப
அயதீயபதார-
வேறு = வேறு

(க - னை) ஞானமார்த்தத்தைப் படிப்படியாக ஆசாயித்து மோகமும் பெறுவதெனில் அஸாத்தியமான காரியமே. உபநிஷத் வாக்கியங்களைக் கற்றறிந்து அவைகளின் தாது புரயத்தை ஆராய்ந்து மனனம் செய்வதால் ஞானேதயம் உண்டாகிறது. அந்த ஞானத்தின் மூலம் முக்தியடையலாம் என்ற வேதாந்தகொள்கையெல்லாம் எழுத்தில் வாசிக்கலாமே ஒழிய அநுஷ்டானத்தில் கடினமாதலால் யாருக்குப் பயன்படப்போகின்றது?

7. Daughter of the Hills, scarcely any, as a matter of fact, can get over misery by depending upon the declaration of the revealed utterances that men attain salvation through real knowledge proceeding from a study of Vedānta, chastened by sharp enquiry and assimilated by deep contemplation.

एकैकवेदविषयाः कति नाम शाखा-

स्तासां शिरांसि कति नाम पृथग्विधानि ।

अथर्वबोधविधुरोऽक्षरलाभ एव

केषां नृणां कतिभिरस्तु शरीरबन्धैः ॥ ८ ॥

எகைகவேடிவிஷயா: கதி நாம ஸாஸா-

ஸ்தாஸாம் ஸிராம்ஸி கதி நாம ப்ருயமக்ஷயாநி ।

அயஸோவபோயவிய-ரோ஽க்ஷரலாப ஏவ

கேஷாம் நுணாம் கதிபிரஸ்து ஸரீரபந்தைய: ॥ 8 ॥

एकैकवेदविषयाः शाखाः = ஒவ்வொரு வேத ஸம்பந்தமான கிளைகள், कति नाम = எவ்வளவு? तासां पृथग्विधानि शिरांसि = அந் கிளைகளுக்கும் தனித்தனியான உபநிஷத்துக்கள் कतिनाम = எத்தனை? अथर्वबोधविधुरो = அர்த்தஞ்ஞானமில்லாத, अक्षरलाभ एव = அபிஷேகங்களை அப்யஸிப்பது மட்டும் केषां नृणां = எவ்வளவு பேர்களுக்கும் कतिभिः शरीरबन्धैः = எத்தனை ஜன்மங்களில் अस्तु = ஏற்படலாம்?

[க - னை] வேதங்கள் நான்கு. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் கிளைகள் பல. அந்த அந்தக் கிளைகளுக்குத் தனித்தனியான உபநிஷத்துக்கள். இவைகளையெல்லாம் அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளாமல் அத்யயனம் மட்டும் செய்வதற்கே பல ஜன்மங்கள் வேண்டும். அப்படி அத்யயனம் செய்யக்கூடியவனும் கோடிக்கு ஒருவன் இருக்கலாம்.

8. Innumerable are the branches of the several Vedas, and those branches have their own innumerable Upanishads severally. How many births will one have to pass through before one learn the texts alone without attaining a knowledge of their meaning?

आयाः परम्परानिभिन्नदिशः सहस्र-

मुपायानि च भवन्त्युपबृंहणानि ।

नानि स्थितं गिरिगुप्तं निगमोपलानं

तादृशीयागवधारयितुं क्षमः कः ॥ ९ ॥

ஆயா: பரம்பரானி பிந்நதிஸா: ஸஹஸ்ர-

முபாயானி ச பவன்யுபவ்ருஹணானி ।

நானி ஸ்திதம் கிரிமுத் நி஑மோபலானம்

தாட்ரஸீயா஑வதாரயிதும் க்ஷம: க: ॥ 9 ॥

நான்கு வேதங்களிலிருந்து வந்த மூலபாடான

ஸாநிபாயங்கள் ஆயிரம்

பெருக்கியானம் முதலிய

பலவிதமாயிருக்கின்றன.

இவ்விதமிருக்கையில்

தான் தாஸ்யஸாரம் = உண்

மாயாஸாரம் = கிரீணயிப்

மாயாமயி இதி = மாயா ரூபினி என்றும் மதனாந்தகவலமா இதி =
காமனை எரித்த பரமசிவனின் அன்பிற்குரியவன் என்றும்
சபாபதசந்தபரிவர்த்தனமாவே எவ = எழு எட்டு வார்த்தைகளைத் திரும்
பத் திரும்ப மாற்றி உச்சரிப்பதில் மட்டுமே அய் = இந்த
சாஸ்திரபரிசு = சாஸ்திரப்பயிற்சி சாமாயி அவஹதி = திறமையை
உண்பெண்ணுகிறது.

(க - ண) சாஸ்திரபாண்டித்யம் ஏற்பட்டாலும்
ஆடம்பரமாக ப்ரஹ்மம், சக்தி, பந்தம், மாயை இந்த
மாதிரியான விஷயங்களைப்பற்றிப் புட்டி புட்டிப் பேச
லாமேயொழிய நற்கதிக்குக் காரணமான உண்மையறிவு
அதுபவத்தில் ஏற்படுவதில்லை.

11. After all, even sound learning in the "Śāstras"
can but impart to one scarcely little more than the
cleverness in bandying a few high sounding words like
Brahman, Śakti, Bandhavimochanī, (the releaser from
bonds) Māyāmāyī (the genius of illusion) Madanāntaka-
Vallabhā (the consort of the destroyer of Cupid) etc.

तस्मै प्रसीदसि गिरीन्द्रसुते य इत्थं

संपादयेत शनकैरपरोक्षबोधम् ।

यस्मै प्रसीदसि स च क्षमतेऽवबोध-

मित्थं परस्परसमाश्रयमेतदास्ते ॥ १२ ॥

தஸ்மை ப்ரஸீதஸி மிரிந்த்ரசுதே ய இத்தம்

ஸம்பாடியேத ஸநகைரபரோக்ஷபோதம் ।

யஸ்மை ப்ரஸீதஸி ச சக்ஷமதேவபோதீழ்ம்

இம்ம ப்ரஸ்யஸமாஸ்யமேததாஸ்தே ॥ ௧௨

மிரிந்த்ரா ப்ரவந்தாஸ் புதல்வியே इत्यम् = இவ்வ

மாக ய: எவன் அந்நாக்கொடுக்க அபரோக்ஷபோதம் = (அ)

போகத்தானை அறிவை) ஆத்மாத்மபவத்தை சபாபதேய = சம்
பாதிக்கிறானே தஸ்மை = அவன் பொருட்டு ப்ரஸீதஸி = தயை
பெய்கிறாய். யஸ்மை = எவன் பொருட்டு ப்ரஸீதஸி = தயை
பெய்கிறாயோர் ச ச = அவனை அவ்வோர் க்ஷமதே = அபரோக்ஷ
நானத்தைப் பெறக்கூடியவனாகிறான். एतत् = இந்த விஷ
யம் इत्यम् = இவ்விதமாக परस्परसमाश्रयम् = ஒன்றோடு ஒன்று
புறியதாக ஆஸ்தே = இருக்கிறது.

(க - ண) உன் ஆருள் இருந்தால் ஞானியாவான்.
ஞானியானால் நீ ஆருள் புரிவாய். இப்படி ப்ரஸ்ய
ஸமாஸ்ய இருந்தால் ப்ரோக்ஷம் வழி வந்தது. P (ப்ரஸ்
யஸ்யம் (அந்நோக்ஷயஸ்யம்) எனவரும்.)

But for the Lord of Mountains, you
that you give to him who attain by constant
the illuminating knowledge of the self. And
in hope to attain that knowledge who is not
with your grace. This inter-dependance of the

मयाय मायामभ्युपगम्यवादं

मानान् मापि यदि वा हृदयं श्रुतीनाम् ।

मायामभ्युपगम्यमायामभ्युपगम्य

मायामभ्युपगम्यमायामभ्युपगम्य ॥ १३ ॥

மாயா

மாயாப்ரோக்ஷம்

காந்திதேவ்யம்

காந்திதேவ்யம் ॥ ௧௩

மாயாப்ரோக்ஷம் பேசும்

மாயாப்ரோக்ஷம் பேசும்

மாயாப்ரோக்ஷம் பேசும்

एकापर्वसमये = ஒருபர்த்துவன் மோகத்தம் அடையும் காலத்தில்
 जगतः = உலகத்திற்கென அபவீ = மோகத்தம் சர்ப்பவர்த்தசமயே पुनः =
 எல்லா ஜீவன்களுக்கும் மோகத்தம் ஏற்படும் காலத்திலோ
 अस्तश्च = (சந்தேகநிலைநாது) நிச்சயமாக உண்டு. ईदृश्वधम् =
 என்ற இவ்விதமாக பாரி பார = ஒரு கொள்கையை இஃ =
 இங்கு अवलम्ब्य = வைப்பிடுதது अनेन पथा = மேற் கூறிய வழி
 यिन् प्रवृत्तैः = இதற்கினவர்கள் முன் स्यात् क्षमम् = கவலைற்று
 இருந்துவிடலாம்.

(க-ரை) மேற்கூறிய வழியில் செல்வதைவிட நம் இஷ்டம்போல் இருந்துகொண்டாலுமே மோகஷமடையலாம். ஏனெனில் சில மேதாவிகள் (ஏக ஜீவவாதிகள்) ஒரு ஜீவன் மோகஷத்திற்கு அதிகாரியாகிவிட்டால் எல்லா ஜீவர்களும் அவருடனே மூக்தியளிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் வேறு சில மேதாவிகள் (நாநாஜீவவாதிகள்) நச்வரன் இந்த லீலா பிரபஞ்சத்தை ஸம்ஹரிக்கும்போது எல்லா ஜீவர்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமின்றி மோகஷமளிக்கிறார் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் அன்றோ! எப்படியும், தானே மோகஷம், கிடைக்கிறது; சாஸ்திரங்களில் கூறிய சிரமமானதும், இலகுவில் பலனைத் தராததுமான வழியில் ஏன் இறங்கவேண்டும்?

15. Those who commit themselves, to this course might as well repose at ease trusting to some such theory as that the whole universe of beings attain salvation when the one primary being is admitted to it, or that God releases all beings for admission to eternal bliss at an appointed period.

अभ्यस वेदमवधाय च पूर्वतन्त्र-

मालक्ष्य शिष्टचरितानि पृथग्विधानि ।

अध्यापनादिभिस्त्वाप्य धनं च भूरि

कर्माणि मातरत्नसाः कथमाचरेयुः ॥ १६ ॥

அறிஞர் ஸ்ரீ வேடிமவயாப ச பூர்வதந்தர் -

மாலசுத்ய ஸிஷ்டசரிதாநி ப்ருயம^{ந்}வியாநி ।

அய்யாபநாழிவிரவாப்ய யநம் ச ஹுரி

கர்மாணி மாதாலஸா: கயமாசரோயு: || கசு ||

மாத: = தாயே ! வேதம் = வேதத்தை அந்யஸ்ய = அப்பயஸித்து
 பரிசுந்ரம் அவதாய வ = பூர்வ மீராமஸ்ரா சாஸ்திரத்தையும் கற்று
 புவிவதானி = பற்பல மாதிரியான சிஷ்ரரிதானி = பெரியோர்
 களின் ஆசரணைகளையும் அரத்ய வ = கவனித்துத் தெரிந்து
 காண்டு அப்யாபநாதினி: = வேத சாஸ்திரம் கற்பித்தல் முத
 லு வழிகளால் மூர் பர் வ = மிகுந்த நிராக்ஷயத்தையும்
 பரய = அடைந்து அக்ரா: சோம்பேறிகளாக ஆனவர்கள்
 பரிபு = கற்பவர்களை கதம் அக்ரேய: = எப்படிச் செய்வார்கள்.

(10. - நரை) சாஸ்திர விற்பத்தி மோகஷத்திற்கு ஸாதக னாநது மட்டுமல்ல; ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுஷ்டிப்பதற்குக்கூட சிரத்தையை உண்டு தவிராததாபின்றது. ஏனெனில் பண்டிதர்கள் கற்பிப்பதிலும், திரவியம் தேடுவதிலும் பிரயாசைபட்டு இறுதியில் கர்மாக்களைச் செய்யவேண்டிய பரிபரிகளாபின்றனர்.

Further, it is impossible to expect men to
believe in a teacher who after studying the
Mīmāṃsā Sāstra and the teaching precedents of the
Śaṅkara (an example for others)
teaching and other kinds
of teaching.

(க - ஹே) வேதங்கள் கர்மமார்க்கத்தையும் ஞானமார்க்கத்தையும் உபதேசிக்கின்றன. கர்மாவை விட்டால் நாம் திற்குப் போகவேண்டும் என்றும் கர்மாவைச் செய்தால் மறுபடி கர்மபலங்களை அனுபவிக்க ஜன்மங்கள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் கர்மா ஞானமார்க்கத்திற்கு இடையூறுகின்றது என்றும் கூறுகின்றன. இதனால் கர்மாவை விடுவது சாஸ்திர சம்மதமா? செய்வது சாஸ்திர சம்மதமா? என்பது புரியவில்லை.

18. The authoritative texts declare that if we give up Karma there is no redemption for us. They also say that doing Karma we can never cross this "Samsāra." We are at a loss to see what they mean really when they in the same breath both advocate and deprecate Karma.

कर्मण्यकर्मविधिरेव यदाचरन्ति

कर्माणि तत्तदनुबन्धजिहासयेति ।

सत्यं तथाऽप्यभिनवो भविता न बन्धः

प्राचीनबन्धहरणे क इवाभ्युपायः ॥ १९ ॥

கர்மண்யகர்மவிதிரேவ யதாசர்ந்தி

கர்மாணி தத்ததுநுபந்ஹஜிஹாஸயேதி ।

ஸத்யம் ததாப்யபநிநவோ பவிதா ந பந்ஹ:

புராநீநபந்ஹரணே க இவாப்யுபாய: || ௧௯ ||

कर्माणि = கர்மாக்களை तत्तदनुबन्धजिहासया = அவ்வகைகளின் பலன்களில் பற்றில்லாமல் यत् आचरन्ति = செய்வார்களேயானால் एव = இதுவே कर्मणि = கர்மமார்க்கத்தில் अणुविधिः = கர்மத்தொடர்பில்லாத வழி इति सत्यम् = என்பது

புதுவதும் அபினவ: = புதிதாக வந்: = வந்த எற்பாற்போவதில்லை. प्राचीनबन्धहरणे = பாலன்களை ஒழிப்பதற்கு अभ्युपायः = என்னவித (ஒன்றுமில்லை).

இதனால் கர்மாக்களை கர்மபலமாக இல்லாமல் (பலன்களை விரும்பாமல்) செய்தால் அவை ஒழிந்து எற்பட வேறுதவிலை என்றாலும் அதன் பலனை எற்படக்கூடிய மறுபிறப்பு என்னவாகத் தடுக்கிறது?

It is true that in the path of action, actions, and the annihilation of their fruits, are as necessary as the sun. Indeed, fresh bonds will not be formed through them; but by what means are we to get free from the already holding us tight around?

प्राच्यपणं कियदाभते कियद्वा

प्राच्यते कियदिदं क इवावधात्ताम् ।

तथा कियानिव मया प्रतिपालनीयो

मय क्षणार्धमपि कल्पशतत्वमेति ॥ २० ॥

புராந்யபணம் கியதாபதே கியதீவா

புராந்யதே கியதிகம் க இவாவதத்தாம் ।

ததாநிவ மயா ப்ரதிபாலநீயோ

மய க்ஷணாஹ்மபி கல்பசதத்வமேதி || ௨௦ ||

செய்தும் (முன் பிறந்த வினைப்பயன் கியத் = எவ்வகையிலும்) ப்ராக்யம் = யதில் எத்தனை பலன் கொடுக்கத் தகுந்ததோ, மயம் இம் ப்ராக்யம் = இது மின்

ஹம் எவ்வளவு பலன் கொடுக்கத் துவக்கப்போகிறது என்று க ட்வ = எவ்வளவு அவதூறு = தீர்மானமாக அறிய முடியும்? यस्य (மம) = இந்த எனக்கு ஷ்னாஹிமபி = அரைக்கணமும், கல்பகாலமே நூறு கல்பங்களாகிறதோ (தேன) மயா = அந்த என்னால் வாசிவ காலம் = எவ்வளவு காலம் பரிபாலனியம் = காத்திருக்க முடியும்.

(க - ரை) பூர்வகர்மாவைப்பற்றி இந்த ஜன்மத்தில் ஒன்றுமே தெரியாதில்லை. அந்தகையை கர்மா இன்னும் எவ்வளவு ஜன்மங்களில் பலன் கொடுக்கக்கூடியவையாக இருக்கின்றனவோ? இந்த ஜன்மத்திலேயே முக்தியடைய வேண்டுமென்று பரபரப்பு ஏற்பட்ட எனக்கு ஒரு சூக்ஷ்ணம் காத்திருப்பது பல யுகங்களாகவல்லவா தோன்றுகிறது.

20. There is no means of knowing how much antecedent Karma has accumulated for me, how much of it has begun to hold sway over me and how much of it will in the future begin to do the same. If I should on their account be called upon to wait long, I cannot endure the delay as every fraction of a minute to me is now as tedious as hundred kalpas.

புंस: ஷ்னாஹிமபி சம்சரணாக்ஷமஸ்ய

சாங்க்யாடய: சரணயோ ந விசந்தி கர்ணம் ।

சங்க்யாய காஜ்ஜஸிகதா: சகலாஸ்ய சூக்ஷமா

சூக்ஷ்வேதி வாசிவ மஹாஸூக்யாதிதஸ்ய ॥ 21 ॥

புன்ஸ் : ஷ்னாஹிமபி சம்சரணாக்ஷமஸ்ய

ஸாங்க்யாடய : ஸரணயோ ந விசந்தி கர்ணம் ।

ஸாங்க்யாய : காஜ்ஜஸிகதாஸஸகலாஸ்ச ஸூக்ஷ்மா

சூக்ஷ்வேதி வாசிவ மஹாஸூக்யாதிதஸ்ய ॥

ஷ்னாஹிமபி = அரைக்கணமும் சம்சரணாக்ஷமஸ்ய = பிறவிச் சுழலில் உழல ஸ்கிக்காத புंस: = ஒரு மனிதனுக்கு சாங்க்யாடய: = ஸாங்கியம் முதலிய சரணய: = மதங்கள் (வழிகள்) மஹாஸூக்யாதிதஸ்ய = பெரும் பசியால் வருந்துபவனுக்கு சூக்ஷமா: காஜ்ஜஸிகதா: சகலாஸ்ய = சிறிய கங்கை மணல்களை முற்றிலும் சங்க்யாய = எண்ணிக் கணக்கிட்ட பிறகு சூக்ஷ்வேதி = சாப்பிடு என்ற வாசிவ = வார்த்தைபோல் கர்ணம் ந விசந்தி = காதில் துழைகிற நிலை.

(க - ரை) இவ்விதப் பரபரப்பு ஏற்பட்டவனுக்கு முந்தியபல கர்மங்களாக ஸாங்க்யம் முதலிய மதங்களை பிதாபப்பது, பிதாப பரிபாஸ வந்துபவனுக்கு கங்கை மணல்களில் உள்ள எல்லா மணல்களையும் கணக்கிட்டு பண்ணிவிட்டு ஆகாரம் செய் என்று சொல்பவனுபோல் இருக்கிறது.

For one who even for a fraction of a minute has no patience with "Samsāra" the SĀNKHĪYA theories are as absurd to listen to, as the theories to a person writhing with gnawing hunger would be to wait for his repast after counting the minutes of the Ganges.

ஷ்னாஹிமபி மஹாஸூக்யாதிதஸ்ய:

நாஸ்தி பரிபாஸா விசந்தி மக்தி: ।

ஷ்னாஹிமபி மஹாஸூக்யாதிதஸ்ய:

நாஸ்தி பரிபாஸா விசந்தி மக்தி: ॥ 22 ॥

23. If Bhakti is defined as that love which is borne for you with the clear knowledge that you are the real soul of all beings, then, it is alright; but in that case we shall be content with the qualifier (knowledge) and can dispense with the qualified (Bhakti.)

स्वात्मेतरत्वमवधार्य परत्वबुद्ध्या

यत् प्रीयते गुरुजनेष्वपि सैव भक्तिः ।

स्यादेतदेवमियमेव तु मे जिहासा

द्वैतभ्रमात् किमधिकं भवबन्धमूलम् ॥ २४ ॥

ஸ்வாத்மேதரத்வமவயார்ய பரத்வபுத்த்யா
யத் ப்ரீயதே மூருஜநேஷ்வபி ஸைவ ஹக்தி: ।

ஸ்யாதேததேவமியமேவ து மே ஜிஹாஸ்யா
ஈவைதஸ்ரீமாத் கியயிகம் ஹவபந்யமூலம் ॥ ௨௪ ॥

स्वात्मेतरत्वम् = தன்னைக்காட்டிலும் வேறு என்று அவர்
= தெரிந்துகொண்டு பரत्वबुद्ध्या = ஜீவகோடிகளைக் காட்டிலும்
மேல் என்ற பாவத்துடன் गुरुजनेषु इव = பெரியோர்களிடம்
வைப்பதுபோல यत् प्रीयते = ப்ரீதி வைக்கப்படுதல் सैव भक्तिः =
என்ற அதுவே பக்தி एतत् एवं स्यात् = என்று இது இவ்வித
மானால் इयम् एवं तु = இதுவேயன்றோ मे = எனக்கு जिहासा =
விடத்தகுந்தது. द्वैतभ्रमात् अधिकम् = இரண்டும் வேறு என்ற
பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறான भवबन्धमूलम् = பிறவிவிலக்கு
க்குக் காரணம் किम् = எது?

(க - ணா) ஈச்வரன் தன்னைக்காட்டிலும் வேறு. அவன்
உயர்ந்தவன். நாம் தாழ்ந்தவர்கள் என்று அறிந்துகொண்
டோசார்யன் பிறா முதலியவர்களிடம் ப்ரீதி வைப்பதுபோ
ல ஈச்வரனிடம் ப்ரீதி வைப்பது பக்தி என்று சொன்னால் இ

நம் கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமானது. ஈச்வரன்
வேறு நாம் வேறு என்ற “த்வைத” புத்தி பிறவித் தீவினை
களுக்கு அடிப்படையான காரணம் அன்றோ.

24. If that loving regard which we have towards
YOU as we bear towards our venerable elders be called
Bhakti, that indeed may be Bhakti, but for me, it is
exactly the thing to guard against for what is more
surely the cause of the shackles of “Samsāra” than the
ill advised cognition of two foldness.

सैवैव भक्तिरति कर्णपथप्रवेशः

गुरुप्रसादफलका किल कर्मसेवा ।

प्राणप्रवाह इति चेच्छ्रवणात्तृतीयः

प्रागेव मातरस्यमाकलितोऽभ्युपायः ॥ २५ ॥

ஸைவஸைவ ஹக்திரதி கர்ணபத்யப்ரவேச:

ஈஸ்வர்யப்ரஸாதபலகா கில கர்மஸேவா ।

ப்ராணப்ரவாஹ இதி சேச்ஸ்ரவணாத் த்ருதீய:

ப்ராஈமவ மாதரஸ்யமாகலிதோஃஹூபாய: ॥ ௨௫ ॥

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

பா ப்ரா = பணிவிடை செய்வதே भक्ति: = பக்தி इति =

முன்னமேயே அயம் = இந்த அஸ்யாய: = உபாயம் அகலித: அறியப்பட்டது.

(க - ரை) ஈசுவாஸிப் பூஜை முதலிய கர்மாக்களால் ஸேஷிப்பது பக்தி என்றால் இது கர்மமார்க்கத்தையனுசரிப்பதாகும். வேலைக்குக் கூலி எஜமான இஷ்டப்பட்டல்லவா கொடுக்கவேண்டும். தியானம் செய்வது பக்தி என்றாலோ இது ஞானமார்க்கத்தில் உட்புகுந்ததாகிவிட்டது, அங்கு இது சாவணம், மனவாந், நிதிந்யாஸனம் என்று மூன்றாவது ஸாதனமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதற்கு பக்தி என்று புதுப்பெயர் வழங்கவேண்டியதில்லை.

25. If service be called Bhakti, it involves a direct entry into the path of action and it is well known that the servant is required by the Master's being pleased with him. If Bhakti is contemplation, it is a method with which we are already familiar as it is the third in order from "Śravaṇa" (in the practice of JÑĀNA.)

अतैव दास्यसि विमुक्तिमथापि याचे

मातः शरीरपतनं मणिकर्णिकायाम् ।

अस्तु स्वकृत्यमनुकम्पनमीश्वराणां

दासस्य कर्मकरतैव तथा स्वकृत्यम् ॥ २६ ॥

அதனாவ ஈஸ்யஸி விமுக்திமயாபி யாசே

மாது: ஸரீரபதனம் மணிகர்ணிகாயாம் ।

அஸ்து ஸ்வகருத்யமதுகம்பநமீஸ்வராணாம்

ஈஸஸ்ய கர்மகரதைவ ததா ஸ்வகருத்யம் ॥ ௨௬ ॥

मातः आश्रयस्य अतैव = இங்கேயே விமுக்திம் = மோகூதத்தை

दास्यसि கொடுப்பவர் அஸ்து = ஆனாலும் மணிகர்ணிகாயம் = மணி

காணிதையில் ஶரீரபதனம் = சரீரம் விழவேண்டும் என்று யாசை = யாசிக்கிறேன். அநுகம்பனம் = தயை புரிதல் இவ்ராணா = பிரபுக்களுக்கு ஶக்ருத்யம் = தான் செய்யவேண்டிய காரியம். அஸ்து = (என்பது) இருக்கட்டும். ததா = அப்படியே दासस्य = அடிமைக்கு கர்மகரதே தன் வேலையைச் செய்வதே स्वकृत्यम् = தன் கடமையாகும்.

(க - ரை) தாயே! உன்னை ஆசிரியித்தவனான எனக்கு நயையினால் நான் இருக்குமிடத்திலேயே முக்தியைக் கொடுத்தாலும் கொடுத்துவிடுவாய். ஆனால் எனக்கு முக்தி உபாய மணிகர்ணிகைக்குப் பிராயச் சரீரத்தை விடவேண்டுமா என்று என்னை யுபசர்த்து. பிரபு இரங்கி ஸேவகனுக்கு உபாய ஸ்வரஸம் கூலி கொடுத்தாலும் ஸேவகன் வேலையைச் செய்கிற காலியை வரங்க விரும்புகிறான். ஆதலால் முக்தி உபாயத்தற்குரிய காசி யாத்திரை என்ற வேலையை நான் உபாசனை முக்திபெற விரும்புகிறேன்.

Mother, you will, I am sure, grant me salvation at this very spot. Yet it is my wish that I should be my last at Manikarnikā (a holy ghat in Benares), even as vouchsafing pity becomes masters, pity becomes servants.

Devotion which is enjoined to spend his last days at the spot.

मातः शरीरपतनं मणिकर्णिकायाम् ।

अस्तु स्वकृत्यमनुकम्पनमीश्वराणां

दासस्य कर्मकरतैव तथा स्वकृत्यम् ॥ २६ ॥

मातः आश्रयस्य अतैव = இங்கேயே விமுக்திம் = மோகூதத்தை

दास्यसि கொடுப்பவர் அஸ்து = ஆனாலும் மணிகர்ணிகாயம் = மணி

ஸஃயோ ஹேவத் ஸம்நிநாமுபதேஸலாஹ:
பாபாத்மநாம் வயதா நிதேஸமயே வ்யதிதே ।
இத்யாஹிஸி: கில புராணாவசோஹிரம்வ
வாராணஸீஸிநியாதிமுத்தஸுகோ2ஸ்மி ॥ ௨௭ ॥

அஸ்வ=தாயே! முநிவாடி புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு
உபதேசம் செய்து புகழ் செய்து சய: பவே=உடனே
ஏற்படும். பாபாஸ்மா=பாபாதிருந்து வந்திதே சமயே வ்யதிதே=வெகு
நான் கழிந்ததின்னா (பாபா=வற்படும்) ஸ்யாதிமி: =இது முத
லிய புராணவசோமி: கில=புராண வசனங்களினால் அல்லவா
வாராணஸீஸிநியாதி=காசியைக்கூட யாவிதும் = யாசிப்பதற்கு உத்யுக:
நாஸி=நான் ஆவல் கொள்ளவில்லை.

(க - ஸா) ஆனால் அந்த ஆசையும், நான் வைப்பது
தகாது. ஏனெனில், புண்ணியாத்மாக்களுக்குத்தான், காசி
யில், சீக்கிரம் முக்தியென்றும், என் போன்ற பாபிகளுக்கு
அங்குச் சென்றும் தாமதப்படுமென்றும் புராணங்கள்
மூலமாய்த் தெரிகிறது. ஆகையால் காசிக்குப் போக
வேண்டுமென்ற ஆசையையும் நான் விட்டுவிட்டேன்.

27. But the Purāṇas declare that only men with a
credible record of actions receive the blissful com-
munication (from God Viśvēśvara) promptly, while
men with tainted souls have to wait very long. When
I consider this I am not very eager to covet even
Vārāṇasi.

आक्रान्तमन्तरारिभिर्मदमत्सरायै:

गात्रं वलीपलितरोगशतानुविद्धम् ।

दरिः सुतैश्च गृहमावृतमुत्तमर्णैः

मातः कथं भवतु मे मनसः प्रसादः ॥ २८ ॥

ஆகராத்மந்தாரிஹிர்மதிமத்ஸராஃயே:
மாத்ரம் வலிபலிதரோமஸ்தாதுவிட்டம் ।
சாராஸ்ஸுதைஸ்ச மருஹமாவ்ருதமுத்தமர்ணை:
மாத: கயம் ஹவது மே மநஸ: ப்ராஸாடி: ॥ ௨௮ ॥

அந்=ஹிருதயம், மதம்த்ஸரா: = அஹம் பரவம்
நவேஷம் முதலிய அரிமி: =சத்ருக்களால் அகாந்தம்=
சூழப்பட்டிருக்கிறது. ராஸம்=சீரம், வலி=தோல் சுருக்
கம் பலித=நிறை ரோகதானுவிதம்=தூற்றுக்கணக்கான பல
ரோகங்கள் இவைகளோடு கூடியதாகிவிட்டது. உத்தமர்ணை: =
நான் கொடுத்தவர்கள் மேல்நாடி: ரு: ஏ=பெண்டாட்டி
பிள்ளைகளால் சூழப்பட்டு அநாமு=சூழப்பட்டிருக்கிறது.
மாத: கயம்! மாத: ப்ராடி: =சித்தத்திற்கு தெளிவு மே கய
மாத: கயம்! மாத: ப்ராடி: உண்டாகும்?

(க - ஸா) ஹிருதயம், அகம்பாவம், அஸ்வியை முத
லிய ரோகங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. சீரமோ தோல்
சுருக்கம், நிறை, பற்பல ரோகங்கள் இவைகளால் பிடிக்கப்
பட்டு, கடன் கொடுத்தவர்களைப் போல், அதிகாரம்
மற்ற பெண்டாட்டி பிள்ளைகளால் வீடு ஆகாமிக்
பட்டு என் தாயே! என் மனம் எப்படிச் சூழும்பாமல்
புறநிலை முடியும்?

மாத: கயம்! இது முதல் கவி எச்வரியின் பாதங்களில் கரண
பாதிப்பது கதி என்று தெரிவிக்கிறார்.

My inner being is overpowered by the inimical
like pride and jealousy. My body is a prey
ruined in addition to its being shrivelled and
having grown grey. My wife, and sons with
others have taken possession of the house.
How can I ever have peace of mind.

धन्याः कति विमुक्ते परमोपभोग्यं
संसारमेव परमेश्वरि भावयन्तः ।
आभासरूपमवबोधमिमं समेत्य

विलभ्ये कियत् कियदहं त्वमुना भवेन ॥ २९ ॥

யன்பா : கதி த்ரிமுகுன பிற் பாமோபபேஜாமீயம்

ஸம்ஸாரமேவ பாமேஸ்வரி ஸாவயந்தஃ ।

ஆஹாஸரூபமவபோதமிமம் ஸமேத்ய

கலிப்யே கியத் கியதஹம் த்வமுநா ஹவேந ॥ ௨௯ ॥

परमेश्वरि = பாமேஸ்வரி ! संसारमेव = பிறவியையே परमोप-

भोग्यम् = மிகவும் அதுபவிக்கத்தகுந்ததாக भावयन्तः = பாராட்டு

கிறவர்கள் विमुक्ते = மூவுலகிலும் कति धन्याः = எத்தனை

பாக்கியசாலிகள் இருக்கிறார்கள். इमम् = இந்த आभासरूपम् =

அராகுறையான अवबोधम् = ஞானத்தை समेत्य = அடைந்து

अमुना भवेन = இந்தப் பிறவியினால் अहं तु = நானே कियत्

कियत् = எந்த எந்தவிதமாக किर्ये = துன்புறுக்கிறேன்.

(க - ரை) லோகத்தில் எவ்வளவு ஜனங்கள் இந்த

ஜீவலோக வாழ்க்கையையே பெருமையுடன் போற்றுபவர

களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சிக்கும்

திருப்திக்கும் ஒன்றும் குறைவில்லை. எனக்கோ வென்றா

அரை குறையான ஒரு ஞானம் ஏற்பட்டதனால் இ

வாழ்க்கையில் நான் மிக்க துயரமடைகிறேன்.

29. Are there not many men in the world who are blessed in their partiality to "Samsāra" for it being most highly enjoyable? Oh Consort of the highest Lord! Alas, how much do I suffer by the same "Samsāra" on account of my having caught a cloud-vision of true knowledge.

का संसृतिः किमपचारनिबन्धनेयं
कीदृग्विधस्य तव किं क्षतमेतयेति ।

प्रश्ने तु नास्मि कुशलः प्रतिवक्तुमेव

खेदस्तु मे जननि कोऽप्ययमेवमास्ते ॥ ३० ॥

ஸம்ஸருதி : கிமபசாரநிஸந்தேயம்

கீடீருமீவியஸ்ய தவ கிம் க்ஷதமேதயேதி ।

பாஸ்தே து நாஸ்மி குஸல் : ப்ரதிவக்துமேவ

கேதஸ்து மே ஜநநி கோஃப்யயமேவமாஸ்தே ॥ ௩௦ ॥

का संसृतिः = பிறவி என்றது என்ன ? इयम् = இது किमप-

चारनिबन्धनेयम् = என்ன பார்த்தினால் உண்டானது ? कीदृग्विधस्य

तव = எந்தவாறியான உனக்கு एतया = இதனால் किं क्षतम् =

கெடுதல் கேர்ந்துவிட்டது ? इति प्रश्ने तु = என்ற

பிரஸ்ப்டால் प्रतिवक्तुम् = பதில் உரைக்க कुशलः =

குஸல் என்று சொன்னான் एव = நான் இல்லவே இல்லை.

नास्मि कुशलः = இதை சொன்னான் एवम् = இந்த மாதிரியான कोऽप्य-

यमेवमास्ते = இதை சொன்னான் तु = வேதனைமட்டும் आस्ते = இருக்

கிறது. (30) "ஸம்ஸாரம்" என்பது என்ன ? அது

பிறவி என்றது என்ன ? इयम् என்றது किमप-

चारनिबन्धनेयम् என்றது என்ன பார்த்தால் என்ன

உண்டானது ? कीदृग्विधस्य तव என்றது एतया

இதனால் किं क्षतम् என்றது கெடுதல் கேர்ந்துவிட்டது ? इति प्रश्ने तु =

என்ற பிரஸ்ப்டால் प्रतिवक्तुम् = பதில் உரைக்க कुशलः =

குஸல் என்று சொன்னான் एवम् = நான் இல்லவே இல்லை.

नास्मि कुशलः = இதை சொன்னான் एवम् = இந்த மாதிரியான कोऽप्य-

यमेवमास्ते = இதை சொன்னான் तु = வேதனைமட்டும் आस्ते = இருக்

kind of person you are?" etc. But, My Mother, an indescribable gloom does in this manner overcome me.

एवं गतस्य मम सांप्रतमेतदहं-

मवेदमौषधिकमित्यमिदं च साध्यम् ।

अस्मिन् प्रमाणमिदमित्यपि बोद्धुमशक्यं

शक्तिर्न मे भुवनागाधिपि किं करोमि ॥ ३१ ॥

எவம், மதஸ்ய மம ஸாம்ப்ரதமேததஹ்-

மத்ரேடிமௌபதிகமித்யமிதம் ச சாடியம் ।

அஸ்மிந் ப்ரமாணமிதமித்யபி ஸேவாடிப்யுமம்ஸ

மக்திரிந் மே ஹுவநஸாகரினி கிம் கரோமி ॥ ௩௧ ॥

சுதஸாதிபி = உலகத்திற்கு சாக்ஷியான சம்வ = தாயே
 एवं गतस्य मम = இவ்விதம் இந்நக்கும் எனக்கு, सांप्रतम् = இம்
 मवेदमौषधिकमित्यमिदं = இது தகுந்தது. इदम् अतः = இது இங்
 च साध्यम् = உபாயமாகக் கூடியது. इदम् अशक्यं = அது இ
 अपि बोद्धुमशक्यं = ஸாதிக்கத்தகுந்தது. इदम् अस्मिन् = இ
 प्रमाणमिदमित्यपि = ஆதாரமானது. इत्यपि = என்
 किं करोमि = அநிய ந்மே சக்தி: எனக்கு சக்தி, இல்லை, க
 करोमि = என்ன செய்வேன்.

(க - ண) இப்படி துக்கித்துக் கொண்டிருக்கு
 எனக்கு இந்த துக்கந்வுதப் போக்கிக்கொள்ள உபாய
 ஒன்று தெரியவில்லை.

शक्तिर्न मे भुवनागाधिपि किं करोमि ॥ ३१ ॥
 "காங்காதிபி" வதத் தெரிவிக்கிறார்.

1. In this predicament, Oh Mother, the eternal witness of all the world, it is impossible for me

determine what is fit for me to do, what the means, what the goal and by what rule to proceed.

न ज्ञायते मम हितं नितरामुपायो

दीनोऽस्मि देवि समयाचरणाक्षमोऽस्मि ।

तत्त्वामनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये

मीनाक्षि विश्वजननीं जननीं ममैव ॥ ३२ ॥

ஐஞாயதே மம் துரிதம் நிதராமுபாயோ

டி ஐனோஃஸமி தேவி ஸமயாசரணாக்ஷமோஃஸமி ।

தத்வாமநந்யாசரண: ஶரணம் ப்ரபடியே

மீனாக்ஷி விஸ்வஜநநீம் ஜநநீம் மமேவ ॥ ௩௨ ॥

मम हितम् = எனக்கு துரிதம் ந ஜாயதே = தெரியாது. उपायः

பாபாயம் கொஞ்சம்கூட (தெரியாது). देवि = தேவி ।

तत्त्वामनन्यशरणः = எளியவனாக இருக்கின்றேன். समयाचरणाक्षमोऽस्मि =

ஆசரிப்பதிலும் அசக்தனானிருக்கிறேன். सती =

மீனாட்சி! अनन्यशरणः = வேறு கதையற்ற

विषयना, मम जननीं शरणं प्रपद्ये = ஸோகமாதாயும்

அன்யாசரணம் உள்ள உன்னை சரணம் அடை

என் உன்னை எனக்கு தெரியாது. அதற்கு
 ிபாயம் கொஞ்சம்கூட தெரியாது. தெரிவிக்கிறார்.
 தத்வாமநந்யாசரண: ஶரணம் ப்ரபடியே
 மீனாட்சி விஸ்வஜநநீம் ஜநநீம் மமேவ ॥ ௩௨ ॥

அம்பாவிடம் தன்

what is good for me—why
 I am wretched

அந்தவர்கள் “கார்பண்ய” விஷயத்தில் என்னைவிட மேலானவர்கள். நான் உன்னை ‘ராகதக்’யாக அறிந்திருக்கிறேன். ஆகையால் அடுத்தபடியில் என்னை ‘க்ருபண’னாக அங்கேயிருந்து அதுகாற்றிப்போவாக!

குறிப்பு:—எவ்வளவு உன்வளவு அநியாயம் அதிகமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு “கார்பண்யம்” உடையவனுயிருப்பதில் சிறப்பு என்பது கருத்து.

34. I pray that you will agree to grade eligibility to receive your compassion in the following manner those who are thoroughly ignorant of what the Veda say on Brahman and Jiva and the means of the latter attaining the former, shall be placed first; and those who have just learnt (like me) that it is your nature to relieve the distressed, shall come next.

मातः करोषि ममतां मयि यावदीपत्

तावद्यते मम ततः किमिवास्ति साध्यम् ।

मामित्यमित्यस्यपुण्ड्रश्च न विस्मरेति

किं स्वामिनं त्वरयते क्वचन स्वभृत्यः ॥ ३५ ॥

மாத: கரோஷி மமதாம் மயி யாவதீபத்

தாவதீயதே மம தத: கிமிவாஸ்தி ஸாடியம் ।

மாமித்யமித்யஸ்யபுண்ட்ரஸ்ச ந விஸ்மரேதி

கிம் ஸ்வாமிநம் த்வரயதே க்வசந ஸ்வஹுத்ய: ॥ 35 ॥

மாத: அம்மா! மயி = என்னிடத்தில் இவ்வு மமதா கொஞ்சம் அபிமானம் - யாவந் கரோஷி = எவ்வளவு விரைவில், தாவதீயதே மம தத: அபிமானவு வரை முடியாதவரை விவிலிவாயாயமாமி. அந்தகுமேல் நான் செய்யவே

யது என்ன இருக்கிறது? ஸாமினம் = எஜமானனை ஸ்வபூ: = அவன் ஊழியன் மாம் ஐயம் ஐயம் உபயுக்ய = என்னை இன்ன இன்ன விதமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள் ந விசர இதி = நனக்கரதே என்று துவ = எங்கேயாவது கிம் த்வரயதே = துரிதப்படுத்துவதுண்டா?

(க - ரா) என் பிரயத்னம் எதவரையில் என்முன் இவன் என்னை ஆதரித்தவன்” என்று உனக்கு என்னிம் அபிமானம் உண்டாகும் வரையில் தான், அதற்கு மல் எனக்குச் செயல் இல்லை. வேலைக்காரனை எற்றும் காண்ட பிறகு பிரபுவல்லவா அவனை எவ்விதமாக பரிபாலித்துக்கொள்வது என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

35. Mother, I shall exert myself just to such extent as would suffice to induce you to regard me as your own. More than that, I need not trouble myself about. Does any servant constantly remind his master that the latter should not forget to utilise his services in this or that manner?

त्याज्यं त्यजानि विहितं च समाचराणि

नित्येषु शक्तिमनुरुध्य हि वर्तितव्यम् ।

ननुबुद्धिशक्तिमनुरुध्य न कार्यशक्ति-

मित्येतदेव तु शिवे विनिवेदयामि ॥ ३६ ॥

த்யாஜ்யம் த்யஜானி விஹிதம் ச ஸமாசாராணி

நித்யேசு ஸக்திமனருத்ய ஹி வர்திதவ்யம் ।

நனுபுத்திஸக்திமனருத்ய ந கார்யஸக்தி-

மித்யேததேவ து ஸிவே விநிவேதயாமி ॥ 36 ॥

त्याग्यम् = விடவேண்டியதை त्यागानि = விடுவேன். விதிதம்
 வ = செய்ய வேண்டியதையும் समाचाराणि = செய்வேன். நியைபு =
 நியைபுதிகள் விடயத்தில் சக்திம் = சக்தியை அநுசரித்து
 பொறுத்தல்வரை परिगम्यम् = நடந்துகொள்ள வேண்டும்.
 சிவ = சக்திவரி! தா. அதுபம் வுத்சக்திம் = புத்தி சக்தியை
 அநுசரித்து, ச நாயசக்திம் = கார்யசக்தியை அநு
 சரித்து அல்ல इति = என்பது एतदेव तु = இதைமட்டும்
 विनियेदयामि = தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(க - 38) நிபந்திதமான கார்யங்களைச் செய்யாமல்
 இருப்பதாலும் விநிதிதமான காரியங்களைச் செய்வதாலும்
 உனக்குப் பிரியமானபடி நடந்துகொள்ள பிரயத்தனப்படு
 வேன். ஆனால் நியைபுதிகள் விடயத்தில் என் சக்திக்குத்
 தக்கபடிதான் என்னால் நடந்துகொள்ள முடியும். இவ்
 யிதமே சாஸ்திரங்களைச் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 ஆனால் மறுபடியும் ஒரு வார்த்தை தெரிவித்துக்கொள்
 கிறேன். “சக்தியை அநுசரித்து” என்பதற்கு என்ன
 அர்த்தம்? புத்தி சக்தியை அநுசரித்தா? அல்லது கார்யம்
 செய்யும் சக்தியை அநுசரித்தா? “புத்தி சக்தியை அநு
 சரித்து” என்று அர்த்தம் வைத்துக்கொள்ளும்படி உன்னை
 பிரார்த்திக்கிறேன். [ஏனெனில் கார்யசக்தி பூர்ணமாகித்
 தானும் புத்தி சக்தி சூறாவளிநுந்தால் புத்தி சக்தியி
 லுள்ளே கார்யம் செய்யமுடியுமே அன்றி அதிகம் நடை
 பெறாது.]

36. I shall try to avoid things prohibited and
 carry out positive injunctions—according to the best
 of my ability of course—this being the rule in the case
 of such injunctions. But, Oh consort of Siva! in re-

to what is termed “ability” I wish to introduce a
 qualification viz., that “ability” should be taken to
 have reference not to “physical ability” but to “one’s
 understanding capacity.”

आत्मैव भार इति तं त्वयि यो निधत्ते

सोऽज्ञानि कानि कलयत्त्वलसः प्रपत्तेः ।

विश्वत्र सात तु विलक्षणलक्षणा या

विस्मयसम्पदियमेव ममस्तमङ्गि ॥ ३७ ॥

ஆத்மைவ ஹர் இதி தாம் த்வயி யோ நிபந்திதே
 ஸோஃகந்திகாதி கானி கலயத்வலச: ப்ரபத்தே: ।
 விஸ்வத்ர ஸாத் து விலக்ஷணலக்ஷணா யா
 விஸ்மயஸம்பதிமேவ மமஸ்தமங்கி ॥ 37 ॥

आत्मैव भारः इति = தானே பாரம் என்று த் வ: = தன்னையே
 त्वयि निधत्ते = உன்னிடம் வைக்கிறானே सः अज्ञान =
 அஞ்ஞானச் சொர்பேறி प्रपत्तेः = சாணுகதியின் கானி अज्ञानि = எந்த
 ய்களை कलयतु = விளைப்பான் विश्वत्र सा = அது எங்கும்
 तु = இங்கேயோ विलक्षणलक्षणा = தனியான
 विस्मयसम्पदियमेव = தோடுகூடிய (பிரபந்திக்கு) या = எந்த विस्मयसंपत् =
 கங்கிக்கையோ इत्येव = இதுவே ममस्तम् अङ्गि =
 அங்கங்களுடனும் கூடிய அங்கம் [ஆகிறது].
 என்ற அங்கம்மத்தம் பாடம் तु विलक्षण என்ற
 अज्ञानात् = “அஞ்ஞானத்தினால்”

आत्मैव भारः इति = தானே பாரத்தில் தன் பாரத்தைத்
 त्वयि निधत्ते = உன்னிடத்தில் தன் பாரத்தைத்
 सः अज्ञान = அஞ்ஞானத்தினால்

“ஆத்ம சித்தேதம்” என்று “ஹர்யாஸம்” என்றும் சொல்லப்படுகிறது.] தன்னையே பாரமாக நினைத்துத் தன்னை, உன்னிடம் ஸமர்ப்பணம் செய்துகொள்கிற சோம்பேறியானான் என்பதில்தான் மற்ற அங்கங்களை [ஆனந்தசூய ஸங்கல்பம், பாரதிகூலய வர்ஜனம் முதலிய வற்றை] எங்கே செய்வார்களோ, ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய பாரதாஸம் என்ற சாணுகதி என்றும் உள்ளது. என்னுடைய பாரதிற்குத் தனியாக ஒரு ஸக்தணத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறேன். அதாவது, “நீ என்னை ஏகசிப்பாய்” என்று நம்பியிருக்கிறேனே இதுவே ஸர்வ அங்கங்களும் பரிபூர்ணமான “ஆந்தி” (சாணுகதி). இந்த நம்பிக்கை ஒன்றே சாணுகதியின் முக்கிய மாதலால், மற்ற அங்கங்கள் என் சாணுகதியின் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்று விசாரிக்கவே வேண்டாம் என்பது தாத்பர்யம்.

சாணுகதியின் ஸக்தணம் பின்வருமாறு :—

“ஆனுகூலயஸ்ய சங்கல்பஃ ப்ராதிகூலயஸ்ய வர்ஜனம் ।

ரக்ஷியந்திதி வித்யாஸோ மோஹத்வவரணம் ததா ॥

ஆத்மநிஷேபகார்ப்பவே பஹிதா ஶரணாமதிஃ ॥

37. What formalities of self-surrender would the indolent one observe who, considering it a burden of his self it is to thee? Surrender with its attendant formalities might have universal vogue, but here, in this extra-ordinary mode of self-surrender, the will of supreme Father, and the Totality.

त्वत्प्रेरणेन सिपतः श्वसतोऽपि मातः

ग्रामादिकेऽपि सति कर्मणि मे न दोषः ।

मातृवैव दत्तमग्नं ग्रसतः सुतस्य

को नाम वक्ष्यति शिशोरतिभुक्तिदोषम् ॥ ३८ ॥

நவத்ப்போனோ மிகுது: ச்வஸதோ஽பி மாத:

ப்ராமாடிகே஽பி சதி கர்மணி மே ந டோஷ:

மாத்வைவ ததமகந் ஶஸத: சுதஸ்ய

கோ நாம வக்ஷ்யதி ஶிசோரதிபுக்திடோஷம் ॥ 38 ॥

மாத: = தாமோ ! த்வப்ரேண = உன் எவ்வுதலால் சிபத: = பார்ப்பதும் ஶஸத: அபி = முச்சுவிபேவலும் (ஆனந்தனுக்கு) ஶாதிக்கே = தவறுதலான கர்மணி சதி அபி = காமா இருப்பினும் ந டோஷ: = என்னிடம் தோஷமில்லை. மாதா ஶு ததம் = தாயா பிப கொடுக்கப்பட்ட அகநம் = ஆகாந்தை ஶஸத: = ஶிவ: = சாப்பிடுந் சிறு பிள்ளைக்கு அதிபுக்திடோஷம் = அதிபுக்தி ஶுனம் என்ற குற்றத்தை கோ நாம வக்ஷ்யதி = யார்தான் சொல்வார்கள் ?

(38 - றை) உன் ஸங்கல்பத்தால் நான் குடியாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். உன் தவறுதல்களால் நான் குற்றமாகமாட்டேன். தாய் கொடுத்த அகநத்தை உன் குற்றத்தை அதிபுக்தி என்று செய்த குற்றத்திற்கு என்ன துணை ?

38. Under your guidance I live and act, Oh Mother, and if I am I am certainly not to blame. Who could I be blamed for over eating when he is being fed by his mother's own hand.

सुक्तिं मिसाधयित्वा निजयैव बुद्ध्या
प्रारब्धकर्म भाग्यं प्रतिवन्दहेतुः ।
स्वामैव साधनतयापि समाश्रितानां
तुल्यं तदस्य यदि कस्तव वीरवादः ॥ ३९ ॥

முத்திம் மிசாடியிதாம் நிஜயைவ வுத்தியா
பாரபுத்கர்ம ஸ்வாமி பாக்யதேஹது: ।
த்வாமேவ சாபனதயாபி சமாஸ்திதானம்
தூலயம் ததம்ஸ யதி கஸ்தவ விரவாடி: ॥ ௩௯ ॥

நிஜயா=தன் வுத்தியா எவ=புத்தியைக்கொண்டே சுக்திம்=
முத்தியை மிசாடியிதாம்=பெற விரும்புவோர்க்கு பாரபுத்கர்ம=
பயனெம் கொடுக்கத் தொடங்கிய கர்மா பதிவந்தேது: பதபு=
தடக்கலாக இருக்கலாம். சாபனதயா=உதவியாக த்வாமேவ
உன்னையே சமாஸ்திதானம் அபி=ஆசாயிதவர்களுக்கும் சத=
ஆது நுத்யம் யதி=ஒரேமாதிரியானால் அமய=தாயே ! தவ க:
விரவாடி: =உனக்கு என்ன சிறப்புப் பேச்சு?

(க - னை) பிராப்தகர்மா முத்திக்கு இடைபூத
செய்தல் ஞானமார்க்கத்தில் போனவர்களுக்கு நியா
மாகும். உன்னையே முத்திக்கு மார்க்கமாய் நினைத்த
சாணுகதி செய்த எனக்கும் அந்த இடைபூது உண்டெ
னால் உன் மஹிமை எங்கே போயிற்று?

ஞானிகள் தன் புத்தியையே முத்திக்கு உபாயமாக
கொண்டவர்கள். கரணே உன்னையே உபாயமாய் ஆன
தவன். இ ண்டிவர்களுக்கும் ஒரே திட்டமாகலாமா?

39. It is conceivable that accumulated past
Karma which has commenced its operative period
stand in the way of attainment of salvation by itself.

who seek to achieve their end relying upon their own
intellect. But mother, if the same obstruction be
pleaded also in the case of those who have resorted to
you as the means of achieving salvation, where is your
boasted Omnipotence.

प्रारब्धकर्म गिरिजे भवदाश्रिताना-

मन्यत संक्रमय नाशय वा समूलम् ।

मर्त्याश्च खल्वपि विपं वपुषि प्रसक्तं

संक्रामयन्ति परतोऽपि च नाशयन्ति ॥ ४० ॥

பாரபுத்கர்ம .கிரிஜே ஸ்வதாஸ்திதானா-

மன்பத்ர ஸங்க்ரமய நாஸய வா சமூலம் ।

மர்த்யாஸ்ச வல்வபி விபம் வபுஷி ப்ரஸக்தம்

ஸங்க்ராமயந்தி பரதோ஽பி ச நாஸயந்தி ॥ ௪௦ ॥

கிரிஜே=மலைமகளே ! ஸ்வதாஸ்திதானம்=உன்னை ஆண்டிருக்கிற

மலை உபாரபுத்கர்மாளை அந்யவ=வேற

சங்க்ரமய=மாற்று சமூல நாஸய வா=அல்லது அடி

அழித்துவிடு. மர்त्याश्च ஸ்வபி=மனிதர்கள் கூட

வபுஷி ப்ரஸக்தம்=கரீரத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட விபம்=

பித்தம் பரத: சங்க்ராமயந்தி=வேறிடத்தில் மாற்றிவிடுகிறார்

அபி ச நாஸயந்தி=அழிக்கும் வர்களை.

(க - னை) சாணுகதி செய்தவரின் பிராப்த

கர்மம், மாந்திரிகம் தவன், எடுப்பதுபோல் நீ விலக்கி

விடுவது ஆனந்தலாகரஸ்தவம் புத்தியைக் கொடு.

Do not rely on the hills, in the case of those

who seek to achieve their end by their own intellect. If you, you had better transfer else-

where the obstruction stands in the way of their past Karma. Do not

even men transfer elsewhere or destroy the poison which has permeated the body.

स्वदर्शनश्रवणनन्दनचिन्तनादि-

पञ्चाणि देवि विनियुज्य यथाधिकारम् ।

रक्षेत्यसंख्यभवसंभृवर्गस्य मैत्र्या

हन्ध्यां यदि स्थिगममृन्मधुनैव न स्युः ॥ ४१ ॥

தவநி டிப் பகர்ப்பவண வந்திந் தவநி-

வ்வகந்தாணி தேவி விநியுஜ்ய யதாபிகாரம் ।

ரக்சேத்யஸங்கவஸம்ஹ்ருவர்தய மைத்ரியா

ருத்யதாம் ஹி ஸ்விராமமுன்யயுநாவ ந ஸ்யு: ॥ ௪௧ ॥

देवि = தேவியே ! स्वदर्शनश्रवणनन्दनचिन्तनादिपु = உண்ணைப் பாப்பது உன் மறியிமையைக் காதால் கேட்பது உண்ணை நன்குசிப்பது உண்ணைத் தியானிப்பது முதலான காரியங் களில் அக்ஷி = என் புலன்களை யதாபிகாரம் = தக்கவாறு வேனியுஜ்ய = நியமித்து ரக்ஷ இति = என்னை ரக்ஷி என்று அசंख्यभव संभृतया मैत्र्या एव = எண்ணிறந்த பிறவிகளில் ஏற்பட்ட நட்பினால் स्थिरं हन्ध्याम् यदि = பிடிவரதமாய் நிர்ப்பந்திப்பேடுமாயானால் अमृनि = இந்த பிராரப்தகர்மாக்கள் अमुनैव = இப்போதே न स्युः = ஒழிந்துவிடும்.

(௧ - ௪௪) கணக்கில்லாத ஜன்மங்களில் நான் உன் உபாஸித் தவந்த சதுகையினால் பிடிவரதமாய் உன் நிர்ப்பந்திப்பீடுமையானால் இப்பொழுதே இந்த பிராரப்தகர்மாக்கள் அமூனியப்பிரிந் என்பது நிச்சயம். ஆகவே நான் அந்நிவர்த்தனம் உன் கண், காது, சரீரம், மனம் இவைகளை அமூனியப்பிரிந் செயற்படிக் செய்யவேண்டும்.

அப்படிச் செய்வதுதான் கிரமமாகவிருக்கிறது. ஆதலால் நான் கஷ்டப்படுகிறேன்.

41. Goddess, if I appropriately employ my senses in seeing your form, hearing your glories, worshipping you and contemplating upon you and implore you doggedly, taking advantage of my familiarity with you in innumerable past births, I am sure that they (the past bonds) would vanish even now.

वातव्य एव इति चेत् कुरुणा मयि स्यात्

त्रायस्व किं सुकृतदृष्टतचिन्तया मे ।

कर्तुं जगत्तिरयितुं च विश्वहृत्पायाः

कर्मानुरोध इति कं प्रति वञ्चनेयम् ॥ ४२ ॥

வாதவ்ய எவ இதி கேசுத் கருணா மயி ஸ்யாத்

த்ராயஸ்வ கிம் ஸுகுததூஷித்ருதசந்தயா மே ।

கர்தும் ஜகத்திரயிதும் ச விஸ்வஹ்ருதபாயா:

கர்மானுரோஷ இதி கம் பாத்வி வஞ்சக்யம் ॥ ௪௨ ॥

एव वातव्यः इति = இவனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று मयि =

என கருணா = தனைய ச்யாத் चेत् = இ நுக்குமேயானால்

मे = எனதுவடைய सुकृतदृष्टतचिन्तया किम् = புண்

னப்பாங்களைப்பற்றி कर्तुं = செய்வது என்? जगत् =

உலகம் च = ஆழிக்க

विश्वहृत्पायाः = தனக்கு, உலகமே மனக்கு कर्मानुरोधः =

கர்மானுரோஷ इति = என்ற இயं वञ्चनेयम् = இந்த

வஞ்சக்யம் वातव्य इति = வாதவ்ய இதி वातव्य इति =

வாதவ்ய இதி वातव्य इति = வாதவ்ய இதி वातव्य इति =

வாதவ்ய இதி वातव्य इति = வாதவ்ய இதி वातव्य इति =

நீ என் செய்கில்லைண்டும். இந்த உலகத்தை யே சிருஷ்டி
பெய்தவன் அழிக்கும் சந்தியுடைய உனக்கு என்
கர்மாவை மீறி என்னைக் காக்க சந்தியிலே என்பது கபட
மான வார்த்தை.

42. If you have taken compassion on me and
resolved to protect me, do protect me. Why this need-
less review of my past good or bad deeds? When we
know how according to your whims and fancy you
create or destroy the world, shall we be deceived
by your plea that you have to subordinate your grace
to the force of Karma?

त्वय्यर्पितं प्रथममप्ययज्वनैव

स्वात्मार्पणं विदधता स्वकुलं समस्तम् ।

का त्वं महेशि कुलदासमुपेक्षितुं मां

को वस्तुपासितुमहं कुलदेवतां त्वाम् ॥ ४३ ॥

தவய்யர்பிதம் ப்ரதமம்ப்யயஜ்வனையே

ஸ்வாத்மார்பணம் விதததா ஸ்வகுலம் சமஸ்தம் ।

கா த்வம் மஹேஷி குலதாஸமுபேக்ஷிதும் மாம்

கோ வஸ்துபாஸிதும்ஹம் குலதேவதாம் த்வாம் ॥ ௪௩ ॥

புதலில் த்வாய்விதம் விதததா = தன்னை அ-
பணம் செய்துகொண்ட அப்யயஜ்வனா எவ = அப்பாய்ய தி-
ராவையே தவய்ய = உன்னிடத்தில் சமஸ்த் = தன் வம்-
முழுவதும் பரிபாஸம் = அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. மஹி-
சக்தவரிதேய, காலதாஸம் = பார்ப்பனா அடிமைபரணா மாம்
என்னை உபேக்ஷிதம் = மீறியதா? கா த்வம் = நீ யார்? து-
வ்யம் = தவய்ய = உன்னிடம் அநுபாஸிதம் = ப-
காஸிதம் = பகஸிதம் = உன்னிடம் பகஸிதம் = உன்னிடம் பகஸிதம்?

(க - ண) என் பெரிய பாட்டனான ஸ்ரீமத்
அப்பாய்ய திக்ஷிதாவர்கள் முன்பே (ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி-
யில்) தன்னையும் தன் வம்சத்தையும் உன்னிடம் அர்ப்ப-
ணம் செய்துகிட்டார். நான் உனக்குப் பார்ப்பனா
அடிமை. நான் உன்னை உபாஸிக்காமல் இருக்கவும்
நடியாது. நீ என்னை உபேக்ஷிக்கவும் முடியாது.

43. When Sri Appayya Dikṣita dedicated himself
to you, he has already dedicated the entire progeny of
his line also to you. Oh, Consort of the highest Lord,
you cannot neglect a hereditary slave, nor can I do so
from serving you, my hereditary Godhead.

मौढ्यादहं शरणयामि सुरान्तरं चेत्

किं तावता स्वमपि तस्य भवामि मातः ।

अज्ञानतः परगृहं प्रविशन् परस्य

स्वत्वं प्रयास्यति पशुः किमु राजकीयः ॥ ४४ ॥

மௌட்யாதஹம் ஸரணயாம் சூரான்தரம் சேத்

கிம் தாவதா ஸ்வமபி தஸ்ய ஸ்வமாம் மாத: ।

அஜ்நானத: பரமூஹம் ப்ரவிஸத் பரஸ்ய

ஸ்வத்வம் ப்ரயாஸ்யதி பஸு: கிமு ராஜகீய: ॥ ௪௪ ॥

மாத: = தாயே, மௌட்யா = அறியாதவரால் சூரான்தரம் =

தேவதையை அஹம் = நான் ஸரணயாமி சேத் = சுரண் புகுந்

(பாதுகாப்பவனாகக்கொண்டால்) தாவதா = அவ்வள

மட்டுந் தஸ்ய ஸ்வமம் = அந்த தேவதையின் சொத்

ம். கிம் பவாம் = என் ஆய்வோ? அஜ்நானத: = அறியாமை

பரமூஹம், ப்ரவிஸத் = துணிதறி ராஜகீய:

பாஸிதம் = பகஸிதம் = உன்னிடம் பகஸிதம் = உன்னிடம் பகஸிதம்?

(க - னை) நான் அநியாயமையால் வேறு தேவதையைச் சரணடைந்திருந்தால் அதனால் அந்த தேவதையின் சொத்தாக நான் ஆகிவிடுவேனா? அரண்மனைப்புகு பிறர் வீட்டில் தவறி நுழைந்தால் அது பிறருடைய சொத்தா ஆகிவிடுமா?

44. If on account of ignorance, I seek the protection of some other Divinity, I do not by that much become the property of that Divinity. If an animal (Cow) belonging to the King enters another's house on account of its stupidity, will it become the property of that another?

आधाय सूर्यनि वृथैव भरं महान्तं
सूर्या निमज्जय कथं भवसागरेऽस्मिन् ।
विन्यस्य भारमखिलं पदयोजनन्या
विस्त्रयमुत्तरत परवलतुल्यमेनम् ॥ ४५ ॥

ஆதாய சூர்யநி வ்ருத்யைவ ஹம் மஹாந்தம்
மூர்வா நிமஜ்ஜய கதம் பவஸாஹரே஽ஸ்மிந் ।
விந்யஸ்ய ஹாமஸிலம் பதயோஜனந்யா
விஸ்த்ரயமுத்ரத பரவலதூல்யமேனம் ॥ 45 ॥

சூர்யா = மூடர்களே! வூதேவ = வீணாகவே மஹாந்தம் = பெரிய கனமையை சூர்ய = தலையில் ஆதாய = வைத்துக்கொ
அஸிந = இந்த மயசாஹரே = பிறக்கிடத்தில் கத = ஏன் நிம
முதகுதிர்கன்? னன்யா = தாரின் பதயோ = க
அநில மாய = மாயை மாதத்தையும் விந்யஸ = வை,
பாதயு = பாதம் மாயப்போல் எனம் = இதை
கவலையில்லாமல் குரம் = காண்டிக்கள்.

(க - னை) மூடர்களே! இந்த அஹங்காரமகராங்
களாகிற பெரும் கனமையைத் தாக்கிக்கொண்டு ஏன் வீணில்
ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் முழுதுதிர்கன்? இக் கனமையை
அம்பிகையின் பாநாகித்தங்களில் தள்ளிவிட்டுச் சுகமாக
இக்கடலைத் தாண்டலாமே.

45. Fools, why do you sink in the ocean of birth and death needlessly carrying on your head a huge burden. Throw the whole burden at the feet of the Mother and cross this with a light heart as you would a pond.

क्वेदं पतिष्यति वपुः क ततो नु गम्यं
को दण्डयिष्यति कियन्तमनेहसं वा ।
किं तस्य संतरणसाधनमित्यनुन्ता
चिन्ता स्थिता त्वयि शनैरखतारिता सा ॥ ४६ ॥

கவேதம் பதிஷ்யதி வபு: க ததோ நு மம்யம்
கோ டண்யயிஷ்யதி கியந்தமநேஹஸம் வா ।
கிம் தஸ்ய ஸந்தரணஸாதனமீத்யநுந்
சிந்தா ஸ்திதா த்வயி ஸநைரவதாரிதா ஸா ॥ 46 ॥

வே வபு: = இந்த சரீரம் க பதிஷ்யதி = எங்கே விழப்
பா? தத: = பின், நு கு மம்யம் = எங்கே போக
பயமா? க: டாண்டி = யார் தண்டிக்கப்போகிறார்?
வா அநேஹம் = எவ்வளவு காலமோ? தஸ்ய ஸந்தரணஸாதனம்
அதாவது தாண்டிற் பாதமாம் என்ன இதி ஸ்திதா = என்ற
சிந்தா = சிந்தனைகற்ற கவலை கல்லாம் த்வயி = உன்
வாய் = உன் வாய்க (கொஞ்சம் கொஞ்சமாக)
தாண்டி = தாண்டி.

(க - னா) இந்த சரீரம் மறைவதெங்கே? பின்பு எங்குச் செல்லவேண்டும்? யார் தண்டிப்பவன்? எவ்வளவு காலம் தண்டிப்பான்? அவை எவ்விதம் உடப்பது? என்றிவ்விதம் எனக்கிழைத்த மனமகங்களை யெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உன்விடம் முரட்டுவதென்கூறியுள்ளேன்.

46. Where will this body fall? Where will I be taken afterwards? Who will punish me? and for what length of time? By what means I can get over that? These and all the other never ending cares which were worrying me I have by degrees emptied down at your feet.

ज्ञानं दिशेयमुत तेन विनोदरेयं

प्रारब्धमप्यपलपेयमुतानुहन्त्याम् ।

इत्थं सकृत्प्रपदनैकवशंवदाया

मातुर्मयि प्रवृत्ते महतीह चिन्ता ॥ ४७ ॥

ஐஞானம் திசேயமுத தென வினோதிரேயம்

ப்ராரब्धமப்யபலபேயமுதானுஹந்த்யாம் ।

இத்யம் ஸக்ருத் ப்ரபடநைகவஸம்வதாயா

மாதுர்மயி ப்ரவ்ருத்ருதே மஹதிஹ சிந்தா ॥ ௪௭ ॥

ज्ञानं दिशेयम् = ஐஞானத்தை கொடுக்கட்டுமா? उत = அல்லவோ तेन विना = அது இல்லாமலே उदरेयम् = கைகூக்கிவிட்டோம்? प्रारब्धम् = பிராரப்தத்தை அரி अपलपेयम् = இல்லையென் சொல்லிவிட்டோம்? उत = அல்லது अनुहन्त्याम् = அனுஸந்திக்கப்படுமா? इत्थं = இவ்விதம் सकृत्प्रपदनैकवशंवदाया = ஒருமுறை அல்லது एकवशम् (கமக்கு) ஸ்வாபிபந்தம் கைகூக்கிவிட்டோம் इह = இங்கு महती चिन्ता = அனாத்மாவை நினைப்பதில் உள்ள பெரிய சிந்தனை.

(க - னா) இவ்விதம் நான் ஒரு முறை சாணுகதி செய்தவுடன், என் அங்கைக்கு, தையயினால் பெரும் கவலை புண்டாகிவிட்டது. “இவளை நான் ஞானத்தைக் கொடுத்து காப்பிக்கட்டுமா, அல்லது அது இல்லாமலே ராஜித்து விட்டோமா? இவனுடைய பிராரப்த கர்மாவை இல்லை யென்று அடித்துவிடலாமா? அல்லது அதை அனுஸரித்தே பார்க்கலாமா?” என்றவாறு.

47. When I had thus supplicated but once, Mother was so moved with compassion for me that she began to consider within herself anxiously whether he should impart knowledge unto me or lift me up without that process and whether she should rule all my Past Karma or abide by their sway.

एतज्जडाजडविचेचनमेतदेव

क्षित्यादितत्त्वपरिशोधनकौशलं च ।

ज्ञानं च शैवमिदमागमकोटिलभ्य

मातुर्यदङ्घ्रियुगले निहितो मयात्मा ॥ ४८ ॥

எதஜ்ஜடாஜடவிவேசனமேததேவ

க்ஷித்யாதிதத்வபரிசோதனகௌஸலம் அ ।

ஐஞானம் அ சைவமிதமாபகமகோடிலப்யம்

மாதுர்யதங்க்ஷ்ரியுமலே நிஹிதோ மயாத்மா ॥ ௪௮ ॥

1) = என்னால் मातुः अङ्घ्रियुगले = அங்கையின் பாதம் 2) = அது क्षित्यादि = ஆத்மா வைக்கப்பட்டது என்பது நினைவு உண்டா एत = இதுவே जडाजडविचेचनम् = அனாத்மாவை நினைப்பதில் एतदेव च = இதுவே निहितो = நினைக்கப்பட்டது நினைவு உண்டா 3) = அது मया = என்னை

சிலை செவ்வாய் திவ்வானம். துவா = இதுவே அகாமகோதிலயம் = கோதிலகரஸ்திவ்வானம். மனம் தந்த சிவ ஶாம் ச = சிவஞானமும்.

(க - ணா) துவா என்றால் தரணங்களில் என் ஆத்மாவை நான் ஆராய்ந்து கொண்டே நான் ஸாங்கியம் சைவாகமம் முதலிய அகாமகோதிலக் கற்றுணர்ந்ததன் பயனாகும்.

தூர்ப்பு: - பக்கந்து புகுந்து என்பது ஸாங்க்ய சாஸ்திரத்தில் வியவதாரம்.

பூமி முதல் ஸுதாசிவங்கரை பீடத்துவங்கள் சைவ சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

சிவரகமங்களில் சைவஞானம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

48. This is the power of differentiation between dead matter and living organisms. This is the skill in examining the different natures of the Tattvas, Earth and others. This is the true vision of Śiva obtained through searching a crore of Āgamas viz., that I have laid my whole self at the feet of Mother.

पदतिशदावरणमध्यजुषि त्वदङ्गौ
हालाखनाथदयिते निहितो मयात्मा ।

भूभूतलविदशवर्तिषु कः श्वमेत
तच्चक्षुषापि निभृतेन निरीक्षितुं माम् ॥ ४९ ॥

பெத்திம்பலபாநாநாமயஜுஷி த்வடங்க்யௌ

ஹாலாஸ்யநாதயிதே நிஹிதோ மயாத்மா ।

தமயஜுஷிதவர்திஷு பவர்திஷு க: சுவமேத

தச்சக்ஷுஸாபி நிஹிதேந நிர்ரிஷிதும் மாம் ॥

ஹாலாஸ்யநாதயிதே நிஹிதோ மயாத்மா ।

சைவரகமங்களில் 36 ஆக உள்ள பக்கந்து மத்தியில்

தவத்யௌ = உன் பாதத்தில் மயா ஆத்மா நிஹித: = என்னால் ஆத்மா வைக்கப்பட்டது. தந் = ஆகையால் பூபூதலவிதசவர்திஷு = மூன்று லோகங்களில் இருப்பவர்களில் நியுதேன = மறைவாகக் கூட வஜுஸா = கண்ணால் மர் மிரிசிதும் அபி = என்னை பார்க்கக்கூட வ: சுவமே = யாரால் முடியும்?

(க - ணா) முப்பத்தியாறு தத்துவங்களாகத் துவா என்ற பக்கந்து மத்தியில் வீற்றிருக்கும் தேவியின் சரணங்களில் ஆத்மார்ப்பணம் செய்து என்னை, மூன்று உலகங்களிலும்தான் எவன் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கமுடியும்? தேவியின் மனம் திறப்படுகிட்டபடியால் பாதம் பாதம் பார்க்கமுடிக் கண்ட உச்சச் செய்யும் தீவ்ய தீத்யஸ் ஆவனிடம் விளங்குமாதல்.

49. Oh Consort of the Lord of Hālasya, I have laid my whole being at your feet who are seated in the midst of thirty-six ramparts who among the inhabitants of the Earth, Nether regions and Heaven will now dare even to steal a glance at me.

वन्धं हरिष्यसि सुखं वितरिष्यसीति

निधप्रचं निखिलमस्र तदास्त एव ।

संप्रत्यहं त्वयि निधाय भरं समस्तं

यन्निर्वृणोमि किमितोऽपि समापवर्गं ॥ ५० ॥

வந்த்யம் ஹரிஷ்யஸி சுஹம் விரிஷ்யஸீதி

நித்யப்ரவம் நிஹிலமஸ்ர ததாஸ்த எவ ।

ஸம்ப்ரத்யஹம் த்வயி நிதாய பரம் ஸமஸ்தம்

யந்நிர்வ்ருணோமி கிமிதோ஽பி சமாபவர்தம் ॥ ५० ॥

வந்த்யம் ஹரிஷ்யஸி = பந்தத்தை ஹரிஷ்யஸி = போக்

யம். நிஹிலம் = நிஹிலம் விரிஷ்யஸி = கொடுப்பாய் இதி சந்

நிவிஸ்ய = என்னைதென்பதாம் நிவரயம் = நிச்சயமாக அஸ்தி எவ = இருப்பதே. சமாதி இப்பொழுது அஹம் = நான் சமன் பரம் = என்னை பரந்ததாயும் சுவி = உன்னிடத்தில் நிவாய = வைத்தல் நி = நிவா நிவாசி = சந்தோஷப்படுகிறேனே இतोऽपि = இதைக்காட்டியும் மம = எனக்கு அபவீ = மோகத்திற் கில் கிம் = என்ன இருக்கிறது.

(க - னை) என் னுக்கங்காள் போகக்கூடாது கத்தைத் தந்து நீ என்னை சொல்பதும் நிச்சயம். இருந்தாலும் என் பரந்ததை உன்னிடம் தள்ளிவிட்டு இந்த நிமிஷத் திலேயே நான் சிந்தையற்றவனாக இருக்கிறேனே. இதை விட மோகத்தில்ல்தான் என்ன ஸௌக்கியம் அதிகமாக இருக்கப்போகிறது?

50. Mother, all this is now certain to happen namely that you will free me from my bonds and take me to eternal bliss. But I doubt if even in salvation I can derive greater pleasure than that which I now enjoy after having relieved myself by placing all my burden before you.

काश्यां निपातय वपुः श्वपचालये वा

स्वर्गं नय त्वमपवर्गमधोगतिं वा ।

अथैव वा कुरु दयां पुनरायतौ वा

कः संशयो मम धने धनिनः प्रमाणम् ॥ ५१ ॥

காசியா நிபாதய வபு: ஸ்வபசாலயே வா

ஸ்வர்கம் நய த்வமபவர்கம் அமோகதிம் வா ।

அதேவ வா கரு தயாம் புனராயதௌ வா

க: சங்கையம் மம தநே தநின: ப்ரமோகம் ॥ 51 ॥

வம் = நீ வபு: = என் கரீரத்தை காசியா நிபாதய = காசியில் மரிக்கச்செய், வா = அல்லது ஸ்வபாலயே = பறைச்சேரியில் மரிக்கச்செய். ஸ்வர்गं नय = ஸ்வர்கத்திற்குக் கொண்டுபோ. अपवर्गम् = மோகத்தை (नय =) அடையச்செய். अधोगतिं वा = அல்லது கீழ்ப்பட்ட கதிக்கு (नय) = உட்படுத்த. अथैव = இன்றே वा = அல்லது पुनः आयतौ वा = வ = உகாஸ்தி ஸ்வது दयां कुरु = தயை செய். मम = எனக்கு कः संशयः = என்ன பரப்பாப்பு? धने धनिनः = சொத்து விஷயத்தில் धनिनः प्रमाणम् = சொத்துக்காரர்கள் சொல்லுபவர்களாக! (வைத்தது சட்டம்.)

(க - னை) நீ எனக்குக் காசியில் மாணத்தைக் கொடுத்தாலும் சரி, பறைச்சேரியில் மாணத்தைக் கொடுத்தாலும் சரி, என்னை ஸ்வர்கத்தில் சேர்ப்பித்தாலும் சரி, எனக்கு மோகத்தைக் கொடுத்தாலும் சரி அல்லது உன்னை கத்தில் தள்ளினாலும் சரி, நீ இன்றைக்கே என்மீது தயை புரிந்தாலும் சரி, வெகுகாலம் கழித்து தயை புரிந்தாலும் சரி, எனக்கு அதைப்பற்றி இனிக் கவலையில்லை. சொத்துக்காரன் சொத்தை எப்படி வேண்டுமோ அப்படியே பையாகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

51. Grant me riddance of my mortal body in this or in the abode of the eaters of dog's flesh (śūdras). Take me to heaven, grant me salvation or thrust me down to perdition. Send your grace quickly or delay it indefinitely. I am not in the least concerned about all that. For the owner can put his property as he likes.

नाहं सहे तव कथाश्रवणान्तरायं
 नाहं सहे तव पदाचनविच्युतिं वा ।
 मोक्षं दिशैतदविरुद्धमिदं न चेत् स्या-
 नैवास्तु मातरपर्वगमहोपसर्गः ॥ ५२ ॥

நாஹம் ஸதேஹ தவ கதாஸ்ரவணாந்தாராயம்

நாஹம் ஸதேஹ தவ பதாச்சனவிச்சுதிம் வா ।

மோக்ஷம் திசைததவிருத்தமிதம் ந சேத் ச்யா-

நைவாஸ்து மாதரபவர்கமதேஹாபஸர்கம் ॥ 52 ॥

तव=உன் கதாஸ்ரவணாந்தராயம்=மதுரிமைகளைக்கேட்பதற்கு
 இடைபூறுகளை அஹம்=நான் ந சஹே=பொறுக்கமாட்டேன்.
 तव=உன் பதாச்சனவிச்சுதிं वा=பாதங்களை பூஜிப்பதிலிருந்து=
 ஒழிவையும் அஹம்=நான் ந சஹே=பொறுக்கமாட்டேன்
 एतदविरुद्धम्=இதற்கு விரோதமில்லாதபடி. मोक्षं दिश
 एतदविरुद्धम्=இதற்கு விரோதமில்லாதபடி. मोक्षं दिश
 தென்றால் மாத: =தாயே அபவர்கமஹோபசர்கம்=மோக்ஷம் என்
 பெரிய இடைபூறு வை அஸ்து=வேண்டவே வேண்டாம்.

(க - ஸா) காமதீபத்தனம், அரக்கனை செய்த
 இவைகளால் உபாஸிக்க இடமுண்டென்றால் மோ
 வரட்டும். இல்லையெனில் கமக்கு மோக்ஷம் என்ற அ
 பெரிய இடைபூறு வேண்டவே வேண்டாம்.

52. I cannot tolerate anything standing betw
 me and my listening to talks about you. Neither
 brook any interruption of my offering worship at
 feet. If you grant me salvation let it not prove
 impediment to the above two desires of mine. It
 likely to be otherwise, Oh Mother, I court not
 misfortune in the hope of salvation.

आचूडमाचरणभम्ब तवानुवार.
 मन्तः सरन् भुवनमङ्गलमङ्गमङ्गम् ।
 आनन्दसागरस्तरङ्गपरम्पराभि-

रान्दोक्तितो न गणयामि गतान्यहानि ॥ ५३ ॥

ஆசூடிமாசரணாமம்ப தவானுவார -

மந்த: ஸ்மரத் ஸுவகமங்கலமங்கமங்கம் ।

ஆனந்தஸா, மாதரம், மாதரம், மாதரம்.

ரான்தோக்திதா ந கணயாமி மத: ந்யக்திதா ந

अस्व=தாயே! आचूडम्=அசூடி, आचूडम्=அசூடி, आचूडम्=அசூடி
 तवानुवार=சுவகமங்கலமங்கமங்கம் तवानुवार=சுவகமங்கலமங்கமங்கம்
 मन्तः सरन्=மனத்தில் தியானித்து आनन्दसागरस्तरङ्गपरम्पराभि:
 आनन्दस्तरङ्गपरम्पराभि: ஆனந்தக்கடலின் அலைவரிசைகளினால் आनन्दोक्ति: =ஊஞ்
 गतान्यहानि=கடந்த நஷ்டம்
 न गणयामि=கணக்கிடாமல் இருக்கிறேன்.

(க - ஸா) தெனியின் திவ்யாங்களை ஸ்வரூபத்
 யானத்தில் ஆமர்த்த என்னக்கு, நான் போவதுகூடத் தெரிய
 னில், ஆனந்தக்கடலில் முழுகிப்பூக்கிறேன்.

தறிப்பு:—இது முதல் கமரர் ஸம்பத சிலாகத்தில் கமி
 லின் பாதம் முதல் கிளக்கா ஸம்பதாரு அங்கமாக
 ணம் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது.

53. Mother, calling up before my mental vision
 as possible each and every part of your divine
 mentality which ensure the prosperity of the World,
 and like him I am on the succession of waves of
 ocean of joy and I really ever keep a reckoning of
 day that he part.

पाषाणतोऽपि कठिने शिरसि श्रुतीनां

प्रायः परिश्रमवशादिव पाटलाभम् ।

अम्ब सरेयममुवाणंरसाधलब्ध-

ईयज्ञवीनमुकुमारगिदं पदं ते ॥ ५४ ॥

பாஷாணத்தோட்கடிகளிலே பரிசுவலிபெருகின்றாம்

பாாயல் பரிசுவலிபெருகிய பாடலாபம் ।

அம்வ ஸ்ரேயமம்முதார்த்தவாஸாஸலப-

ஹையன் மயீநஸு குமாரமீதம் பதம் தே ॥ ௫॥

अम्ब = अन्नेय्ये ! पाषाणतोऽपि = कल्लैக்காட்டிலும்

= कृष्णமான श्रुतीनाम् = வேதங்களின் शिरसि = த

(உபரிஷத்தங்களுக்குள்) प्रायः = அதிகம் परिश्रमवशात् इव

சரிப்பதினோம்போல் पाटलाभम् = சிவந்த நிறமானதும் वा

साधलब्धईयज्ञवीनमुकुमारम् = அம்ருதக்கடலைக் கடைந்து

— வெண்ணெய்போல் मिश्रितமானதுமான इदम् = இ

பதம் = உன் பாதத்தை सरेयम् = தியானம் செய்வேன்.

(க - ரை) अन्नेय्यின் வெண்ணெய்போல்

வான பாதத்தை ஸ்மிருதிக்கிறேன். அப்பாதம் சிவந்த

பதைப் பார்த்தால் கல்லையிட கடினமான உபரிஷத்

தங்களில் சஞ்சரிப்பதால் அப்படியோ என்று நினைக்கு

இ நக்கிறது. .

நிபந்த :- உபரிஷத்துக்களால் தம் உட்கருத்தாக

சிக்கப்படியாவர் அவன். ஆதலால் அவன் அவைகளில் சஞ்

தாபச் சொல்வப்படுகிறான்.

54. Mother, I shall meditate upon your foot which is tender as butter produced by churning the ocean of nectar and which looks as if it grew red consequent

standing on the crown of the Vedas (Upanishad) like a red stone.

नाम सन्ति कतिचिद् गुरवस्त्रिलोक्यां

तेषामपि स्वयमुपेतवता गुरुत्वम् ।

पादेन मूर्ध्नि विधृतेन वयं तवाम्ब

संसारसागरमिमं सुखमुत्तरामः ॥ ५५ ॥

நாம ஸந்தி கதிசித் மூரவஸ்த்ரிலோக்யாம்

தேஷாமபி ஸ்வயமுபேதவதா மூருத்வம் ।

பாடக மூர்ஷ்நி வித்யுத்தக வயம் தவாம்வ

ஸம்ஸாரஸா, மராமம் ஸுவுமுத்தராமஃ ॥ ௫௫ ॥

नाम = अन्नेय्ये ! त्रिलोक्याम् = மூவுலகிலும் ये ताम् =

நிபந்த = சிலர் गुरवः = பெரியவர்களாக (கனம் பொருந்

களாக) सन्ति = இருக்கின்றனரோ तेषाम् अपि = அவர்

மூங்குட गुरुत्वम् = பூஜிக்கத்தகுந்ததால் இருத்தலை

தானே उपेतवता = அடைந்திருக்கிற तव पादेन = உன்

பாத மூர்ஷ்நி विधृतेन = கிரவியில் தரித்துக்கொண்டு वयम् =

நாம் = இந்த संसारसागरम् = ஸம்ஸாரஸாகரத்தை सुखम् =

சுக்கிரம் = தரண்டுவோம்.

(க - ரை) நாம் பூஜ்யர்களாகக்கொண்டாடும் ரிஷிகள்,

தங்கள், மும்மூர்த்திகள், இவர்கள் எல்லாம் எந்த

காரணத்தைத் தவிரவும் பூஜிக்கத்தக்கதென மதித்

தனரோ அதை நான் தலைமீல் தாங்கிக்கொண்டு பிறவிக்

லை லகுவாய்த் தரண்டுவான்.

55. We shall daily cross the ocean of birth and death by bearing on our heads your foot which is ador-

able (as weighty) in all the three worlds.

साधारणे सरजये निदिखाश्रिमाश्वे

भागी शिवो भवतु नाम यशः समग्रम् ।

वामाङ्घ्रिमात्रकर्मिणे जननि त्वदीये

का वा प्रसक्तिरिह कालजये पुरारेः ॥ ५६ ॥

ஸாயாரணே ஸரஜயே நிதிகாஸ்த்ரிமாஸ்வே

பாஹீ சிவோ பவது நாம யஸஃ சமக்ரம் ।

வாமாங்க்ரிமாந்ரகர்மிணே ஜநநி த்வடீயே

கா வா ப்ரஸக்திரிஹ காலஜயே புராரேஃ ॥ ௫௬ ॥

निदिखाश्रिमाश्वे = தெற்றியின் மத்தியில் உள்ள கண
தம், साधारणे = இருவருக்கும் பொதுவானதுமான सरजये =
மன்மத விஜயத்தில் भागी शिवः = பாதிப்பங்குடைய சிவ
समग्रं यशः = கீர்த்தியை முழுவதையும் भवतु नाम = வேண்
மானால் அடையத்திம், जननि = ஆர்ஜி! वामाङ्घ्रिमात्रकर्मिणे
இடது காலினால்மட்டும் ஸாதிக்கப்பட்ட த்வடீயே इह =
ஹதையதான இந்த காலஜயே = மறவி வெற்றியில் புர
சிவனுக்கு का वा प्रसक्तिः = என்ன ஸம்பந்தம்?

(க - ஸர) தெற்றியின் மத்தியில் உள்ள கண
மன்மதனை எரித்ததில் சிவனுக்குப் பாதிபங்
உண்டு. அதில் அவர் கீர்த்தியை முழுவதையு
ஹரித்துக்கொண்டார். அது போனால் போ
இடது காலால் உதைத்து யானை ஜயித்ததில் ம
என்ன ஸம்பந்தம்?

[ஆர்ஜி! சிவரின் இடது பக்கம் சுவரி.]

56. Let alone the fact that in the va
cupid, which was achieved by both, by the
eye on the forehead, Siva who was only an

ஆனந்தஸாகரஸ்தவம்

apriated to himself, the whole credit. But Mother, what
had Śiva ever to do with the overthrow of Death which
was achieved singly by the left foot belonging to you?

सात कोमलं यदि मनो मम विश्वमात-

स्तत्पादयोर्मुदुलयोस्तव पादुकास्तु ।

सातु कर्कशं यदि करग्रहणे पुगरे-

रश्माधिरोहणविधौ भवतुपयोगः ॥ ५७ ॥

ஸாயத் கோமலம் யதி மம விஸ்வமாத-

ஸ்தத்பாடயோர்முதலயோஸ்தவ பாடகாஸ்து ।

ஸாயத் கர்க்ஷம் யதி கரக்ரஹணே புராரே-

ரஸ்தாதிஹோஹவிதௌ பவதுபயோகஃ ॥ ௫௭ ॥

विश्वमातः = தாய்மாதா தீவ! मम मनः = என் மனம் यदि
कोमलं सातु = மிருதுவானதானால் तव = அது तव = உனது
मुदुलयोः = மிருதுவான பாடயோ = பாதிப்பங்குக்கு पादुकास्तु =
செருப்பாகட்டிம் कर्कशं यदि सातु = கடினமானதானால்
पुरारेः = பாமேச்வரனுடைய करग्रहणे = பாஸரிக்ரஹண ஹம
யத்தில் रश्माधिरोहणविधौ = கல்லை மிதிக்கும் காரியத்தில்
पयोगः = பிரயோஜனம் भवतु = இருக்கட்டிம்.

(க - ஸர) என் மனத்தை உன் சரணத்தில் ஆர்ப்
பணம் செய்கிறேன். அது மிருதுவானால் அதை நீ
அதுவாக உபயோகித்துக்கொள். அது கடினமானால்
ன் சிலாஹத்தில் நீ மிதிக்கும் சல்லாக் அதை அங்கி
பித்துக்கொள். எவ்விதத்திலும் உன் சரணஸ்பந்தம்
அதற்கு இருக்கவேண்டும்.

57. World Mother, if you find my mind soft, use
slippers for your feet. If you find it hard, let it
as the stone which you stand on during your
slinging with Purari.

the fright of my imminent sinking in the ocean of birth and death.

यवानमव पश्यति: प्रणयापराधे

मन्दं किं स्पृष्टाणि चन्द्रकलाच्चलेन ।

पुष्पाचनेऽपि मुदितं पदयोः युगम् त-

न्मातस्तुदन्ति न कथं पश्या गिरो मे ॥ ६० ॥

யந்தலாகரஸ்தவத்திற் பண்ணாபராயே

மந்தம் கிம் ஸ்ப்ருஸ்தி சந்திரகலாஞ்சலேன ।

புஷ்பாச்சசுருஷ்டி மூதிதம் பதயோயுமம் தன்-

மா தஸ்துதந்தி ந கதம் பஸ்யா கிரோ மே ॥ ௬௦ ॥

மாது = தாயே ! ப்ரணயாபராதி = சலுகையினால் செய்த குற்றத்தைப்பற்றி மன்னிப்புக் கேட்க யது = எந்த பாதங்களில் யானம = வணங்கும் பஸ்யதி = பாமசிவன் வந்தகலா = சந்திர கலையின் தனியால் (அவைகளே) மந்த் ஸ்ப்ருஸ்தி = மெள்ளத் தொடுகிறோ புஸாச்சுனே அபி = புஷ்பத்தினால் அர்ச்சனை செய்யுங்காலும் முதிதம் = பிடிக்கப்பட்ட து பதयो: யுமம் = அந்த இருபாதங்களை பஸ்யா = காதி டான மே கிர: = என் வார்த்தைகள் கதம் ம துதந்தி = காமல் இருக்குமா?

(க - ண) எந்த உன் பாதங்களின் மிருதவையைய அறிந்த பாமசிவன் திருங்கா கெளிகளின் மனஸ்தாபத்தைப் போக்குவதற்காக வணங்கும் அப்பாதங்களில், உன் கிரங்களில் இருக்கும் தெய்வம் தெய்வமாக இருக்கும்படி தெய்வமாக வந்திருக்கிற, எந்த உன் வார்த்தைகள் கதம் ம துதந்தி = காமல் இருக்குமா?

அதிர்ச்சி ஏற்படுகின்றதோ, அப்பேர்ப்பட்ட பாதங்களின் கதி முட்டான வார்த்தைகளினால் வர்ணித்து நோக்கச் செய்கிறேனே.

60. Mother, I am afraid that my harsh (unpolished) words are calculated to give pain to your feet which Siva touches cautiously with the tip of his crooked moon while prostrating before them to make amends for his indiscretions in his amours, and which are hurt even by the flowers being thrown against them in worship.

अव्याजसुन्दरमनुचरमप्रमेय

मप्राकृतं परममङ्गलमव्यपिपद्यम् ।

संदर्शयेदपि सकृद्वधती दयार्द्रा

द्रष्टासि केन तदहं तु विलोचनेन ॥ ६१ ॥

அவ்யாஜஸுந்தரமனுதரமப்ரமேய -

மப்ராக்குதம் பரமமங்கலமவ்யபிபடியம் ।

ஸந்தர்ஸயேதபி ஸக்ருதீவததி டயார்குரா

திரஸ்டாஸி கேந ததஹம் து விலோசனேன ॥ ௬௧ ॥

அவ்யாஜஸுந்தரம் = இயற்கை அழகு வாய்ந்ததும் அநுநரம் = தற்கும் மேலானதும் அப்ரமேயம் = அறிவுக்கு எட்டாததும் மப்ராக்குதம் = தவ்யமானதும் பரமமங்கலம் = பரமமங்களமானது என அவ்யபிபடியம் = தாமரை போன்ற பாதத்தைக் டயாதி மவதி = வயினால் இளகிய மது = ஒரு முறை சந்தர்சயேத அபி = எனக்கு காண்பிப்பாய் என்ருதும் தந் = அதை விலோசனம் = எந்தக் கண்ணினால் அஹ் து = நான் ட்ரஸ்தி = கப்போகிறேன்?

(க - ண) உன் கிரின் சரண கமலங்களின் அழகைப் பற்றி இந்த என் உணர்வு பரி யோஜனமில்லை. அவ்யாஜ

அனயி = முடிவிலாத பஹி = மிகப் பெரிய அகிஸ் = இந்த காலஞ் = கால அகிஸில் சுகயிஸிமுக்யா = சுகர் முதலிய யே கதிபயே = எந்தத் திவ்ய பரிசுருசரவா = சத்தமான ஆத்மாவை உடையவர்களாக ருருகுமுக = உன் பாதங்களில் வீணா கிஸ் = லைத்தவர்களைப் போல பி = அவர்களை ஸ்யா = பாக்கிய சாஸிகள். தாவ் ஸாமா = அந்த சத்தாத்மாக்களே தவ நகாந் அவதாரவா = உன் நகங்கள் என்று நகங்கிள்கிறோம்.

(க - ண) அனாதிபாய் சுபன்ம வநம் இந்த கால சக்கரத்தில், சுகர் முதலிய சிலரே உன்னைச் சரணடைந்து உன் சரணங்களிலேயே லயத்தையும் அடைந்திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய சத்தமான ஆத்மஸ்வரூபம் தான் உன் நகங்களாகப் பிரகாசிக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

63. Those few fortunate men like the sage Śuka, who, in all this endlessly revolving amplitude of ages, becoming rarified, into their spiritual essences merged into your feet, are, we believe, now shining there in the guise of the toe nails.

அசைஷாந்மமதயா கலிதஸ்வயாஸா-

வானுப்யம்மத் தவ லவ்ஹுமனா மூகாஃ ।

ஸாஸ்மானமேவ நியத வஹுதா விபஜ்ய

தஸ்பாடியோவிநிதயே நஸராபதேஸா ॥ 63 ॥

ஆனந்தலாகரஸ்தவம் கவிதஸ்தவ்யாஸா-

நகரணயமாய் தவ லவ்ஹுமனா மூகாஃ ।

ஸாஸ்மானமேவ நியத வஹுதா விபஜ்ய

தஸ்பாடியோவிநிதயே நஸராபதேஸா ॥ 63 ॥

அவ = அன்னையே! அசைஷாவ் = குழந்தைப் பருவம் முதல் தயா = உன்னால் மமதயா = அபிமானத்துடன் கலிதா = வளர்க்கப்பட்ட அசை மூகாஃ = இந்தச் சந்திரன் தவ அபுமனா = உன்னிடம் கடன் பட்டதைத் திர்ப்பதற்கு, ஸாஸ்மானமேவ = தன் ஸ்வரூபத்தையே நியத = நிச்சயமாக வஹுதா = பலவாறு விபஜ்ய = அண்டித்து நஸராபதேஸா = நகங்கள் என்ற வியாஜத்தால் தஸ்பாடியோ = உன் பாதங்களில் விநியம வைத்தான்.

(க - ண) இவ் வானுப்யம்மத் தவ லவ்ஹுமனா மூகாஃ என்ற சொற்றொடர் குழந்தைப் பருவம் முதல் பருவம் அபிமானித்து வந்ததால் (மமதயா) உன் பாதங்களில் தன் 'நன்' அபிமானம் வைத்து சத்தவியாஸ் மமதயா தத்தையடையும்பொழுதி, காண பல பிறைகளாகத் தன்னை வகுத்துக்கொண்டு நகங்களாக, தேவியின் சரணங்களில் பிரகாசிக்கிறுன்போலும். (தேவியின் நகங்கள் சந்திர கலைகள் போல் விளங்குகின்றன என்பது சுருத்து.)

64. Mother, it looks as if this moon who from his childhood was brought up by you with affection had dedicated himself at your feet having divided his disc into several phases and assumed the guise of the toe nails in order to show his gratitude.

நாந்: ப்ரவேசமயதே கிமபி ஸுதம் மே

நாஸ்திக்யவாடஸிலயா ப்ரதிக்யமானம் ।

தஸ்பாடியாம்யஹிமா மஹிமதஸ்தா

பாடோதகேன கியதா ப்ரதேவதாயா: ॥ 64 ॥

நாந்த: ப்ரவேசமயதே கிமபி ஸுதம் மே

நாஸ்திக்யவாடிஸிலயா ப்ரதிக்யமானம் ।

66. Will it be given to me, Oh Mother, to hear the tinkling music of your anklets even as you rush forward towards me with compassion during my last moments when I, your child, am surrounded by the messengers of Death.

ब्रह्मेशकेशवमुखैर्बहुभिः कुमारैः

पर्यायतः परिगृहीतविमुक्तदेशम् ।

उत्सङ्गमस्य तव दास्यसि मे कदा त्वं

मातृप्रियं किल जडं सुतमामनन्ति ॥ ६७ ॥

புத்தன்மேலாகேசவமுகையர்வகுமாறு: குமாறா:

பரியாயத: பரிமுதவிமுத்தேசமம் ।

உத்கமம்மச்ய தவ டாஸ்யஸி மே கதா த்வம்

மாதுபுரியம் கில ஜடம் சுதமாமனந்தி ॥ ௬௭ ॥

अम्ब = ஆம்மா! ब्रह्मेशकेशवमुखैः = ப்ரஹ்மேசகேசவமுகையர்
विमुक्तदेशम् = அநேகம் குமாரை: = புத்திரர்களால்
पर्यायतः = மாநீமாறு परिगृहीतविमुक्तदेशम् = அடைந்ததும் கிடர்
पुत्रं = பட்டதுமான தவ = உனது उत्सङ्गम् = மடியை त्वम् = நீ मे =
எனக்கு कदा = எப்போது दास्यसि = கொடுக்கப்போகிறாய்?
जडम् = ஜடமான பூத கில = பின்னையை அல்லவா मातृप्रियम् =
தாய்க்குச் செவ்வமானவனாக आमनन्ति = கொள்
கிறார்கள்!

(க - ரை) ஜகன்மாதாவான உனக்கு ப்ரஹ்மேசகேசவமுகையர்
குத்திரகல் முதல் மானிடர்கள்வரை எல்லோரும்
சுதமம்மச்ய. ஆனால் முடனான பின்னையை தாய்க்கு
செவ்வாய். எனது மலகத்தில் கொடுத்து
ஆதகம் உனது மலகத்தில் செல்வப்படுகா.

எப்போது எடுத்து, உன் மடியில் வைத்து ஸாலனை செய்
யப்போகிறாய்?

67. They say that the dullest of the sons, becomes the pet of the mother, Mother dear, when are you going to take me on your lap, where the innumerable children of yours including Brahmā, Īśvara and Viṣṇu have reposed in succession?

ऊरौ शिरस्तव निवेश्य दयावितीर्ण-

संव्यानपह्वसमीरविनीतखेदम् ।

अतैव जन्मनि विभोः परमोपदेश-

माकर्णयेयमपि किं मणिकर्णिकायाम् ॥ ६८ ॥

ஊரௌ பரஸ்தவ நிவேச்ய டயாவிதீர்ண-

ஸம்வ்யானபஹ்வஸமீரவிநீதகேதம் ।

அத்வை ஜன்மநி விவே: பரமோபதேச-

மாகர்ணயேயமபி கிம் மணிகர்ணிகாயாம் ॥ ௬௮ ॥

दयावितीर्णसंव्यानपह्वसमीरविनीतखेदम् = தையையால் விசுப
பட்ட மெல்லிய உத்திரீயத்தின் காற்றினால் போக்கடிக்கப்
பட்ட சிரமத்தை உடைய (என்) शिरः = தலையை तव =
உனது ऊरौ = தொடைநிலை निवेश्य = வைத்து अत्र जन्मनि एव =
இந்த ஜன்மத்திலேயே विभोः = விசுவேசுவரனுடைய परमोप-
देशम् = உத்தமமான உபதேசத்தை मणिकर्णिकायाम् = மணி
கர்ணிகையில் किं आकर्णयेयमपि = கேட்பேன?

(க - ரை) [காணில் மரிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ விசுவேச
வரர் நிர்யான காலத்தில் காணில் ராமதாசு மந்தாத்தை
உபதேசித்து முத்தியளிக்கிறார் என்பது சாஸ்திரம்.] காசி
பேஷத்தத்தில் பிராணவியோக காலத்தில் என் 1108

பொதுக்காட்டாமல் என்னை மடியில் போட்டுக்கொண்டு உன் முத்தாணியால் விசரி, தீ எனக்குத் தனையிச்செய்து கொண்டிருக்கும்போது பிரபுவின் முக்தியளிக்கும்படிய உபதேசத்தை காதுய் கேட்கும் பாக்கியம் எனக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே கிடைக்குமா?

68. Shall I be so fortunate as to hear in this life itself at Manikarnika, the soul-liberating communication from the Lord, while you having placed my head on your lap, assuage my pains by fanning my face out of pity with the edge of your upper garment? (Manikarnika is a bathing ghat on the Ganges just opposite to the temple of Viśveśvara, Benares.)

काञ्चीप्रथितकाञ्चनचेलदृश्य-
चण्डातकांशुकविभापरभागशोभि ।

पर्यङ्कमण्डलपरिष्करणं पुरारे-

व्यायामि ते निखिलमस्य नितम्बविम्बम् ॥ ६९ ॥

காஞ்சிமணிகாஞ்சனச்செலதரிசு -
சண்டாதுகாம்பரகங்கவிபாபரமபாசொமி ।

பரயங்கமண்டலபரிஷ்கரணம் புராரே-

வ்யாயாமி தே நிவிஸம்பம்ஸ நிதம்பவிம்ஸம் ॥ ௬௯ ॥

अस्य = तस्य । काञ्चीप्रथितकाञ्चनचेलदृश्यचण्डातकांशुकविभापर-
भागशोभि = अणुनालान्कयितृत्वेन कर्णिकं कट्टपपट्ट-
प्राणान्तरा यत्न आश्रु वायन्त उल्लासयामासु-
रुण्डादयः कर्णिकान् एतेन कट्टपपट्टि-
कोणेष्वपि नालान्कयितृत्वेन पर्यङ्कमण्डलपरिष्करण-
म् = व्यवस्यन्त इत्यर्थः अलङ्कारमात्रमात्रम् ॥

உனது நிசில் நிர்மலவிம்ம் = பரிபூர்ணமான நிதம்ப மண்ட-
லத்தை வ்யாயாமி = தியானம் செய்கிறேன்.

(க - ரை) உள் ஆடை (பாவாடை அல்லது ரிஜார்)-
மேல் ஆடை ஒட்டியபாணம் இவைகளால் பலவிதமான
காந்திகளோடு, பிரகாசிக்கும் உன் நிதம்பப்ரதேசத்தை
தியானிக்கிறேன். [ஒட்டியாணத்தின் ரத்னங்களும்கூட
மேலாடையின் பொன்னிறமும் உள் ஆடையின் தனி
யான காந்தியும் ஒன்றுக்கொன்று எடுத்துக் காட்டிப்
பிரகாசிக்கின்றன.]

தனிப்பு:— அச்சப் புத்தகத்தில் 'வண்டி' என்ற பாடம்
அபத்தமாயிருக்கக்-ம் என்று என்ன 'வண்டி' என்று மாற்றப்
பட்டிருக்கிறது.

69. I meditate upon the entire hind parts of yours, which adorn the spacious couch of Purāri, their laveliness being enhanced by the short petticoat which in its turn is shown to advantage by the golden waist-cloth held tight by the zone.

गर्भे निवेश्य भुवनानि चतुर्दशापि
संरक्षितुं कलितनिश्चितया भवत्या ।

प्राकारमेव रचितं परितोऽपि नून-

सूहे सुवर्णमयमेदुरपट्टवन्धम् ॥ ७० ॥

மர்தேம நிவேசய புவனானி சதுர்ஷ்டாபி
ஸம்ரக்ஷிதும் கலிதநிசிடதயா பவத்யா ।
ப்ராகாரமேவ ரசிதம் பரிதோஷி நூந-
ஸூஹே ஸுவர்ணமயமேதுரபட்டவந்தம் ॥ ௭௦ ॥

சுருஷ = பகினை நு யானி வபி = லோகங்களை யும் மமே =
கப்பத்தில் நிவேய = வைத்து சர்சிஸு = காப்பாற்ற கலித் =
நிவிர்த்தா = எண்ணங்களைப் பவலா = உன்னால் சுவர்மய-
யெதுவதாய் = வெப்பமாய் படுத்த ஒட்டியாணமானது
பாகரமேவ = மாதகாப்பா = உன்னால் பரிந்தா = சுற்றிலும்
ரவீதம் = ஏற்படுத்தப்பட்டது = உன் முன் கஹே = திடமாய்
வடிவிலிக்கிறேன்.

(க - னா) உன் கப்பத்தில் வலிக்கும் பதினான்கு
லோகங்களை யும் சகிக்க எழுப்பப்பட்ட மதிற்சுவர்
போல் உன் இதயில் ஒட்டியாணம் பிரகாசிக்கிறது.

70. I fancy that the girdle of gold worn by you
is really, a perpetual wall raised by you round your
waist in pursuance of your resolve to protect all the
fourteen worlds accommodated in your womb.

मुक्ताश्च सख्यपि यदि त्रिपुरे भवत्याः

स्तन्याशया स्तनतटे न परित्यजन्ति ।

अस्माकमुद्धतभवज्वरतापिताना-

मार्द्राभवन्तु वदनानि कुतो न हेतोः ॥ ७१ ॥

முத்தாற்ச வல்வாசி பரி த்ரிபுரே ஸவத்யா:

ஸ்தந்யாஸ்யா ஸ்தநதடம் ந பரித்யஜந்தி ।

அஸ்மாக்கமுத்தவஜ்வரதாபிதானா-

மார்ட்ராஹவந்து வதனானி குதோ ந ஹேதோ: ॥ 71 ॥

திபுரே த்வா: ! முக்தாச் சவ்யபி = முத்தி அடைந்தவர்கள்

(முத்தாற்ச) = அஸ்மாக்கமுத்தவஜ்வரதாபிதானா =
அஸ்மாக்கமுத்தவஜ்வரதாபிதானா = மாதகாப்பா = உன்னால்
பரிந்தா = சுற்றிலும் ரவீதம் = ஏற்படுத்தப்பட்டது = உன் முன்
கஹே = திடமாய் வடிவிலிக்கிறது.

மான வம்ஸார ஜ்வரத்தினால் வருந்தும் அஸாகம் = எங்கள்
வதனானி = வாய்கள் குத: ஹேதோ: = எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு
ந மார்ட்ராஹவந்து = நலையாமல் இருக்கவேண்டும்?

(க - னா) [முத்தியடைந்தவர்கள் கூட உன்
அனுக்ரஹத்தைப் பெறக் காத்திருக்கிறார்கள் வன்முல்
மிக்க ஸுயரமடையும் நான் அதை வேண்டி பாடு நான்
முடியுமா?] உன் முலைப்பாலுக்கு ஆசைப்பட்டி முத்தர்கள்
என்று சொல்லக்கூடிய முத்தர்கள் ஸுயரஸுபாய உன்
மார்பில் விளங்குகிறார்கள் வன்முல் இப்பிறவியில் வான்
ஜ்வர தாபத்தை அடையிரும் வகை அந்தப்பால்
திவலைகளினால் ஆக்ஷாஸம் உன் மாதகாதா?

71. If even the pearls (liberated souls) would
cling to your breasts eager to suck their milk, should
not we who are being roasted by the terrible fever of
this worldly life, long to have our mouths wetted with
that milk?

नष्टोपलब्धमधिगत्य शिशुं चिरान्मां

वात्सल्यविद्रुतहृदः परदेवतायाः ।

निलवत्पयोधरविनिःसृतदुग्धविन्दु-

निष्पन्दपङ्क्तिरिदं दीव्यति हारयतिः ॥ ७२ ॥

நஷ்டோபலப்தமபித்ய சிசு ப்ரிர்மாம்

வாத்ஸல்யவித்ருதஹ்ர: பரதேவதாயா: ।

நிலவத் பயோதரவிநி:ஸூததுக்ஷவிந்து-

நிஷ்பந்தபங்க்திரிதம் தீவ்யதி ஹாரயத்: ॥ 72 ॥

நஸ்தோபலப்தம் = வெட்டுபதாய் திருந்திக் கிடைத்த சிசு
= குழந்தையான என்னை விரா = வெகு காலத்திற்

மேற்கு வடிகால் = அடைந்து வாசலு விடுதலு = பேரன்பினால்
பெருகும் உள்ளத்தோடு கூடிய பரிசுதாயா = பாதேவனத
யின் கிருத்யோபரவினி: சூதமும் விநுநிவ்யந்பாக்ஷிவி = பால் சரக்கும்
வந்தனக்கனிவின்து பெருகும் பால் துளிகளின் வழிந்
தோடும் தொடர்புபேரல் ஹரயதி: = முத்துமலை சீவயதி =
விளங்குகிறது.

(க - னா) பலகாலம் கெட்டலைந்து பின் குழந்தை யாகிய நான் நல்வழியில் திரும்பினேன் என்று என்னைக் கண்டு அன்பு பெருகும் மனத்தையுடைய அம்பிகையின் ஸ்தலங்களிலிருந்து பெருகும் பாஷின் திவலைகளோ என்று சொல்லக்கூடிய முத்திரை அவள் மார்பில் விளங்குகிறது. காணாமல் போய் திரும்பிக் கண்டெடுக்கப் பட்ட குழந்தையைப் பார்த்ததும் தாயின் முலைப்பால் தானாகவே பெருகாமல்லவா?

72. The string of pearls worn by the supreme Goddess strikes my fancy as the line of drops of milk dropping from her breasts while her heart melts with affection upon her regaining me who was long lost to her.

यत्तद्धनुर्जनमनोमयमैश्वर्यं ते

तस्यास्तु देवि हृदयं मम मूलदेशः ।

चायाधिरोपणविधौ चरणाञ्चलेन

सम्भाव्यते किल समाक्रमणं कदाचित् ॥ ७३ ॥

யத்தடி யுதரஜாமீனமயனாகாதவர்க ளே

தன்பாஸ்து சீசுனி திருநெய்யம் பாம சூலசீசுபா?

சென்னை 1951 மார்ச் 15 அன்று

[illegible]

தேவி = தேவியே | ஐனமோமயம் = ஐனங்கணின் மனங்கணி
 னால் உருவானதும் ஐசுவம் = கரும்பு மயமானதுமான தே =
 உனது யசஸ் துரு = கில் பாடுதான் துண்டிடோ தச = ஆதற்கு
 மூலதேச = ஆடிப்பிரதேசம் மம ஹ்ரயம் வஸு = எனது மனமான
 இருக்கட்டும், சாபாபிரோபணவியோ = கில்லை தான் வாழ்தான்
 பொழுது வரணாதிதே = கால் கணியால் தமாமமயம் நிதிப்புகு
 கதாவிந = ஒரு சமயம் சீமாவன் கில = வந்தபு தமாமமயம்

[illegible]

73. My Goddess, your sugarcane-bow, is reputed to comprise the minds of men. In that case let my mind be placed at the lower end of the bow; for thus situated it can enjoy the contact of the tip of your foot when you bend the bow.

आस्थाय दारुमतरं कमपि स्वभाव-

मत्यन्तदुष्कृतकृतामपि शिक्षणाय ।

गृह्यासि सायकपदे कुसुमान्यमृनि

मातः सुतेऽ महती किल रुक्षतेयम् ॥ ७४ ॥

ஆஸ்யாய ருதுவ, 31 கமிஸ்ஸிவாசு.

மத்யந்திமம் நகரம் தங்குதாமபி ஸிக்ஷணப |

மேலும் இவ்வாறு எழுதின பின்னர் குலசாசனம் கட்டி

மேதநீ ஸுபேதநீ = மதுரநீ கிண குகநீதையம் || எசு ||

அனந்தஸாகாஸ்தவம் = கொடிய பாபங்களைச் செய்தவர்
களைக்கூட விசுவாய = தாண்டிப்பதற்காக ஈசுவரம் = மிகவும்
உகமானவராயிவாய். தன்னை அசைய = ஏற்றுக்
கொண்டு அயிர் தவிர இவ் புஷ்பங்களை சாயகரே =
அம்புகளாக ஏதாவிடையாகப் போனாலும், சாத = தாயே!
சுதேயு = பிள்ளைகள் விடத்திலே எவ்வித சிவம் அல்லவா
இய் ஸரதா = இது கடினமான நத்தல்!

(க - ண) தாய்க்குத் குழந்தைகளிடம் கடினமான
கோபம் வந்தாலும் அதிகம் சிவத்தினை மனம் வராது. மிகக்
கொடிய செய்கைகளைச் செய்து லோகத்தை ஹிம்மிக்
கும் உன் குழந்தைகளைத் தண்டிக்கும்பொருட்டு நீ பயங்
கமான கோபம் கொண்டாயே ஓதிய புஷ்பமயமான
பாபங்களைத் தொடுப்பதால் குழந்தைகளிடம் உனக்
கிருக்கும் தயை வெளியாகிறது

74. Having assumed a frightful anger for puni-
shing your grossly wicked children, you employ flowers
in place of arrows. Mother, this indeed is great seve-
rity against them--is it not?

पाशं सुणिं च करयोस्तव भावयन्तः

ससम्भयन्ति वशयन्ति च सर्वलोकान् ।

चापं शरं च सकृदम्ब तव सरन्तो

भूपालतां दधति भोगवधावतीर्णाः ॥ ७५ ॥

பாபங்கள் எல்லாம் ச கரையோஸ்தவ லாவயந்தை

வசயந்தி வசயந்தி ச சர்வலோகம் ।

சாபம் சாபம் ச சகரதவ தவ ஸரந்தோ

புஷ்பமயமான பாபங்களைத் தொடுப்பதால் ॥ ७५ ॥

அம்ப = அன்னையே ! भोगवधावतीर्णाः = ஸுகத்தை அனு
பவிக்கும் வழியில் இரங்கியவர்கள் पाशम् = கயிறுமையும்
सुणिं च = மாவெட்டியையும் तव करयोः = உன் கைகளில்
भावयन्तः = தியானம் செய்து सर्वलोकान् = எல்லா லோகங்
களையும் ससम्भयन्ति = ஆச்சரியத்தினால் ஸ்தம்பிதகச் செய்
கின்றனர் ; वशयन्ति च = வசப்படுத்துகின்றனர், तप = உதவி
चापम् = வில்லையும் शरं च = அம்பையும் राक्ष = ஒரு தாம்
सरन्तः = நிக்ந்து भूपालताम् = அரசராகி நுத்தலை दधति =
அடைகின்றனர்.

(க - ண) ஸ்ரீராமரின் பலன்களை இச்சிப்பவர்கள்
தேவியை, கயிறுமையும் மாவெட்டியையும் தரிப்பவளாகத்
தியானித்தால், லோகத்தை அடக்கித் தன் வசப்படுத்திக்
கொள்கிறார்கள். அவர்கள், வில்லையும் அம்பையும் தரிப்ப
வளாகத் தியானிப்பார்களேயானால் அரசராகிறார்கள்.

75. Those who desire secular pleasures meditate
upon you as holding in your two hands the rope and the
hook and acquire the power of controlling and fascina-
ting the world of men ; or meditating upon your bow
and arrows but once, they become kings.

पाशाक्षौ तव करं परिचिन्त्य राग-

द्वेषो जयन्ति परमार्थविदस्तु धन्याः ।

एकत्र चापमितस्त शरं च मत्वा

व्यावर्तयन्ति हृदयं विषयान्वक्षणात् ॥ ७६ ॥

பாபங்களுக்குப் பாச கரே பரிசித்தய ராம.

ஈவேவெள ஜயந்தி பாமார்வக்ஷிதஸ்த வ்யா ॥

ஏகந்ர சரபரிதாத்ர ஸரம் ச மத்வா

வியாவர்த்தயந்தி நற்குடியம் விஷயாந்யகபாத் || எக ||

புறா: = பாய்ந்தாஸ்களான பரமார்த்தவித: து = உண்மை
அறிவாளிகளோ ஸரம் = உண்மையில் பாசாத்ரஸு = பாசத்தை
யும் அங்குசத்தையும் பரிவின = தியானம் செய்து ராஜேசி =
பந்து பகை என்ற இரண்டையும் ஜயந்தி = ஜயிக்கிறார்கள்.
ஏகந்ர சரபம் = ஒரு கையில் விழியும் ஸ்ரரத சரம் = மற்றொரு
தில் அம்பையும் பரவா = தியானம் செய்து த்வயம் = நற்கு
தயத்தை விபயாந்யகபாந் = வாழ்க்கைமுகமென்ற பாடும்
கிணற்றிலிருந்து வியாஸந்தி = திருப்புகிறார்கள்.

(க - ஸா) விவேகிகளோ உன்னை, பாசம் அங்குசம்
இவைகளைக் காத்தில் தாங்கியிருப்பவளாக, தியானம்
செய்து ராகத்வேஷங்களை ஜயிக்கிறார்கள். அல்லது வில்
ஒரு கையிலும் அம்பு ஒரு கையிலும் பிடித்திருப்பவளாக
தியானம் செய்து விஷய போகங்களில் விழுந்து அக்கப்
பாசால் மனத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார்கள்.

76. But those happy men who have realised the
supreme truth conquer love and hate by contemplating
upon you as holding in your hands the rope and the
hook; or withdraw their minds from the treacherous
pit of worldly pleasures by meditating upon you as hold-
ing the bow in one hand and the arrow in the other.

उत्क्रान्तमान्तरमिदं करणं जनानां

मप्येति चन्द्रमिति हि श्रुतयो वदन्ति ।

आस्तामिदं मम तु देवि मनोऽधुनैव

लीनं हृदं नदनचन्द्रमसि त्वदीये ॥ ७७ ॥

உத்க்ரந்தமாந்தரமிதம் காணம் ஜநாநா-

மப்யேதி சந்த்ரமீதி ஹி ஸ்ருதயோ வதந்தி ।

ஆஸ்தாமிதம் மம து தேவி மனோ஽யுநைவ

லீநம் ஹ்ருதம் வதநசந்த்ரமஸி த்வதீயே ॥ எக ||

जनानाम् = ஜனங்களுடைய उत्क्रान्तम् அபி = வெளியிலுள்ள
पिद ह्रदम् = இந்த ஆந்தர் கரணம் = மனது புறம் = சந்திரன் என
= அடைகின்றது इति हि श्रुतयो वदन्ति = எந்த வலவா (வி)தங்
கள் மொழிகின்றன. आस्तामिदं मम तु देवि = இது இரந்திரம், நீ
தேவியே ! मम तु माः = என் மனமோ (மன) ஸ்ருதயோ஽யுநைவ
हृदं = நன்றாய் त्वदीये = உன் தவா (தவ) பரமசந்திரம் = முகமாக
சந்திரனிடத்தில் லீனம் = விரிந்துவிட்டது.

(க - ஸா) இறந்த பிறகல்லவா ஜனங்களின் மனம்
சந்திரனை அடைகின்றதென்று ஸ்ருதிகள் கூறுகின்றன.
என் மனமோ இப்பொழுதே உன் முகமாக சந்திரனிடத்
தில் ஐக்கியமாகிவிட்டது.

77. The scriptures say that the minds of mortals
reach the moon when they get released from the body.
It may be so. But, Goddess, my mind has even now
snuck itself fast to the moon in the shape of your face.

विद्यात्मनी जननि तावकदन्तपङ्क्ते-

वैमल्यभीष्टमिति वर्णयितुं क्षमः कः ।

तरसंभवा यदमला वचसां सवित्री

तन्मूककं कथियशोऽपि नवस्तरां यत् ॥ ७८ ॥

வித்திராந்தமகோ ஜகதி தாவகசிந்தபங்கத்தே:

வெவ்வாயித்திராந்தி வர்ணாதினம் சந்தம: க: ।

தத்ஸம்மலவா யஜாமஸா மதஸரம் ஸவித்?

தத்ஸம்மலவா கவிபஸ்யாதி ததஸ்தராம் யத் ॥ ௭௮ ॥

जननि = தாயே ! । यामनः = வித்யையகன்யுமான
तावकदन्तपङ्क्तिः = உன் பற்களின் வரிசையின் वैमल्यम् = வெண்
ணிறம் ईहृ इति = இய்யிதமானதென்று वयवितुम् = வர்ணிக்க
कः यमः = யாரால் முடியும் ? यत् = ஏனென்றால் तत्संभवा =
அதிலிருந்து பிறந்த वचसां सवित्री = வரஸ்வதி अमला = வெண்
ணிறம், यत् = மேலும் तन्मूलकम् = அந்த வரஸ்வதியின்
मूलम् ஏற்படும் कवियशोऽपि = கவிகளின் கீர்த்தியும் तत्स्तराम् =
அதிலும் அதிக வெண்ணிறமுடையது.

(க - ௭௮) உன் பற்கள் வித்யையகளின் ஸ்வரூபம்
அவைகளின் வெண்மையை யார் வர்ணிக்க முடியும் ?
அவைகளினின்றும் உற்பத்தியான வரஸ்வதி தேவி
வெண்ணிறமானவள். அவள் அதுகூட மூலத்தால் ஏற்படும்
கீர்த்தியோ அதிலும் அதிக வெண்மைமுடையது.

78. Who is competent to describe the spotless
whiteness of your teeth which are only the several
branches of learning in another form, Oh Mother! The
goddess of learning, born of them, is white; and the
fame of poets through her is whiter still.

खच्छापि ते वहति यत् किल दन्तपङ्क्तिः

मच्छन्दनिर्दलितदाडिमवीजशोभाम् ।

तन्मे रज्ज्वाव्यतिकराधिकपाटलिम्नि

चिन्ने परं परिचयादिति चिन्तयामि ॥ ७९ ॥

ஸ்வலிபி தே வறுதி யத் கில சிந்தபங்கத்தி:

ஸ்வலிந்திரிந்திரிததாயிமஸீஜிபோஸாம் ।

தத்மே ரஜோவ்யதிகராயிகபாடலிம்நி

சித்தே பரம் பரிசயாதிதி சிந்தயாமி ॥ ௭௯ ॥

ते दन्तपङ्क्तिः = உன் பல்வரிசைः खच्छा अपि = வெண்மை
நிறமானதானாலும் मच्छन्दनिर्दलितदाडिमवीजशोभा = தா
(முற்றி) வெடித்த மாதளம் பழுத்தின் காந்தியை यत्किं
वहति तत् = உடையதாரிநுப்பன ஏனென்றால் रज्ज्वाव्यतिकराधिक
पाटलिम्नि = ரஜோகுணம் வம்பத்தால் ப. ர. ப. தால் நிகர்
சிவந்தநிறமுள்ள ப. = வ. ப. நிற ப. ப. த. ப. = அதிகம்
परिचयात् = சேர்க்கையுடையதால் அ. ர. ப. தால் इति = என்று
चिन्तयामि = மனவிற்கித்தேன்.

(க - ௭௯) நிர்மலமான உன் பற்கள்கூட முதிர்ந்து
வெடித்த மாதளம் பழுத்தின் முத்துக்கள் போல் கொஞ்
சும் சிவப்பு நிறம் பொருந்தியவைகளாக இருப்பதைப்
பார்த்தால் ரஜோகுணம் மிகுந்த என் சித்தத்தில் ஸம்பத்
தப் பட்டதானோ என்று ஊழிக்கவேண்டியிருக்கிறது.
[ரஜோகுணம் சிவப்பு, காமக்ரோதங்களுக்கு ஆவரண
மானது. தேவியின் பற்களை இவர் தயானம் செய்வது
மூலம் அப்பற்களுக்கும் இவர் மனத்திற்கும் ஸம்பத்தம்
ஏற்படுகிறது.]

79. The fact that your clear white teeth bear the
(purple) tint of the seeds of a pomegranate bursting
with maturity, I infer, is due to the adherence to them
of my mind excessively red with surging passions.

अर्थं जितत्रिपुरमम्व तव स्मितं चे-
दर्धन्तरेण च तथा भवितव्यमेव ।

तच्चिन्तये जननि कारणसूक्ष्मरूप-

स्थूलात्मकविपुशान्तिकृते स्मितं ते ॥ ८० ॥

அத்யம் நினைக்கிறாயா தவ ஸ்மிதம் தேத

அத்யம் நினைக்கிறாயா தவ ஸ்மிதம் தேத

தச்சித்தயே ஜகதி காரணம்

ஸ்மிதம் தேத ॥ ८० ॥

அஸ் = தாயே! தவ அப் சிதம் = உன் பாதி புன்கிரிப்பு
 நிதவிபுரம் சேத = திருபுரங்களை ஜயித்ததென்றால் அந்நிலை
 ச = மறந்திரு பாதியும் தயா பவித்யேவ = அத்தகையதாகவே
 இருக்கவேண்டும், தவ = ஆகையால் ஜனி = தாயே! காரண-
 மூலமரூபஸூலாசகவிபுரான்திகுதே = காரண ஸூட்சும ஸ்தூலங்களா-
 கிற மூன்று சரீரங்களை ஒழிக்கும்பொருட்டு தே சிதம் =
 உன் புன்னகையை சிந்தி = தியானம் செய்கிறேன்.

(க - ணை) ஒரு பாதியான சுக்லானின் புன்கிரிப்பு
 முப்புரங்கள் ரூபங்களான அஸ்களை எரித்ததென்றால்
 மறந்திரு பாதியான உன் புன்கிரிப்பும் அவ்விதமே என்-
 காரண சரீரம், விங்க சரீரம், ஸ்தூல சரீரம் என்ற மூன்று
 சரீரங்களையும் எரிக்கட்டும் என்று உன் புன்கிரிப்பை
 நான் தியானம் செய்கிறேன்.

[குறிப்பு: - 'நித விபுர' என்ற அச்சுப்புத்தியப் பாதி
 'அதிவிபுர' என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது.]

80. If one half of your smile had vanquished
 the Tripurās, could not the other half achieve as much?
 Therefore, Mother, I contemplate upon your smile in-
 viting it to burn out my causal, subtle, and material
 bodies.

मत्कलेशदशनपरिवृदन्तरङ्ग-

हैयङ्गवीनपरिवाहनिभं जनन्याः ।

अन्तस्तमोऽपहमनुसरतां जनानां

मन्दस्मितं तव तु मङ्गलमस्तु भूत्यै ॥ ८१ ॥

மத்தலேஸாஷர்ஸதபரிஹைவந்தரங்கம் -

ஹையங், ஹைபரிவாஹநிமம் ஜனந்யா: ।

அந்தஸ்தமோஃபஹமனுஸரதாம் ஜனநாம்

மந்தஸ்மிதம் தவ து மங்கலமஸ்து பூத்யை ॥ ८१ ॥

மதேஷதர்ஸனபரிவந்தரங்கஹைபரிவாஹநிமம் = என் கஷ்டத்தைப்
 பார்த்து உருகும் (வெண்ணெய்போன்ற) மனத்தின் வெண்
 ளம் போன்றதும் அநுஸரதாம் ஜனநாம் = நினைக்கும் ஜனங்
 களுக்கு அந்தஸ்தமோஃபஹம் = உள்ளிருட்டைப் போக்குவதும்
 மங்கலம் = மங்களகரமானதுமான ஜனந்யா: தவ து = அன்னையான
 உன் மந்தஸ்மிதம் = புன்கிரிப்பு பூத்யை அஸ்து = (எனக்கு)
 சேஷமத்தைத் தூட்டும்.

(க - ணை) வெண்ணெய்போன்ற அன்னையின் திருந்
 தபம் என்மீது உருகையால் உருகிப் புன்கிரிப்பாக வெண்
 ளில் பெருகி வருகிறது போதும், ஸகல சரீரங்களையும்
 போக்கக் கூடியதும் ஸர்வமங்களங்களையும் கொடுக்கக்
 கூடியதுமான அந்த புன்னகை எனக்கு சேஷமத்தை
 தூண்டு பண்ணட்டும்.

81. The Mother's heart melting like butter on see-
 ing my miserable plight seems to gush out in the
 shape of a smile. May that smile, which can dispel
 gloom and bring happiness, give us prosperity.

सांसिद्धिकाननसरोरुहदिव्यगन्ध-
 सान्द्रीकृतेन्दुशकलाकलिताधिवासम् ।
 ताम्बूलसारमखिलागमबोधसारं
 मातर्विधेहि मम वक्त्रकलाचिकायाम् ॥ ८२ ॥

ஸாம்வரிஷீ விகாசகஸரோருஹதீவ்யமக்ஷ-
 சாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-
 தாம்பூலசாரமக்ஷிஸா, மம வக்ஷகலாசிகாயாம் ॥ ௮௨ ॥
 மாதர்விதேஹி மம வக்ஷகலாசிகாயாம் ॥ ௮௨ ॥

मातः = தாயே! सांसिद्धिकाननसरोरुहदिव्यगन्धसान्द्रीकृतेन्दुशकला-
 कलिताधिवासम् = இயற்கை முகத்தாமரைகளின் கோலான வாஸஸை
 याल् = ஆகிகப்படுத்தப்பட்ட கர்ப்பூரவாஸஸை மணம்
 वीकवृत्तम् = அகிலமயமாயுதமான தாம்பூலசாரம் = எல்லா சாஸ்திரங்களிலும்
 ब्रुतात् = குறிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மனத்தில் வைத்து
 एभिर् = உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மனத்தில் வைத்து
 मम = என் वक्त्रकलाचिकायाम् = வாய்க்கலாசிகாயாம் = வாய்க்கலாசிகாயாம்
 विधेहि = துப்பு.

(க - னை) ஸ்வபாவமாயுள்ள வாயின் மணத்தால்
 ஆகிகமான கர்ப்பூரவாஸஸை உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மனத்தில் வைத்து
 அளிக்கக்கூடியதுமான உன் வெற்றிலை உமிழ் நீரை
 என் வாயில் துப்பு.

(ஸ்ரீ ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-
 தாம்பூல சாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-
 இவ்வியம்.)

82. Mother, let my mouth be the spittoon for
 the betel juice, which possesses the fragrance of cam-
 phor flakes, uttered by the natural fragrance of

your mouth, and which is the essence of all sacred
 knowledge.

नासामणिस्तव शिवे चिरसंस्तवेन
 प्रत्याहृते मनसि भाति तपोधनानाम् ।
 अज्ञानसंततिनिशात्ययसूचनार्थ-
 माविर्भवन्त्यसुरदेशिकतारकेव ॥ ८३ ॥

நாஸாமணிஸ்தவ-ஸிவே-
 ப்ரத்யாஹ்ருதே மனஸி-
 அஜ்ஞானஸந்திநிஷாத்யயஸூ-
 மாவிர், ஸவந்த்யஸுரதேசிகதாரகேவ ॥ ௮௩ ॥

शिवे = எக்வரி! चिरसंस्तवेन = வெகு நான் பழக்கத்தால்
 प्रत्याहृते = வசப்படுத்தப்பட்ட तपोधनानाम् = முனிவர்களின்
 मनसि = மனத்தில் तव नासामणिः = உன் புன்னைக்கு अज्ञानसंततिनि-
 शात्ययसूचनार्थम् = அஜ்ஞானப் பெருவெள்ளமென்ற இரவின்
 प्रोक्षितவை = குறிப்பதற்காக भाति = உதயமாகும் असुरदे-
 शिकतारकेव = சக்கிராணப்போல் भाति = தோன்றுகிறது.

(க - னை) நோக்கினால், அஜ்ஞானமாகிற இரவு
 ப்ரத்யாஹ்ருதெனத் தெரிவிக்கும் அக்ஷரதயர் போன்ற உன்
 புன்னைக்கை பலகாலம் ஸாந்திரீகீர்தேந்து-ஸாந்திரீகீர்தேந்து-
 ப்ரத்யாஹ்ருதே மனத்தில் வைத்து வசப்படுத்தப்
 பட்ட மனத்தில் வைத்து இயானம் செய்து கிருதார்த்தர்
 களாரிசுத்திராகர்.

83. Consort of Siva! the pearl pendent of your
 nose shines in the minds of sages brought under con-
 trol by dint of long practice, like the planet Venus

indicating the termination of the long night of ignorance.

(The appearance of Venus in the Eastern sky indicates the proximity of Dawn.)

ताम्बूलमर्भपरिफुल्लकपोलक्ष्य-

ताटङ्कमौक्तिकमणिप्रतिबिम्बदम्भात् ।

अस्तद्वयव्यतिकरामलसर्वमाद्यं

वर्णं विभर्ति जठरे तव वक्त्रविम्बम् ॥ ८४ ॥

தாம்வூலமர்பரிஃபுல்கபோலக்ஷய-

தாடங்கமௌக்திகமணிப்ரதிவிம்வதம்மாத் ।

அஸ்தத்யவ்யதிகராமலஸர்வமாடியம்

வர்ணம் விபர்தி ஜதரே தவ வக்த்ரவிம்வம் ॥ ௮௪ ॥

ताम्बूलमर्भपरिफुल्लकपोलक्ष्यताटङ्कमौक्तिकमणिप्रतिबिम्बदम्भात् = தாம்வூலமர்பரிஃபுல்கபோலக்ஷயதாடங்கமௌக்திகமணிப்ரதிவிம்வதம்மாத் = தாம்வூலம் அடங்கியிருப்பதால் உபரிண கன்னத்தில் காணப்படும் காதா அணிமுத்தின் நிழல் என்ற விபரஜத்தினால் அஸ்தத்யவ்யதிகராமலசர்வம் = இரண்டென்பதற்ற நிர்மலமான ஸ்வரூபமுடைய ஆய் வர்ணம் = ஆறியான எழுத்தைத் தவ வக்த்ரவிம்வம் = உன் முகம் ஜதரே விமர்சி = தனக்குள் வைத்திருக்கிறது.

(க - னை) வெற்றிலை அடங்கியிருப்பதால் உபயுக்தமும், உன் பன்பளப்பான கன்னத்தில் கண்ணாடியில் போல் பிரதிபிம்பித்திருக்கும் உன் காதோலையின் முத்தப் பார்ப்பவர்களுக்கு உன் வாய்க்குள் (கர்பத்திலிருப்பதே போல்) இருக்கும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான 'ஓம்' என்ற முதல் எழுத்துப்பிம்பம் தென்படுகிறது.

84. Your mouth seems to bear in its cavity the first letter Om which is the pure essence of the one universal spirit, on account of the cheek bulging out with chewed betel bearing the reflection of the ear ornament.

दत्ते त्रियं बहुविधां कुशलाणि दत्ते

दत्ते पदं सुरपतेरपि लीलयैव ।

ईदृग्विधाम्य तव दृष्टिर्तोऽधिका वा

नाद्यापि कर्ममतिवर्तितुमीक्षीयम् ॥ ८५ ॥

சித்தே ப்ரபிம் வஹுவிதாம் குசலாணி சித்தே

சித்தே பதம் ஸுரபதேரபி லீலயைவ ।

ஈட்ரீவிதாம் தவ ட்ரீஷ்டிர்தோஃஅதிகா வா

நாடியாபி கர்மமதிவர்திதுமீக்ஷியம் ॥ ௮௫ ॥

बहुविधां त्रियम् = பற்பலவிதமான ஐசுவர்யத்தைத் தத் = கொடுக்கின்றது. कुशलाणि = செஷ்மங்களைத் தத் = செய்கிறது. सुरपतेरपि पदम् = இந்திரபதவினைபக்கட லீலயைவ = ஸுபைமாய் தத் = அளிக்கிறது. अयम् = நாமே! ईदृग्विधा = இப்பேர்ப்பட்டதும் ஈதோதிகா வா = இதற்கும் மேலானதானவ இய தவ ட்ரீ: = ட்ரீஷ்ட உன் கண் அவாபி = இதுவாய்மையில் கர்மம் அதிவர்திதும் = காணத்த நரணடுவதற்கு (கர்ணனை வெல்ல) வ இயரி = கர்மமர்த்தியம் உடையதாக ஆகவில்லை.

(க - னை) [கண் காதளவு ஓடுகிறது. ஆனால் காணத்த காண்டாது. "கர்ணம்" என்றால் காத; கர்ணன் என்ற அங்கராஜன். இங்கு "கர்ணம்" என்ற பதத்தைக் க்லேஷையாக உபயோகப்படுத்தி யிருக்கிறார்.]

உன் கட்டாக்கம் எனையும் கொடுக்கும். ஆனால் (கொட்டாக்கம்) உன்னை வெல்ல முடியவில்லை. காதளவு நீண்டு இருக்கிறது.

85 Your look gives manifold prosperity and grants all sorts of happiness. It easily bestows on one even the status of Indra. Mother, it may be capable of granting these and even greater things, but, to this very day, it has not excelled Karna (travelled beyond the ear.)

पापाणकूटकठिने जनदुर्विगाहे

व्यर्थं महत्युपनिषद्विपिने प्रवृत्ता ।

सेव्येत केन तव लोचनचन्द्रिकेयम्

एनां निपातय सकृन्मयि तथ्यमाने ॥ ८६ ॥

பாபாணகூடகத்தினை ஜனதுர்விவாஹே
வ்யர்யம் மஹத்யுபநிஷதவிபிநே ப்ரவ்ருத்தா |
சேவ்யேத கேந தவ லோசனசந்த்ரிகேயம்
ஏனாம் நிபாதய சக்ருன்மயி தத்யமானே || 86 ||

पापाणकूटकठिने = கற்கள் குழியங்களால் (போல) கொட்டாக்கம் (விபாக்யானம் செய்ய முடியாத வாய்க்களால் கழிமானதும்) जनदुर्विगाहे = ஜனங்கள் அழைய இடம் தராததும் (புத்திக்கு எட்டாததும்) ஆன महति उपनिषद्विपिने = உயிரிஷத்தாகிற (அடர்ந்து வழியில்லாமல் இருப்பதால்) सेव्येत = உன் கண்களில் व्यर्थं प्रवृत्ता = வீணாக வீசுகிற तव = உன் इयम् = இந்த लोचनचन्द्रिका = உன் ஒளியாகிற நிலவு केन = सेव्येत = யாவால் अनुपमविकीर्णपदं = பெரிதான? एनाम् = இந்த तथ्यमाने = தாய்மையின் मयि = எனப்பேசில் सकृन् = ஒரு தாம் निपातय = வந்தது.

(க - னா) காட்டில் வீசும் நிலவு வீண்போகிறது. தாபப்படுகிறவர்கள் மீது வீசினால் அந்நிலவு பயன்படுவதாகும். உயிரிஷத்தங்கள் கற்கள் நிறைந்த காடு போன்று ஜனங்களின் புத்திக்கு சஞ்சாரம் செய்யத் தகுந்தவைகளாக இல்லாததால் உன் கட்டாக்கமாகிற நிலவு அக்கானகத்தில் வீணே ஏன் வீசவேண்டும்? ஸன் ஸாரதாபத்தினால் வருத்தும் என்மீது வீசினால் நான் ஸுகமடைவேன் (உயிரிஷத்தங்கள் பாரமஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதான ப்ரம்மம் தவிர்ப்பாக அவைதான் உயிரிஷத்தங்களில் தேவி சந்திரிகையாக (நி - சுவது ச்லோகம் பார்க்க) என்றும், மீதவியின் கட்டாக்கம் அவைகளில் விழுந்ததாயும் இன்னும் பல்விதமாயும் வருணிப்பது கவிகளின் இயல்பு.

86. Who will profit by the moonlight of your eyes, which shines in vain over the vast woods of the Upanishads strewn with craggy hillocks and impassable by men? Bathe me who am suffering from anguish in that moonlight just for a while.

कामं शिवेन शमितं पुनरुज्जगार

दृष्टिस्त्वेति किमियं जननि स्तुतिस्ते ।

लीलाप्रहृतपुरुषार्थचतुष्टयाया-

स्तस्याः परं तु तव मवत्यवयुत्यवादः ॥ ८७ ॥

காமம் ஸிவோ ஸ நிதம் புனருஜ்ஜகார
த்ரீஸ்திஸ்தேதி கிமியம் ஜனநி ஸ்துதிஸ்தே |
லீலாப்ரஹ்மதபுருஷார்த்தசதுஸ்தயாயா-
ஸ்தஸ்யா: பரம் து தவ மவத்யவயுத்யவாத: || 87 ||

जननि = தாயே! शिवेन = சிவனால் अमितम् = அழிக்கப்
 पद्ध कामम् = மனம் தனை तव दृष्टिः = உன் பார்வை पुनः =
 மறுபடி. चक्षार = எழுப்பியது इति = என்ற इयम् = இது ते
 स्तुतिः मिम् = எனக்கு நீ தோத்திரமாகுமா? परं तु = ஆன்றி
 यिन् लीलासुतपुरुषार्थवृत्तुष्टायाः तस्याः = விளையாட்டாகக் கொடுக்
 कम्पितं नान्तु वाग्द्वन्द्वम् பயங்கலையுமுடைய உன்
 பார்வைக்கு सः अवयुलवारः अवति = அது ஒன்றைமட்டும்
 பிரித்துக் சொல்லும் திரைமுடைய வார்த்தையாகிறது.

(க - ண) தர்மார்த்தகாமமோகாத்மகளாகிய நான்கு
 புருஷார்த்தங்களைப் கொடுக்கக்கூடிய உன் பார்வையைப்
 புகழ்வாரம்பித்தவன் அது சிவன் எரித்த காமனை உயிர்ப்
 பித்தது என்று மட்டும் சொல்வது அரை குறையான
 ஸ்தோத்திரமாகும்.

87. Mother, it is a defective praise to say of
 your look that it revived Cupid who was annihilated
 by Śiva. For, while the look, by its mere sportive
 caprice, can fulfil the entire fourfold desires of men,
 such a praise can only be partial.

सोमो जगजनयिनेति यदाह वेदो
 नेदं लतापरमिति अमितव्यसायैः ।
 यः शैवशामतनुवर्तिभवद्दृगात्मा
 चन्द्रो जगत्सृजति तत्पर एव वादः ॥ ८८ ॥

சோமோ ஜகஜனயிதேதி யதாஹ வேதோ
 நேதம் லதாபரமிதி அமிதவ்யமார்ஸயதே ।
 யஃ சைவசாமதனுவர்திபவத் திரைமுத்தமா
 சந்த்ரோ ஜகத் ச்ரஜதி தத்பர எவ வாதி ॥ ௮௮ ॥

सोमः = “ஸோமன்” जगजनयिता = உலகத்தை உண்டு
 பண்ணுகிறது इति = என்று वेदः = வேதம் यदाह इदम् =
 கொன்னது लतापरम् इति = கொடியைக் குறித்ததென்று
 आयैः = பெரியோர்கள் न अमितव्यम् = தவறாக நினைக்கவேண்
 दाम्. एव वादः = இந்த வார்த்தை शैवशामतनुवर्तिभवद्दृगात्मा =
 சிவனின் இடது பக்கமிருக்கும் உன்னுடைய கண்ணாறெ
 यः चन्द्रः = எந்த சந்திரன் जगत् = ஜகத்வத गुगति = ஸ்தோத்
 रिकीकृतौ तत्परः = அவனைக் குறிக்கிறது.

(க - ண) வேதத்தில் “ஸோமன்” ஐ உத்தமம் என்று
 செய்திருள் என்று சொல்லுகிறது. “ஸோமன்”
 என்றால் “ஸோமலவத” என்று வித்வான்கள் வ்யாக்யானம்
 செய்திருக்கள். அது ஸரியல்ல. ஸோமன் என்றால்
 சந்திரன் அதாவது அர்த்தநாரீச்வரரின் இடது கண்ணாக
 இருக்கும் சந்திரன். [தேவி தன் கண் பார்வையால்
 லோகங்களை சிருஷ்டிக்கிறான்.]

88. Learned men should not mistake the mean-
 ing of the Veda when it says that “Soma” created
 the world, thinking that the creeper “Soma” is refer-
 red to. The reference is really to the moon who is
 in the guise of your eye, where you (the
 part of Śiva, creates the world)

सूयप्रवदगुमीगगगग वर
 दृष्टियदगग गग पश्यति दानशोण्डा ।
 दृष्टास्तया यमगीह ततः सरामो
 वैशन्तमं भवसागरमुत्तरङ्गम् ॥ ८९ ॥

ஸூயப்ரவதகுமீகககக வர
 த்ருஷ்டியதமம் பச்யதி தானசோண்டா ।
 த்ருஷ்டாஸ்தயா யமகீஹ ததஃ சராமோ
 வைசந்தமம் பவசாஹமுத்தரங்கம் ॥ ௮௯ ॥

சீருஷ்டாஸ்தவயா வயம்பிஹ தத: ஸ்மாமோ
வேஸந்தமேவ ஹவஸாமரமுத்தாங்,மம் || அக 1

அம்ம = தாயே! ஸுஸௌ = கொடுப்பதில் தேர்ச்சியடைந்த தவ டி: = உன்பார்வை யுமதி = பூமியை மூலமாயாகவும், மேருவைப் பாமாணுவாகவும் நினைக்கிறது. உன் கடாசுத்திற்குப் பாத்திரமான நாக்களோ, அதேமாதிரி ஸம்ஸாரஸாகஸ்தவத் சிறு குட்டையாக மதிக்கின்றோம். [தேவியின் கடாசுத்தினால் பிறவிக் கடலை சுருவாகக் கடக்கின்றோம்.]

89. Mother, just because your look most liberally inclined would think of the Earth as the point of a needle or of MERU as a mere atom, we too who are looked at by you think of the ocean of Samsara with its beating billows as but a pool.

वाणीनिकेतनतया धनसारगौरा:

कह्लारकैसररुचः कमलानुपज्ञात् ।

मातर्जयन्ति शरणागतलोकचेतो-

मालिन्यमार्जनवशादसिताः कटाक्षाः ॥ ९० ॥

வாணி நிகேதநதயா வநஸாரமௌரா:
கஹ்லாரகேஸரருசு: கமலானுஷ்ணாத் ।

மாதர்ஜயந்தி ஸாணு, மதிலோகசேதோ-

மாலின்யமார்ஜனவஸாதிவிதா: கடாசுதா: || கூடு 1

மாத: = தாயே! வாணிகேதனதயா = வஸஸ்வதிக்கு இருப் பிடமாயாகையால் ஧னசாரமௌரா: = கர்ப்பூரம்போல் வெண்மை நிறம் உடையவையும், கமலானுபஜாத் = லக்ஷ்மியின் சேர்நகையால் கஹ்லர்கேஸரருசு: = தாமரைத் தாதுக்களின் நாந்தியுடையவையும், ஶரணாगतलोकचेतो = சரணமடைந்த ஜனங்களின் சித்தத்தி, யன்ன அழகத்தை அடைந்த காரணத்தால் வசिता: = கறுப்பானவையும், ஆன (உன்) கटाक्षा: = பார்வைகள் ஜயந்தி = மேலாக விளங்குகின்றன.

(க - ரை) உன் கடாசுதங்கள் வஸஸ்வதி தேவிக்கு வலிக்குமிடமாக இருப்பதால் கர்ப்பூரம்போல் வெளுப்பாயும் லக்ஷ்மிதேவியின் ஸம்பந்தத்தால் தாமரைத் தாதுக்களின் சிவப்பு நிறமுடையவைகளாயும், சரணமடைந்த ஜனங்களின் பாபங்களைத் துடைப்பதால் கறுப்பாயும் இருக்கின்றன. [கடாசுதங்கள் வித்யையையும், ஸம்பந்தத்தையும் கொடுத்து ஸகல பாபங்களையும் போக்கடிக்கும் சக்தியுடையவை.]

90. Mother, your glances flourish, shining white like camphor on account of their being the abode of Sarasvati, bearing the hue of the filaments of the Lotus due to the presence in them of LAKSHMI and dark in lustre by reason of their brushing aside the dirt of the minds of the multitudes of beings taking refuge under you:

आकर्णमुह्यसति मातरपाङ्गदेसे

कालाञ्जनेन घटिता तव भाति रेखा ।

शैवालपङ्क्तिरिव संततनिर्जिहान-

कारुण्यपूरपद्वीकलितानुबन्धा ॥ ९१ ॥

ஆகர்ணமுல்லஸதி மாதரபாங், மதேபா

காலாஞ்ஜனேன வடிதா தவ னாதி ரேவா ।

ஸைவாலபங்க்திரிவ ஸந்தநிர்ஜிஹான-

காருண்யபூரபத்வி கலிதானுபந்தா ॥ ௯௧ ॥

மாத: = தாயே ! அகர்ணம் = காதுவரையில் (கீண்டு) உழ-
ஸதி = விளங்கும். தவ அபாங்கே = உன் கடைக்கண்ணில் காலா-
னே = கருமையான மையினால் வடிதா ரேவா = இழுக்கப்பட்ட
கோடானது சந்தநிர்ஜிஹானகாருணயபூரபத்விகலிதானுபந்தா = எப்பொழு-
தும் பெருகும் தனையாகிற வெள்ளத்தினிடம் சேர்ந்திருக்-
கும் ஷைவாலபங்க்திரிவ = பாசியின் வரிசைப்போல் பாதி = தோன்று-
கிறது.

(க - ணா) கருணை என்ற வெள்ளம் பெருகும் உன்
கண்ணின் கோடியில் தீட்டியிருக்கும் மையைப் பாசி
யெனக் கொள்ளலாம். பாசி ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கு-
மல்லவா?

91. The stain of collyrium at the corner of your
eyes which recedes as far as the ear has the appearance
of a line of moss floating over the unceasing flood of
compassion gushing forth from the eyes.

विश्वं सृजत्यवति हन्ति च यत्कटाक्षो

विश्वसतां कथमगौ चपलसभावः ।

एषोऽपि यामनुसरंभते यशांसि

तामेव विश्वसिमि देवि तवानुकम्पाम् ॥ ९२ ॥

சிர்வம் ஸ்ருஜத்யவதி ஹந்தி ச யத்கடாக்ஷோ

விர்வஸ்யதாம் கதமௌஸௌ சபலஸ்வஹாவஃ ।

ஏஷோ஽பி யாமநுஸாக் லஹதே யஸாம்வரி

தாமேவ விர்வவயிமி தேவி தவானுகம்பாம் ॥ ௯௨ ॥

யத்கடாக்ஷ: = எந்த உன் கடைக்கண் பார்வை பிங் ஸவதி =
உலகத்தை ஸ்ருஷ்ட்டிருக்கிறதோ அவதி = காக்கின்றதோ
ஹந்தி ச = ஒழிக்கவும் ஒழிக்கின்றதோ, சபலஸாவ: = நிலைமை
யில்லா இயல்புடைய (சஞ்சலமான) அசௌ = இந்த கடா-
க்ஷத்தை கய = எப்படி. विश्वसताम् = நம்புகிறதா? देवि =
தேவியே! एष: अपि = இதுவும் யாம் = எதை அநுசர = பின்-
பற்றி यशांसि = கீர்த்தியை लभते = அடைகின்றதோ ताम् =
அந்த தவ அநுகமாம் एव = உன் தனயையைத்தான் विश्वसिमि =
நம்புகிறேன்.

(க - ணா) உன் கடாக்ஷம் லோகத்தை சிருஷ்டிப்ப-
தும், காப்பதும் அழிப்பதமாக இருப்பதால், அதனுடைய
காரியம் நிலையற்றதாக விருக்கிறது. அதை நான் நம்ப
மாட்டேன். (கடைக்கண் பார்வை சஞ்சலமான தன்றோ?)
உன் கடாக்ஷமும் எதற்கு உட்பட்டு நடந்து கீர்த்தி
யடைந்து வருகிறதோ, அந்த உன் கருணையை நான் நம்பிக்-
காணமடைகின்றேன்.

92. How can I trust your corner glance which cre-
ates, protects and also destroys the universe, thus show-
ing its capricious nature? Goddess, I would trust only
your compassion acting in obedience to which your
corner glance achieves fame.

अथ कङ्कुरहिता कक्षैव शंभो-

रथं गुणास्तदितरे भक्ताः समेताः ।

इत्यम्ब संप्रति किल स्फुरिन् रहस्यं

संपश्यतो मम भवन्मयमैश्वर्यम् ॥ ९३ ॥

அர்யம் களங்கரஹிதா கக்ஷைவ பரமேதேவா-

ரத்யம் குணஸ்ததீதரே ஸகலா: ஸமேதா: ।

இத்யம்பவ சம்ப்ரதி கில ஸ்ஹரிதம் ரஹஸ்யம்

ஸம்பர்யதோ மம ஸ்வந்மயமையர்யம் ॥ 93 ॥

அம்வ = அன்னையே! கங்குரஹிதா = கிரீமலமான கக்ஷைவ = தையையே ஶ்மோ: = சிவனின் அர்யம் = பாதி ததிரே = அதைக்காட்டி லும் சிவனான ஶகலா: = எல்லா குணா: = குணங்களும் சமேதா: = சேர்ந்த அர்யம் इति = பாதி என்ற रहस्यம் = தட்பம் भवन्मयम् = உன் உருவு கொண்டதான ऐश्वर्यம் = சிவனின் அர்யம் = பாதியை சंपश्यत: = பார்த்தும் மம = எனக்கு संप्रति किल = இப்போதல்லவா स्फुरितम् = மனதில் தோன்றிற்று.

(க - ரை) அர்த்த காரிசுவரனின் இடது பாதிக் குணையே உருவு கொண்ட தேவியாதலால் சுவரனின் பெருமை வாய்ந்த ஸகல குணங்களும் ஒரு பாதியும், கருணை மட்டும் மற்றொரு பாதியும் என்ற ரஹஸ்யம் எனக்கு வெளியாகிறது. [பகவானின் அநந்த கல்பரண குணங்களில் தயை என்ற குணமே மிகப்பெரிது என்று சரணமடைபவர்கண்டு கொள்கின்றனர்.]

93. Mother, now that I see how you comprise one half of Iswara's form, I make discovery of a secret, namely, that Iswara's motiveless compassion on the one

side weighs equally with all His other excellences pitted against it on the other side.

अम्ब भुवोस्तव विचेष्टितमप्रमत्तं

संपश्यतां निजनिजार्थनिदेशहेतोः ।

तन्मूलदेशनिहिता निभृता सुराणां

इष्टिः प्रयाति मृगनाभिविशेषकत्वम् ॥ ९४ ॥

அம்வ ஸ்ருவோஸ்தவ விசேஷிதமப்ரமத்தம்

ஸம்பர்யதாம் நிஜநிஜார்யநிதேசஹேதோ: ।

தன்மூலதேசநிஹிதா நிஹ்ரதா ஸுரானாம்

இசுத்தி: ப்ரயாதி ம்ருநாபிவிசேஷகத்வம் ॥ 94 ॥

அம்வ = அன்னையே! தவ = உன் புவோ: = புருவங்களின் விசேஷிதம் = அசைதலை நிஜநிஜார்யநிதேசஹேதோ: = தன் தன் காரியங்களில் கட்டளைகளை ஆற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு அப்ரமதம் = கவனமாய் சंपश्यताम् = பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஸுரணாம் = தேவர்களுடைய तन्मूलदेशनिहिता निभृता = அப்புருவங்களின் இடையே செலுத்தப்பட்டு அசைவற்றிருக்கும் इष्टि: = பார்வை मृगनाभिविशेषकत्वं = கஸ்தூரிப்பொட்டாக प्रयाति = ஆகிறது.

(க - ரை) தேவர்கள், உன் புருவங்கள் அசைவதைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் காரியங்களைத் தெரிந்துகொண்டு உன் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள். உன் புருவங்களில் கவனமாகக் செலுத்தப்பட்ட அவர்களின் கரிய கூர்மையான பார்வைகளை உன் புருவங்களின் மத்தியில் திலகமாக விளக்குகின்றன.

94. Mother, the looks of the Gods, fixed on the meeting place of your brows in their anxiety to

with acute attention your behests for them from the movement of your brows, being stuck up there, discharge the function of the musk mark.

सारं कणं कणमधमरुचां सहस्रात्
सगृह्य निर्मितमिदं तव वक्त्रविम्बम् ।

तावत्सुधाकरकलङ्कुलानि पश्चा-

दन्यत्र देवि निहितानि कचापदेशात् ॥ ९५ ॥

ஸாரம் கணம் கணமவர்தமருசாம் ஸஹஸ்ராத்

ஸக்திமய கிரந்திமயம் தவ வக்த்ரவிம்வம் ।

தாவத்ஸுபாகரகலங்குலானி பஸ்சா-

தன்யத்ர தேவி நிஹிதானி கசாபதேஸாத் ॥ ௯௫ ॥

देवि = தேவியே ! अधमरुचां सहस्रात् = ஆவிரம் சந்திர கனிபிருந்து கணம் கணம் = துளித்துளியாய் सारम् = ஸாரமான பாகத்தை सगृह्य = எடுத்து இदम् = இந்த तव = உன் वक्त्रविम्बम् = முகம் निर्मितम् = உண்டுபண்ணப்பட்டது. तавत्सुधाकरकलङ्कुलानि = அவ்வளவு சந்திரன்களுடையவும் களங்கங்கள் पश्चात् = பின்னால் अन्यत्र = வேறிடத்தில் कचापदेशात् = தலைமயிர் என்று பெயர் வழங்கும்படி निहितानि = வைக்கப்பட்டன.

(க - ௩௩) உன் முகம் ஆவிரம் சந்திரர்களின் பிரகாச முன்னதாம் உன் கூந்தல் சந்திர களங்கம்போல் கறுப்பாகவு மிருந்தது, எந்த வகையின் பிரகாசமான பாகங்களைக் கொண்டு உன் முகத்தை உருவாக்கியுண்டு மிகுதியான இருண்ட களங்கங்களை உருவாக்க (பிரம்) வைத்தான் போலாம்.

95. Your face was created with the luminous parts of a thousand moons extracted particle by particle. The black spots of as many moons, Oh Goddess, were heaped up just on the other side to form the tresses of hair.

विन्यस्तमिन्द्रमणिकन्दलसुन्दरेषु
केशेषु ते स्फटिकनिर्मलमिन्दुखण्डम् ।

आधारसङ्गतिवशादसितायमान-

मिन्दीवस्छद्वत्सदृशं विभर्ति ॥ ९६ ॥

விந்யஸ்தமிந்ரமணிகந்ரஸுந்ரேஷு

கேசேஷு தே ஸ்ஹடிகநிர்மலமிந்ருவண்டம் ।

ஆதாரஸங்கதிவஸாதஸிதாயமான-

மிந்ரீவஸ்ச்ஹதவத்ஸத்ரஸா விபர்தி ॥ ௯௬ ॥

इन्द्रमणिकन्दलसुन्दरेषु = இந்திர நீலக்கல்லின் அழகிய காந்தி யோடு கூடிய ते केशेषु = உன் கூந்தலில் विन्यस्तं = வைக்கப் பட்ட स्फटिकनिर्मलम् = ஸ்படிகம்போல் குற்றமற்ற इन्दुखण्डम् = சந்திரகலை आधारसङ्गतिवशात् = ஆதாரமான (கூந்தலின்) தேசக் குணம் असितायमानम् = கறுமை நிறமுள்ளதாக इन्दीवस्छद्वत्सदृशं = நீலோத்பல புஷ்பத்தின் இதழ் போல विभर्ति = அவதம்ஸமாயிருத்தலை விமர்சி = அடைகின்றது.

(க - ௩௪) நீலக்கல்லின் காந்தியுடைய உன் கூந்த லில் சந்திரன் நீலநிறமான கிரணங்களால் சூழப்பட்டு நீலோத்பல புஷ்பத்தின் இதழ்போல பிரகாசிக்கிறான்.

96. The moon phase bright like crystal placed on your locks, lovely like the shoots of sapphire, becoming bluish by the contact, almost looks like a petal of the blue lily worn as ornament on the head.

चिन्तामणिस्त्रिभुवनेधरि कौस्तुभश्च

रुयातो मणी वा महाङ्गणकुट्टिमस्थौ ।

किं रत्नमन्यदुपलभ्य किरीटकोटिं

वाचस्पतिप्रभृतयस्तव वर्णयन्तु ॥ ९७ ॥

சிந்தாமணியில் தரிசும் உயர்ந்தவரிடையே கௌஸ்துபம்

வந்ததென மணி தவ மஹாங்குடும்பம் மெய்யென

கிம் ரத்னமன்யடிபலஹி கிரீடகோடும்

வாசஸ்பதிப் பரததயஸ்தவ வர்ணயந்து ॥ ௯௭ ॥

त्रिभुवनेधरि = மூவுலகிற்கும் அரசனே ! चिन्तामणिः = சிந்தாமணி என்றும் कौस्तुभश्च = கௌஸ்துபம் என்றும் रुयातो मणी = பிரவீக்தி பெற்ற இரண்டு ரத்னங்கள் தவ = உன் महाङ्गणकुट्टिमस्थौ = வீட்டு ரேழியில் இருப்பவை. अन्वत् किं रत्नम् = வேறு எந்த ரத்னத்தை उपलभ्य = கண்டு तव किरीटकोटिं = உன் முகுடத்தை वाचस्पतिप्रभृतयः = பிருஹஸ்பதி முதலிய வர்கள் वर्णयन्तु = வர்ணிக்கட்டும்.

(க - ரை) சிந்தாமணி, கௌஸ்துபம் என்ற இரண்டு ரத்னங்களும் உன் வீட்டு வாசலில் காத்திருக்கின்றன. உன் தலைக் கிரீடத்தில் உன்னால் தரிக்கப்படும் ரத்னம் இன்னும் உயர்ந்ததாகவல்லவா இருக்கவேண்டும். ஆனால் சிந்தாமணி, கௌஸ்துபம் என்ற இவ்விரண்டை விட உயர்ந்த ரத்னத்தை பிருஹஸ்பதிகுட அறியார். இந்திரமையின் உன் கிரீடத்தை பிருஹஸ்பதி முதலிய வர்கள் கூட வகுவிக்க யோச்யதையில்லாதவர்கள்.

97. Queen of the worlds, the well known gems of CHINTAMANI and KAUSTUBHA wait at the entrance of your abode. Who can describe even if he

be Vachaspati or his compeer—your crown as it passes anybody's understanding what other jewel adorns it?

प्रादुर्भवत्तरणिविम्बशतरुणानि

पर्याप्तिशीतकिरणायुतशीतलानि ।

शृङ्गारसारपरिवाहमयानि मात-

रुजानि केऽपि चरमे जनुपि सरन्ति ॥ ९८ ॥

பிராடிர் ஹவத்தரணிவியிர் ஸபதா நனூமி

பர்யாப்தபீதகிரணாயுதபரிதலானி ।

ஸ்ரங்கம்மாரசாரபரிவாஹமயானி மாத-

ரஜமானி கே஽பி சரமே ஜனுபி ஸரந்தி ॥ ௯௮ ॥

मातः = தாயே ! प्रादुर्भवत्तरणिविम्बशतरुणानि = உதிக்கும் தூறு சூர்யர்கள் போல் சிவந்த வர்ணமுடையவைகளும் पर्याप्तिशीत-किरणायुतशीतलानि = பூர்ணமான பதினாயிரம் சந்திரர்கள் போல் குளிர்ந்தவையும் शृङ्गारसारपरिवाहमयानि = ச்ருங்கார ரஸத்தின் ஸாரப் பெருக்கு மயமானவை,மான अरुजानि = உன் அங்கங்களை केऽपि = ஏதோ சிலர் चरमे जनुपि = கடைசி ஜன்மத்தி सरन्ति = ஸ்மரிக்கின்றனர்.

(க - ரை) தூறு சூர்யர்களின் சிவப்பு நிறமுடைய தூறும் கணக்கில்லாத சந்திரர்களின் குளிர்ச்சியுடையதும் அன்பு பெருகுவதான உன் அங்கங்களை நிரைத்த வனுக்கு மறு பிறப்பில்லை.

98. Mother, at the very last of their series of births, the fortunate few mediate upon your form ruddy like a hundred rising suns, cool like ten thousand full moons and steeped in a profuse overflow of

प्रत्यग्रकुङ्कुमरसाकलिताङ्गरागं

प्रत्यङ्गदक्षमणिभूषणजालरम्यम् ।

ताम्रूलपूरितमुखं तरुणन्दुचूडं

सर्वारुणं किमपि वस्तु ममाविरस्तु ॥ ९९ ॥

பாந்யபூகுங்குமாஸாகலிதாஸம், மராமம்

பரத்யங், மடித்தமணிமூஷணஜாலம்யம் ।

தாம்ஸூலபூரிதமுகம் தருணேந்தூகூடம்

ஸர்வாருணம் கிமபி வஸ்து மமாவிரஸ்து ॥ ௯௯ ॥

प्रत्यग्रकुङ्कुमरसाकलिताङ्गरागम् = புதிதான குங்குமக் குழம்
பால் செய்யப்பட்ட தேகப்பூச்சுசெய்யுடையதும் प्रत्यङ्गदक्षमणि-
भूषणजालरम्यम् = ஒவ்வோர் அங்கங்களிலும் அணியப்பட்ட
ரத்னபாணங்களால் அழகுடையதும் ताम्रूलपूरितमुखम् = தாம்
பூலம் நிறைந்த வாயுடையதும் तरुणन्दुचूडम् = இளம் சந்தி
ரணைச் சாத்தில் தரித்ததும் सर्वारुणम् = முழுதும் செவ்வ
நிறமுமான கிமபி वस्तु = ஒரு பொருள் मम आविरस्तु = என்
முன் தோன்றட்டும்.

(க - ண) குங்குமக்குழம்பு பூசிய திருமேன
யுடையதும் அங்கங்கள் நிறைந்த ரத்னபாணங்களுடைய
தும் தாம்பூலம் அருந்தும் முகமுடையதும் இளம்பிணை
கூடிய தலைமுடையதும் ஒரே செவப்பு ஜோதியாயும் இரு
கும் பரம்பொருள் என் கண்ணொளியில் நிற்கட்டும்.

99. May that all-ruddy object of devotion rise
before my vision, wearing the fresh saffron, charming
with the many jewelled ornaments worn on every part
of the body with its mouth filled with betel and adorned
with the young moon on the head.

अर्धं स्त्रियस्त्रिभुवने सचराचरेऽसि-

अर्धं पुमांस इति दर्शयितुं भवत्या ।

स्त्रीपुंसलक्षणमिदं वपुरावृतं यत्

तेनासि देवि विदिता त्रिजगच्छरीरा ॥ १०० ॥

அர்யம் ஸ்த்ரியஸ்த்ரிஹுவநே ஸதராசரேஸ்சி-

நர்யம் புமாஸஸ இதி டர்ஸயிதும் பவத்யா ।

ஸ்த்ரீபும்ஸலக்ஷணமிதம் வபுராவ்ருதம் யத்

தேநாஸி தேவி விதிதா த்ரிஜ, மக்ஷரீரா ॥ ௧௦௦ ॥

देवि = தேவியே ! सचराचरे असि = ஸதாவர ஜங்கமரூப
மான இந்த த்ரிபுவநே = மூவுலகிலும் अर्धं स्त्रियः = பாதி ஸ்த்ரி
கள் अर्धं पुमांसः = பாதி ஆண்கள் इति दर्शयितुम् = என்று காண்
மிப்பதற்கு स्त्रीपुंसलक्षणम् = ஸ்த்ரீபுமான ரூபமான இத்
இந்தக் கிரந்தை भवत्या यत् आवृतं तेन = எடுத்துக்கொண்ட
தனால் त्रिजगच्छरीरा = மூவுலகங்களையும் தன் கிரமமாக
வடையவளாக विदिता असि = நீ அறியப்படுகியும்.

(க - ண) உலகத்தில் ஆண்கள் பாதி பெண்கள்
பாதி என்பார்கள். நீ பாதி புருஷனும் பாதி ஸ்த்ரீபுமான
கிரந்தை தரித்திருப்பதைப் பார்த்தால் மூவுலகமும்
உன் கிரமே என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

100. In the triple worlds the male and the female
are half and half among all the moving or rooted crea-
tion. As you have assumed a form half male and half
female, Goddess, you are rightly regarded as comprising
the three worlds in your own form.

निर्मासि सहरसि निर्वहसि त्रिलोकीं
वृत्तान्तमेतमपि वेत्ति न वा महेशः ।
तम्येशस्य गिरिजे तव साहचर्या-
जातः श्रुतिष्वपि जकजनकत्ववादः ॥ १०१

நிர்மாஸி ஸம்ஹரஸி நிர்வஹஸி த்ரிலோகிம்
வ்ருத்தாந்தமேதமபி வேத்தி ந வா மஹேஸ்வரஃ ।
தமயேஸ்வரஸ்ய பிரிஜே தவ ஸாஹசர்யா-
ஜ்ஜாதஃ ஸ்ருதிஷ்வபி ஜகஜ்ஜாதகத்வவாடி ॥ ௧௦௧ ॥

त्रिलोकीं = மூன்று உலகங்களையும் निर्मासि = கீ கிருஷ்டிக்
कृत्यं सहरसि = அழிக்கின்றது நிर्वहसि = காக்கிறது एतम् =
இந்த वृत्तान्तम् अपि = வாலாற்றையே महेशः = நச்வான் वेत्ति
(वा) न वा = அறிவாரோ அறியமாட்டாரோ गिरिजे =
பார்வதி! तस्य ईश्वरस्य = அந்த நச்வானுக்கு तव साहचर्यात् = உன்
சேர்க்கையால் श्रुतिषु अपि = வேதங்களில் கூட जकजनकत्ववादः =
ஜகத்தைச் கிருஷ்டிப்பவர் என்ற பெயர் जातः = உண்டாகி
யிருக்கிறது.

(க - ரை) உலக-கிருஷ்டி, பரிபாலனம், ஸம்ஹாரம்
எல்லாம் உன் வேலையே ஒழிய, இந்த விருத்தாந்தமே கி-
னுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ சந்தேகாந்தம்
ஆனால் உன் பதியானதால் அவருக்கு உபநிஷத்துக்களில்
கூட ஜகத்தைச் கிருஷ்டிப்பவர் என்ற கீர்த்தி உண்டா-
யிருக்கிறது.

101. Daughter of the Mountain, you create, de-
stroy and carry on the triple worlds. It is doubtful if
at all Maheswara is aware of all that. But, because of
His being your consort, even the sacred texts speak of
him as the originator of the worlds.

सत्तासखण्डसुखसंविदसि त्रिलोकी-
सर्गस्थितिप्रतिहतिष्वपि निर्व्यपेक्षा ।
स्वामन्तरेण शिव इत्यवशिष्यते कि-
मर्थं शिवस्य भवतीत्यनभिज्ञवादः ॥ १०२ ॥

ஸத்தாஸ்ய வண்டவ-வஸம்விதஸி த்ரிலோகி-
ஸர்மஸ்திதிப்ர திஹதிஷ்வபி நிர்வ்யபேக்ஷா ।
த்வாமந்தரேண பரிவ இத்யவசிஷ்யதே கி-
மர்யம் பரிவஸ்ய மவதித்யநநிஜ்ஞவாடி ॥ ௧௦௨ ॥

सत्ता असि = நீயே உண்மையில் இருக்கும் பொருள்,
अखण्डसुखसंविदि = கீ என்மையில்லா ஆனந்த ஸ்வரூபமானவன்.
त्रिलोकीसर्गस्थितिप्रतिहतिष्वपि = மூவுலகங்களையும் கிருஷ்டிக்கவும்,
काक्कவும், अழிக்கவும், निर्व्यपेक्षा = பிறர் உதவியை துதிர்
பாரம்காதவன். स्वामन्तरेण = உன்னை விலக்கி शिवः इति = சிவன்
என்று ஒருவர் अवशिष्यते किम् = மிக்கியிருப்பது ஏது?
शिवस्य अर्थः = சிவனின் பரதி भवती इति = கீ என்பது अनभिज्ञ-
वादः = அறியாதவர் உவவது.

(க - ரை) ஸத்திகாந்த ஸ்வரூபமும் நீயே,
அஹம், ஸத்தி, ஸம்ஹார காரியங்களைச் செய்யும் முக்-
கிய உபாய முத்தியும் உன் வஸுடனாகித். உன்னை
உவன் என்ம என்று இருக்கவே முடியாது.
அந்த பரிபாலகன் நீ சிவனின் ஒரு பாதி
என்று சொல்லுகிறார்கள்.

You are the one universal existence and the
cause of all material bliss. Unaided, you do
not need protection and destruction. It
is only you yourself for the world.
You are the one who is the cause of all.

नास्मिन् रविस्तपति नात्र विवाति वातो
नास्य प्रवृत्तिमपि वेद जगत् समस्तम् ।

अन्तःपुरं तदिदमीदृशमन्तःपुरम्
रस्मादशास्तु सुखमत्र चरन्ति बालाः ॥ १०३ ॥

நாஸ்யம் ரவிஸ்தபதி நாத்ர விவாதி வாத்தோ
நாஸ்ய ப்ரவ்ருத்திமபி வேத ஜகத் சமஸ்தம் ।
அந்தஃபுரம் ததிதமீதீதஸமந்தகரே-
ரஸ்யமாசுசுபாஸ்து ஸுவமத்ர சரந்தி வாலாஃ ॥ ௧௦௩ ॥

अस्मिन् = இங்கு रविः = சூர்யன் न तपति = பிரகாசிப்ப
தில்லை. अत्र = இங்கு वातः = காற்று न विवाति = அடிப்பதில்லை.
अस्य प्रवृत्तिमपि = இதனுடைய வரலாற்றைக்கூட समस्तं जगत् =
எல்லா உலகமும் न वेद = அறியாது. तदिदम् = அந்த இந்த
अन्तःपुरम् = சிலனுடைய अन्तःपुरम् = சிங்கார மாளிகை
इदम् = இத்தகையது. अस्मादशाः = நம்போன்ற बालाः = குழந்தைகளோ
अत्र = இதில் सुखम् = யதேசச்சையாய் चरन्ति = நடமாடுகின்றனர்.

(க - ண) அந்தப்புரம் என்பது ராஜபத்தினிகள்
வாஸிக்குமிடம். லோகேச்வரனுள் பாமேச்வரன் மத்தேச்வரன்
பாஸன நீ வலிக்கும் அந்தப்புரத்தில் சூரியனும் காற்றும்
துறைய பயப்படுவார்கள். அதன் விருத்தாந்தத்
ததில் அந்நியமுடியும்? ஆனாலும் தேவீ பக்திகள்
(கைவல்ய பதவியில்) குழந்தைகளாக
தங்கொண்டு விளையாடுகிறார்கள்.

உள்ள 'विवाति' என்பது

103. There the Sun shines not. There the wind
blows not. All the world knows nothing about that.
Such is the zenana of the vanquisher of Death. But
here children of our type go about with freedom.

त्वत्सन्निधानरहितो मम मास्तु देश-

स्वत्तत्त्ववोधरहिता मम मास्तु विद्या ।

त्वत्पादभक्तिरहितो मम मास्तु वंश-

स्वचिन्तया विरहितं मम मास्तु चायुः ॥ १०४ ॥

தம்த்ஸன்னிதானரஹிதோ மம மாஸ்து தேச-
ஸ்வத்த்வத்த்வவோதரஹிதா மம மாஸ்து வித்யா ।
தவ்த்பாடபக்திரஹிதோ மம மாஸ்து வம்ச-
ஸ்வச்சிந்தயா விரஹிதம் மம மாஸ்து சாயுஃ ॥ ௧௦௪ ॥

त्वत्सन्निधानरहितः = உன் திருவுருவமில்லாத देशः = தேசம்
मम मा शास्त्र = எனக்கு வேண்டாம். स्वत्तत्ववोधरहिता = உன்
பெருமையைப் புகட்டாத विद्या = வித்யை मम मास्तु =
எனக்கு வேண்டாம். त्वत्पादभक्तिरहितः = உன் சாணங்களில்
பக்தியில்லாத वंशः = வம்சம் मम मास्तु = எனக்கு வேண்
டாம். स्वचिन्तया विरहितम् = உன் ஞாபகம் இல்லாத आयुः च =
ஆயுளும் मम = எனக்கு मास्तु = வேண்டாம்.

(க - ண) உன் கோயிலில்லா ஊரில் நாளிருக்க கோ
வேண்டாம். உன்னைப்பற்றி உபதேசிக்காத வித்யையை
நான் வேண்டேன். உன் சாணங்களில் பக்தியில்லாத வம்
சம் எனக்கு வேண்டாம். உன் நினைவில்லாத வாழ்க்கை
நான் விரும்பவில்லை.

104. Let me not live in a place where you cannot
be seen, I despise all learning which does not teach

கிறேன் என்பது எனக்கே கண்ணுய்த் தெரியும். ஆனால்
'ஐ எளியவர்களிடம் நயப்படுபவன்' என்று கம்பியிருக்கிறேன்.

106. I am now in the heart elated at heart that
I have composed a poem and offered it at your feet.
I am myself aware what a fool I have made myself here
And yet, Mother, I count, with confidence, upon your
quality of vouchsafing refuge to the helpless.

காலாநபாஸ்ய விபுவாயனசங்கமாதி-

நஸ்தஜதே ஹிமகரே ச திவாகரே ச ।

அஸ்ய ஸ்மரேயமபி தே சரணாவிந்-

மானந்தலக்ஷணமபாஸ்தஸமஸ்தமேதம் ॥ १०७ ॥

காலாநபாஸ்ய விபுவாயனசங்கமாதி-

நஸ்தஜதே ஹிமகரே ச திவாகரே ச ।

அஸ்ய ஸ்மரேயமபி தே சரணாவிந்-

மானந்தலக்ஷணமபாஸ்தஸமஸ்தமேதம் ॥ १०७ ॥

விபுவாயனசங்கமாதி = விபுவாயனசங்கமாதி முதலான

அஸ் = காலசங்கமாதி அபாஸ்ய = மீம் ஹிமகரே ச = சந்திரனும்

திவாகரே ச = சூரியனும் அஸ்த ஜதே = அஸ்தாதித்தபோது அஸ்ய =

காலே! அனந்தலக்ஷணம் = ஆனந்தஸ்வரூபமானதும் அபாஸ்தஸமஸ்த-

மேதம் = எவ்வித பேதமுமில்லாத அசுற்றுவதுமான தே சரணா-

விந் = உன் பாதுகாவுத்தை அபி ஸ்மரேயம் = நான் நினைப்

பேனம்

(க-ரை) கால சந்திரர்கள் [முதலாம் உதயத்தில்லா
மல்] அஸ்தாதித்தபோது காலத்தில் ஆனந்தமாயானதும்
அத்வைதஜ்ஞானாவாயுமான உன் பாதுகாவுத்தம் என்
அந்தரங்கத்தில், காணக்கூடியதானா?

When the Sun and the Moon would have set
themselves from the solstices, etc., of the Zodia-
cal circle, O Mother, will it be given to me to see
your lotus feet, the bringer of blissful joy and dispeller
of all differences?

चतुर्ध्यायीरूपं कलहंसव्यजनं जगन्मातुः ।

अपरब्रह्ममयं वपुर्नतः द्युशिखण्डमण्डनमुपासं ॥ १०८ ॥

சதாயதிரூபம் கலஹம்ஸவ்யஜனம் ஜகன்மாது: ।

அபரப்ரஹ்மமயம் வபுர்நத: ட்யுசிஷ்ணுமண्डनमुपासं

முபாஸே ॥ १०८ ॥

சதாயதிரூபம் = சதாயதிரூபம் எவ்விதமானதும் கல-
ஹம்ஸவ்யஜனம் = கலஹம்ஸவ்யஜனம் அடையாளமாகுமாயுடையதும்
அபரப்ரஹ்மமயம் = சத்தப்ரஹ்மஸ்வரூபமானதும் ட்யுசிஷ்ணுமண्डनம் =
சந்திர கலையை அலங்காரமாகக் கொண்டதுமான
ஜகன்மாது: = ஜகதிசுவரியின் வபு: = ஸ்வரூபத்தை அநா: உபாஸே =
சித்தத்தில் தியானிக்கிறேன்.

(க-ரை) சத்வரி சத்தஸ்வரூபமும் பாமேச்வரன்
ஆர்த்த ஸ்வரூபமும், சத்தப்ரஹ்மம் அபரப்ரஹ்ம மென்ப
பெயர். சத்தப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் ப்ரஹ்மஸூத்ரா ஸ்வரூபமு
ய எனவள் தேவி, ஆவன் விக்ரஹத்தாடன் இருக்கையில்
ஹம்ஸவ்யஜனமும் சந்திரகலை ஆபரணமும் உடையவள்,
தேவியின் இந்த ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கிறேன்.

("ஹம்ஸ" "சந்திர" என்ற, பதங்கள் வைராக்யத்
வதையும் ஞானத்தையும் குறிக்கின்றன.)

108. I meditate at heart on the form of the
Mother of the Worlds, which is identical with the all-
embracing sound and manifests itself in the Brahma
Sutras and which is known by the Swan (as banner or
vehicle) and wears as ornament the digit of the moon.